VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2021. gada 19. maijā *

Dempings – Konkrētu Ķīnas izcelsmes čuguna izstrādājumu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – Apvienība – *Locus standi* – Interese celt prasību – Kaitējuma noteikšana – Importa apjoma aprēķins – Makroekonomiskie un mikroekonomiskie rādītāji – Izlase – Savienības rūpniecības nozares ražošanas izmaksu aprēķins – Grupas ietvaros noteiktās cenas – Cēloņsakarība – Analīze aplikšanas ar nodokli un neaplikšanas ar nodokli gadījumos – Kaitējuma segmentētas analīzes neesamība – Cenu samazinājuma nozīmes novērtēšana – Konfidencialitātes ievērošana attiecībā uz informāciju – Tiesības uz aizstāvību – PKN pēc PKN metode – Ražojumu salīdzināmība – Normālās vērtības aprēķināšana – Analoga valsts – PVN korekcija – Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu un peļņas noteikšana

Lietā T-254/18

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Pekina (Ķīna), un citi prasītāji, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā [1], kurus pārstāv *R. Antonini*, *E. Monard* un *B. Maniatis*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *T. Maxian Rusche* un *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

EJ Picardie, Senkrepēna-Ibuviljēra [*Saint-Crépin-Ibouvillers*] (Francija), un citas personas, kas iestājušās lietā, kuru nosaukumi ir uzskaitīti II pielikumā [2], kuras pārstāv *U. O'Dwyer*, *B. O' Connor*, *solicitors*, un *M. Hommé*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

[1] Pārējo prasītāju saraksts pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajā versijā.

[2] Pārējo personu, kas iestājušās lietā, saraksts pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajā versijā.

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2018, L 25, 6. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītājiem,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*], tiesneši L. Madise [*L. Madise*], P. Niuls [*P. Nihoul*] (referents), R. Frendo [*R. Frendo*] un H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*],

sekretāre: E. Artemiu [*E. Artemiou*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 29. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2016. gada 31. oktobrī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), 5. pantu Eiropas Komisijā tika iesniegta sūdzība, lai tā sāktu antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Indijas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu.

2 Šo sūdzību iesniedza septiņi Eiropas Savienības ražotāji, proti, *Fondatel Lecomte SA*, *Fonderies Dechaumont SA*, *Fundiciones de Odena, SA*, *Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG*, *Saint-Gobain Construction Products UK Ltd*, *Saint-Gobain PAM SA* un *Ulefos Oy* (turpmāk tekstā – "sūdzības iesniedzēji"). To atbalstīja divi Savienības ražotāji, proti, *EJ Picardie* un *Montini SpA*.

3 Ar paziņojumu, kas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts 2016. gada 10. decembrī (OV 2016, C 461, 22. lpp.), Komisija sāka antidempinga procedūru par aplūkoto importu.

4 Ražojums, uz kuru attiecās izmeklēšana, bija "konkrēti izstrādājumi no čuguna ar lamināro grafītu (pelēkais čuguns) vai čuguna ar lodveida grafītu (t. s. plastiskais čuguns) un to daļas. Tie ir tāda veida izstrādājumi, ko izmanto, lai [..] pārsegtu virszemes vai pazemes sistēmas un/vai virszemes vai pazemes sistēmu atveres, kā arī [..] sniegtu piekļuvi virszemes vai pazemes sistēmām un/vai nodrošinātu virszemes vai pazemes sistēmu vizuālo pārbaudi" (turpmāk tekstā – "attiecīgais ražojums").

5 Izmeklēšana saistībā ar dempingu un tā nodarītajiem zaudējumiem attiecās uz laikposmu no 2015. gada 1. oktobra līdz 2016. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas laikposms"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais laikposms").

6 2017. gada 16. augustā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1480, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam (OV 2017, L 211, 14. lpp., turpmāk tekstā – "pagaidu regula"). Komisija provizoriski nekonstatēja nekādu dempinga praksi attiecībā uz importu no Indijas Republikas.

7 Antidempinga procedūras rezultātā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu (OV 2018, L 25, 6. lpp., turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

8 *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (turpmāk tekstā – "*CCCME*") ir saskaņā ar Ķīnas tiesībām dibināta apvienība, kuras biedri ir attiecīgā ražojuma Ķīnas ražotāji eksportētāji. *CCCME* piedalījās administratīvajā procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.

9 Citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, ir deviņi Ķīnas ražotāji eksportētāji, no kuriem divus Komisija bija izraudzījusies, lai izmeklēšanas nolūkiem veiktu Ķīnas ražotāju eksportētāju pārbaudi izlases veidā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 23. aprīlī, prasītāji, proti, *CCCME* un pārējās juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, cēla šo prasību. Iebildumu raksts, replikas raksts un atbildes raksts uz repliku tika iesniegts attiecīgi 2018. gada 22. augustā, 2018. gada 12. novembrī un 2019. gada 23. februārī.

11 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 26. jūlijā, *EJ Picardie* un pārējās juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti II pielikumā, lūdza ļaut iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2018. gada 24. oktobra rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā.

12 2018. gada 13. decembrī personas, kas iestājušās lietā, Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iestāšanās rakstu. Prasītāji un Komisija iesniedza savus apsvērumus par šiem procesuālajiem rakstiem 2019. gada 24. janvārī.

13 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas ceturtajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

14 Pēc ceturtās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa, piemērojot tās Reglamenta 28. pantu, nolēma nosūtīt lietu izskatīšanai palātā paplašinātā sastāvā.

15 Pamatojoties uz tiesneša referenta priekšlikumu, Vispārējā tiesa (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, lietas dalībniekiem rakstveidā uzdeva jautājumus un lūdza Komisiju iesniegt vienu dokumentu. Lietas dalībnieki atbildēja uz šiem jautājumiem un uz šo lūgumu iesniegt dokumentu noteiktajā termiņā.

16 Lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumi tika uzklausīti 2020. gada 29. jūnija tiesas sēdē.

17 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz tiem, kā arī *CCCME* biedriem, kuri minēti A.2. pielikumā;

– piespriest Komisijai un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Prasītāji arī lūdz Vispārējo tiesu procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot Komisijai iesniegt aprēķinus un datus no avotiem par Ķīnas un Indijas ražotāju eksportētāju importa apjomu, kaitējumu un dempinga starpību.

19 Komisijas, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā daļēji pieņemamu;

– papildus pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

20 Komisija, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, par Vispārējā tiesā celtās prasības pieņemamību izvirza vairākus nepieņemamības pamatus, kas attiecas uz:

– prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkumu (pirmais nepieņemamības pamats, kas izvirzīts primāri);

– *CCCME* nespēju rīkoties savā un tās biedru vārdā (otrais un trešais nepieņemamības pamats, kas izvirzīts pakārtoti);

– prasības nepieņemamību, ciktāl to ir cēlušas citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā (ceturtais nepieņemamības pamats, kas arī izvirzīts pakārtoti).

21 Šie nepieņemamības pamati tiks analizēti nākamajos punktos.

Par prasības skaidrības un precizitātes neesamību

22 Primāri Komisija pirmajā nepieņemamības pamatā norāda, ka prasība ir nepieņemama kopumā, jo prasības pieteikums neatbilst minimālajām skaidrības un precizitātes prasībām, kas paredzētas Reglamenta 76. panta d) punktā, ciktāl vienību, kuras apstrīd apstrīdēto regulu, apvienošana ar vienu vārdu "prasītāji" neļaujot identificēt katras no tām prasības pieteikumā iesniegtos pieteikumus.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantam, kas tiesvedībai Vispārējā tiesā ir piemērojams saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, un atbilstoši Reglamenta 76. panta d) punktam prasības pieteikumā tostarp ir jānorāda prasītāja nosaukums un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem.

24 Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot aizstāvību, bet Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību, attiecīgā gadījumā – bez citas papildu informācijas (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper*/Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 93. punkts).

25 Šajā lietā Komisija nenorāda, ka prasītāji nav pienācīgi identificēti vai ka pamati nav pietiekami skaidri, bet apgalvo, ka prasītāji prasībā nav precizējuši katra no tiem izvirzītos pamatus, lai gan šie precizējumi esot nepieciešami, lai novērtētu to statusa ietekmi uz izvirzīto pamatu pieņemamību.

26 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija, būtiskie elementi attiecībā uz saistību starp prasītājiem un izvirzītajiem pamatiem izriet no prasības pieteikuma.

27 Prasības pieteikuma 1. punktā ir precizēts, ka prasību ir cēlusi, pirmkārt, *CCCME* savā vārdā saistībā ar noteiktiem pieteikumiem, otrkārt, *CCCME*, rīkojoties savu biedru vārdā, un, treškārt, deviņi Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas rīkojas individuāli, neiesaistot *CCCME*.

28 No šī izklāsta izriet, ka vienīgi atcelšanas prasība, kuru *CCCME* ir cēlusi savā vārdā, ir ierobežota.

29 *CCCME*, kas rīkojas savā vārdā, celtās prasības apjoms prasības pieteikuma 5. punktā ir norādīts kā tāds, kas ir vērsts uz tās procesuālo tiesību aizsardzību, ņemot vērā, ka šajā ziņā *CCCME* atsaucas uz labas pārvaldības principa, tiesību uz aizstāvību un atsevišķu pamatregulas noteikumu, proti, 6. panta 7. punkta, 19. panta 1.–3. punkta un 20. panta 2. un 4. punkta pārkāpumu.

30 Tādējādi pretēji tam, ko norāda Komisija, saikni starp pamatiem un prasītājiem, kuri uz tiem atsaucas, var konstatēt, pamatojoties uz prasības pieteikumu.

31 No tā izriet, ka Komisija varēja izvirzīt savu aizstāvību, ņemot vērā prasītāju atšķirīgo statusu ietekmi uz pamatu pieņemamību, kā arī izdarīt secinājumus par šiem jautājumiem, un ka Vispārējā tiesa savukārt var veikt savu pārbaudi, pilnībā pārzinot lietas apstākļus, atbilstoši šī sprieduma 24. punktā minētajai judikatūrai.

32 Šādos apstākļos pirmais nepieņemamības pamats ir jānoraida.

Par prasības pieņemamību, ciktāl CCCME to ir cēlusi savā vārdā

33 Savā prasībā *CCCME* norāda, ka rīkojas savā vārdā, lai nodrošinātu procesuālās tiesības, kas tai, piemērojot pamatregulu, piešķirtas izmeklēšanas laikā.

34 Komisija, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka prasība šajā ziņā nav pieņemama, jo *CCCME* neesot apvienība, kas pārstāv tās biedru intereses, bet gan Ķīnas Tautas Republikas emanācija. Tādēļ tā nevarot atsaukties uz procesuālajām tiesībām, kas pamatregulā ir piešķirtas pārstāvības apvienībām un ieinteresētajām pusēm, bet tai, ņemot vērā šo regulu, būtu jānosaka eksportētājvalsts pārstāvja statuss, kas tai piešķirtu tikai tiesības uz informāciju.

35 Lai pamatotu šo nostāju, kas ir izvirzīta pakārtoti un veido otro nepieņemamības pamatu, kurš ir izvirzīts attiecībā uz prasības pieņemamību, Komisija un personas, kas iestājušās lietā, norāda šādus apstākļus.

36 Pirmkārt, ar *CCCME* statūtu 4. pantu, norādot, ka tā darbojas Ķīnas Civillietu ministrijas un Ķīnas Tirdzniecības ministrijas uzraudzībā, vadībā un profesionālajā virzībā, esot noteikts, ka *CCCME* ir Ķīnas administrācijas darba grupa, nevis profesionāla apvienība.

37 Otrkārt, *CCCME* dalībnieku kopsapulce sanākot tikai reizi piecos gados, kā tas ir norādīts tās statūtu 16. pantā, lai gan minētā kopsapulce tiek uzskatīta par grupas augstāko vadību un šajā ziņā tai ir *CCCME* statūtu 14. pantā uzskaitītās pilnvaras.

38 Treškārt, Ķīnas tirdzniecības kameras esot izveidotas, reorganizējot Ķīnas valsts iestādes un Ķīnas Komunistisko partiju. To kā partijas un valsts iestāžu atvasinājuma loma šīs reorganizācijas laikā tomēr neesot būtiski mainījusies. To rīcību joprojām nosakot valsts iestādes, līdz ar to tām neesot nepieciešamās neatkarības, lai tās varētu uzskatīt par pārstāvošām apvienībām.

39 Ceturtkārt, saskaņā ar apvienībām piemērojamiem Ķīnas tiesību aktiem *CCCME* pārvaldot kompetentais valsts birojs apvienību pārvaldībai, kā rezultātā tā nevarot nedz uzņemties iniciatīvu, nedz aizstāvēt kādu nostāju bez Ķīnas Tautas Republikas iepriekšējas atļaujas.

40 Piektkārt, ciešu saikņu ar Ķīnas Tirdzniecības ministriju esamību pierādot šīs ministrijas direktora vietnieka iesaistīšanās *CCCME* 2016. gada 9. decembra sanāksmē, lai analizētu tolaik Komisijas plānoto izmeklēšanu, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula. Attiecībā uz šo iesaistīšanos, kuras esamību apstiprina prasītāju iesniegtais minētās sanāksmes protokols, Komisija precizē, ka tā apstiprina faktu, ka *CCCME* dalība izmeklēšanā bija Ķīnas Tautas Republikas izvēlēts līdzeklis tās norises uzraudzīšanai. Lai veiktu šādu pārbaudi, *CCCME* sistemātiski esot piedalījusies pārbaudēs, kuras Komisijas darbinieki veica Ķīnas ražotāju eksportētāju galvenajā mītnē. Turklāt šie ražotāji eksportētāji pievienoja *CCCME* visās elektroniskā pasta vēstulēs, kas tika nosūtītas starp tiem un Komisiju, pat tad, ja tie nebija *CCCME* biedri.

41 Savukārt personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka atbilstoši Ķīnas Tautas Republikas norādēm *CCCME* īsteno stratēģiju, kuras mērķis ir vājināt Savienības un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) veikto tirdzniecības aizsardzības pasākumu leģitimitāti. Tas izrietot no fakta, ka šajā lietā *CCCME* lūdz veikt divas būtiskas izmaiņas, proti, pirmkārt, paplašināt Vispārējās tiesas veikto kontroli attiecībā uz apstrīdētās regulas tiesiskumu un, otrkārt, piešķirt pilnīgu piekļuvi konfidenciālajiem datiem, kas ietverti Komisijas izmeklēšanas lietas materiālos.

42 Sestkārt, personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka *CCCME* savā interneta vietnē pati sevi raksturo kā organizāciju, kuras uzdevums ir pielāgot un reglamentēt valsts tirgus ekonomikas sistēmu. Šajā ziņā tās norāda, ka *CCCME* ietvaros esot izveidota rūpnieciskās pašdisciplīnas darba komiteja, lai novērstu kaitīgo konkurenci starp Ķīnas uzņēmumiem ārējās tirdzniecības un ārējā tirgus inženierijas jomā..

43 Septītkārt, prasītāju iesniegtie apliecinājumi pierādot, ka 19 uzņēmumi, kuru vārdā, kā apgalvots, *CCCME* rīkojas, nebija šīs vienības biedri izmeklēšanas laikā, bet par tādiem kļuva vienīgi laikā no 2017. gada decembra līdz 2018. gada janvārim. *CCCME* šādos apstākļos nevarot apgalvot, ka tā ir patiesa šo biedru pārstāvības apvienība. Turklāt *CCCME* interneta vietnē čuguna ražojumi neesot minēti kā šīs apvienības darbības nozare.

44 Lai paustu nostāju, ir jāatgādina, ka Savienības tiesas uzdevums, ja tai ir iesniegti iebildumi par prasības vai prasības daļas pieņemamību, ir noteikt, vai ir izpildītas judikatūrā paredzētās prasības attiecībā uz šāda veida iebildumiem.

45 Šajā gadījumā, šķiet, ka saskaņā ar judikatūru, lai noskaidrotu, vai *CCCME* var celt prasību savā vārdā, ir jāpārbauda, vai tai ir, pirmkārt, *locus standi* un, otrkārt, interese celt prasību, ko pieprasa LESD 263. pants (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

– *Par "locus standi"*

46 Attiecībā uz *locus standi* LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka jebkura fiziska vai juridiska persona ar šī panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, kā arī par reglamentējošu aktu, kurš viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

47 Tā kā *CCCME* nav apstrīdētās regulas adresāts, ir jānosaka, vai, ciktāl tā cenšas aizsargāt savas procesuālās tiesības, ceļot prasību savā vārdā, tā var pamatoties uz LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzēto otro gadījumu, proti, gadījumu, kad prasītājs var pierādīt, ka apstrīdētais akts to skar, pirmkārt, individuāli un, otrkārt, tieši.

48 Šīs abas prasības (individuāls un tiešs skārums) tiks secīgi izvērtētas turpmākajos punktos.

49 Saskaņā ar judikatūru individuālam skārumam ir nepieciešams, lai apstrīdētais akts prasītāju ietekmētu dažu tam piemītošu specifisku īpašību vai faktiskās situācijas dēļ, kura to raksturo salīdzinājumā ar visām pārējām personām un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi kā šāda lēmuma adresātu (spriedums, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann*/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp.).

50 Fakts, ka persona vai vienība tā vai citādi iesaistās procesā, kas izraisa apstrīdētā akta pieņemšanu, nav pietiekams, lai to varētu individualizēt attiecībā uz konkrēto aktu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1983. gada 4. oktobris, *Fediol*/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, 31. punkts; 2002. gada 17. janvāris, *Rica Foods*/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, 55. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome, T-276/13, EU:T:2016:340, 81. punkts).

51 Savukārt individuāls skārums var tikt uzskatīts par pierādītu, ja Savienības tiesību normā, lai pieņemtu Savienības tiesību aktu, ir noteikts pienākums ievērot procedūru, kurā šī persona vai vienība var pieprasīt procesuālās tiesības, tostarp tiesības tikt uzklausītai, īpašu tiesisko stāvokli, kurā tā tiek individuāli nošķirta LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1983. gada 4. oktobris, *Fediol*/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, 31. punkts; 2002. gada 17. janvāris, *Rica Foods*/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, 55. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome, T-276/13, EU:T:2016:340, 81. punkts).

52 Šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai procedūrā, kuras noslēgumā tika pieņemta apstrīdētā regula, šīs regulas autors ir piešķīris *CCCME* procesuālās tiesības, kuru aizsardzību *CCCME* varētu censties panākt, rīkojoties savā vārdā Savienības tiesā.

53 Veicot šo pārbaudi, ir jākonstatē, ka pēc pieprasījuma Komisija 2016. gada 16. decembrī piešķīra *CCCME* atļauju piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem saskaņā ar pamatregulas 6. panta 7. punktu.

54 Pēc tam Komisija saskaņā ar pamatregulas 20. panta 1. punktu nosūtīja *CCCME* tās sagatavotos pagaidu secinājumus. Saskaņā ar lietas materiāliem šī paziņošana notika 2017. gada 17. augustā. *CCCME* 2017. gada 15. septembrī iesniedza rakstveida apsvērumus par pagaidu secinājumiem.

55 Vēlāk, 2017. gada 8. novembrī, *CCCME* saskaņā ar pamatregulas 20. panta 2. punktu saņēma galīgos secinājumus, kuros Komisija plānoja ieteikt galīgo pasākumu noteikšanu.

56 Attiecībā uz šiem galīgajiem secinājumiem *CCCME* 2017. gada 20. novembrī iesniedza rakstveida apsvērumus, uz kuriem Komisija atbildēja, kā tas ir norādīts apstrīdētās regulas 9. apsvērumā.

57 Visbeidzot, Komisija piešķīra *CCCME* tiesības piedalīties divās izmeklēšanas laikā organizētās uzklausīšanās, kā tas ir paredzēts pamatregulas 6. panta 5. punktā attiecībā uz personām vai vienībām, kuras *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklausītām, pierādot, ka tās patiešām ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs procedūras rezultāts, un ka pastāv konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

58 No šiem procesuālajiem elementiem izriet, ka visā administratīvā procesa laikā Komisija uzskatīja *CCCME* par ieinteresēto pusi, kurai bija jāpiešķir pamatregulā paredzētās procesuālās tiesības.

59 Šī statusa un tiesību, kas no tā izriet *CCCME*, atzīšana tika norādīta apstrīdētajā regulā, kuras 25. apsvērumā Komisija norādīja, ka, piemērojot pamatregulā ietvertos noteikumus, šī vienība ir jāuzskata par ieinteresēto pusi, kas pārstāv tostarp Ķīnas čuguna detaļu ražošanas nozari.

60 Pamatojoties uz to, ir jāuzskata, ka *CCCME*, tā kā Komisija administratīvā procesa laikā to individualizēja, atbilst judikatūrā noteiktajām prasībām, lai to varētu uzskatīt par individuāli skartu ar apstrīdēto regulu attiecībā uz prasību, kas celta tās vārdā, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības.

61 Komisija un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd šo secinājumu un apgalvo, neapšaubot faktu, ka saskaņā ar pamatregulu *CCCME* izmeklēšanas laikā tika noteiktas procesuālās tiesības un īpašs statuss, ka tas faktiski bija kļūdas rezultāts. Sagatavojot savu aizstāvību Vispārējā tiesā, Komisija esot apzinājusies, ka, tā kā *CCCME* ir Ķīnas Tautas Republikas emanācija, tai faktiski nevar tikt piešķirts pamatregulā paredzētais statuss un procesuālās tiesības. Pat ja tā notiek prasības celšanas tiesā stadijā, šādas kļūdas atzīšanai, pēc šīs iestādes domām, vajadzētu būt par pamatu *CCCME* celtās prasības savā vārdā nepieņemamībai.

62 Atbildot uz šo argumentu, pirmkārt, ir jāatgādina, ka, izskatot iebildumus par pieņemamību, Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai ir izpildītas no Līguma izrietošās prasības, un ka šī pārbaude ir likusi uzskatīt, ka šajā lietā tā tas patiešām ir.

63 Otrkārt, ir jānorāda, ka Komisijas argumentācija liek domāt, ka tiesiskais stāvoklis, ko tā, piemērojot pamatregulu, ir noteikusi *CCCME*, ir jāatstāj bez ievērības šīs prasības vajadzībām, jo šī nostāja izrietot no kļūdas, kurā tā ir vainojama.

64 Šāda kļūda, pieņemot, ka tā ir pierādīta, nevar novērst to, kas ir ticis atzīts un piešķirts administratīvā procesa laikā, vēl jo vairāk tāpēc, ka apstrīdētā akta autoram ir iespēja izlabot kļūdas, kuras tas ir pieļāvis šī akta pieņemšanā. Tādējādi šis autors, ja tas apzinās kļūdu, var nolemt, ka attiecīgajam lietas dalībniekam tiek atņemtas atzītās procesuālās tiesības un statuss, neskarot tā iespēju lūgt Savienības tiesai pārbaudīt šādi pieņemtā lēmuma spēkā esamību (šajā

nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 27. janvāris, *BEUC*/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, 27. un 84. punkts). Ja kļūda ir identificēta pēc administratīvā procesa pabeigšanas, kā tas bija šajā lietā saskaņā ar Komisijas sniegto argumentāciju, apstrīdētā akta autors saglabā iespēju to atsaukt un atsākt procedūru, labojot kļūdu tajā posmā, kurā tā ir tikusi pieļauta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 16. marts, *Frucona Košice*/Komisija, T-103/14, EU:T:2016:152, 61. punkts un tajā minētā judikatūra), joprojām neietekmējot iespējas attiecīgajam lietas dalībniekam apstrīdēt attiecībā uz viņu pieņemto lēmumu.

65 No tā izriet, ka arguments, kuru Komisija ir izvirzījusi ar personu, kas iestājušās lietā, atbalstu, ir jānoraida.

66 Ciktāl nepieciešams, ir jāpiemin, ka Komisija arī norāda, ka, pieņemot, ka *CCCME* varētu pieprasīt procesuālās tiesības, kas tai izrietot no pamatregulas, šī vienība būtu jāatzīst par pārstāvības apvienību minētās regulas izpratnē, nevis kā ieinteresētā persona šīs pašas regulas izpratnē. Pārstāvības apvienības statuss sniegtu piekļuvi ierobežotākām procesuālajām tiesībām nekā tās, kas ir pieejamas ieinteresētajām personām, kā rezultātā prasība būtu jāatzīst par nepieņemamu attiecībā uz noteiktām procesuālajām tiesībām, uz kurām atsaucas *CCCME* un kuras ar pamatregulu piešķirtas vienīgi ieinteresētajām personām.

67 Lai atbildētu uz šo argumentu, pietiek norādīt, ka šis Komisijas sniegtais CCCME apraksts neatbilst apstrīdētajā regulā minētajam, kura pamatojums ir jāņem vērā šīs prasības ietvaros.

68 Apstrīdētajā regulā Komisija nepārprotami ir atzinusi ieinteresētās personas statusu *CCCME*, kā tas ir norādīts šī sprieduma 59. punktā. Komisija 25. apsvērumā ir izteikusies šādi:

"Turklāt Komisija uzskatīja, ka publiski pieejamajos lietas materiālos, kas darīti pieejami ieinteresētajām personām, tostarp *CCCME*, ir visa to lietai būtiskā un izmeklēšanā izmantotā informācija. Ja informācija tika uzskatīta par konfidenciālu, publiski pieejamajos lietas materiālos bija ietverts tās jēgpilns kopsavilkums. Visām ieinteresētajām personām, tostarp *CCCME*, bija piekļuve publiski pieejamajiem lietas materiāliem un iespēja ar tiem iepazīties. Attiecībā uz *CCCME* Komisija konstatēja, ka, lai gan citu starpā tā pārstāv Ķīnas lējumu ražošanas nozari, neviens no izlasē iekļautajiem atsevišķajiem ražotājiem eksportētājiem to nav pilnvarojis piekļūt to konfidenciālajai informācijai. Tādējādi konfidenciālo informāciju, kas tika atsevišķi nosūtīta izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, nevarēja sniegt tādai personai kā *CCCME*."

69 Turklāt, kā tas izriet no šī sprieduma 53.–58. punkta, Komisija procedūras laikā ir atzinusi *CCCME* gan pārstāvības apvienībām skaidri paredzētās procesuālās tiesības, kādas ir paredzētas pamatregulas 20. panta 1. un 2. punktā, kas ļauj iegūt informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi vai uz kuru pamata ir paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu, gan arī citas procesuālās tiesības, kas saskaņā ar šo pašu regulu tiek piešķirtas visām ieinteresētajām personām bez izšķiršanas, piemēram, tiesības tikt uzklausītam saskaņā ar 6. panta 5. punktu.

70 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka *CCCME* atbilst prasībām, kas jāizpilda, lai tā tiktu uzskatīta par individuāli skartu LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, neskarot Komisijas iespēju vajadzības gadījumā nākotnē liegt *CCCME* attiecīgo statusu un garantijas, kā arī iespēju attiecīgajai vienībai šādā gadījumā apstrīdēt šo lēmumu Savienības tiesā.

71 Tā kā ir konstatēts individuāls skārums, ir jāpārbauda, vai var uzskatīt, ka *CCCME* ir arī skarta tieši, un tas nozīmē, ka ir jābūt kumulatīvi izpildītiem tālāk minētajiem nosacījumiem.

72 Pirmkārt, apstrīdētajam aktam ir tieši jāietekmē prasītāja tiesiskais stāvoklis (spriedums, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66. punkts).

73 Otrkārt, apstrīdētais akts nevar sniegt nekādu novērtējuma brīvību tā adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu, jo tā ir pilnīgi automātiska un izriet vienīgi no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (spriedums, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66. punkts).

74 Šajā gadījumā šie nosacījumi ir izpildīti, jo *CCCME* var panākt savu procesuālo tiesību ievērošanu vienīgi tad, ja tai ir iespēja apstrīdēt apstrīdēto regulu.

75 Tā kā *CCCME* turklāt ir skarta ne tikai individuāli, bet arī tieši, ir jāsecina, ka tai ir *locus standi* savā vārdā, lai nodrošinātu savu procesuālo tiesību aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 101.–109. punkts).

76 Lai pabeigtu analīzi, ir jānorāda, ka iebildumu rakstā Komisija norādīja, ka *CCCME* nav juridiska persona LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Tomēr tiesas sēdē tā atteicās no šī nepieņemamības pamata pēc tam, kad tā bija izvērtējusi prasītāju iesniegtos dokumentus par *CCCME* juridiskās personas statusu saistībā ar Ķīnas tiesībām, kas tika ierakstīts tiesas sēdes protokolā.

– *Par interesi celt prasību*

77 Attiecībā uz interesi celt prasību judikatūrā ir precizēts, ka atcelšanas prasība, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama vienīgi tad, ja prasītājam ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts (spriedums, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair*/Komisija, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 41. punkts; rīkojumi, 2011. gada 9. novembris, *ClientEarth* u.c./Komisija, T-120/10, nav publicēts, EU:T:2011:646, 46. punkts, un 2015. gada 30. aprīlis, *EEB*/Komisija, T-250/14, nav publicēts, EU:T:2015:274, 14. punkts).

78 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai atceltu apstrīdēto regulu, Komisijai būtu jāatjauno antidempinga procedūra, ja tā uzskatītu, ka šajā ziņā ir izpildīti pamatregulā paredzētie nosacījumi, jāļauj *CCCME* iestāties procedūrā, apkopojot savus apsvērumus saskaņā ar pamatregulu.

79 Tā kā atcelšana var radīt šādas sekas, tad tā varētu radīt tiesiskas sekas *CCCME*, kas rīkojas savā vārdā.

80 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka *CCCME* ir prasītā interese celt prasību, lai savā vārdā celtu šo prasību.

Par prasības pieņemamību, ciktāl to ir cēlusi CCCME tās biedru vārdā, un par šīs prasības pamatojumam izvirzīto argumentu pieņemamību

81 Trešajā nepieņemamības pamatā, kas arī ir izvirzīts pakārtoti, Komisija apstrīd *CCCME* iespēju celt prasību tās biedru vārdā ar četriem argumentiem.

– *Reprezentatīvā rakstura neesamība*

82 Komisija, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka apvienībām atzītās tiesības celt prasību tiesā, tām rīkojoties savu biedru vārdā, judikatūrā ir paredzētas vienīgi tad, ja šīm apvienībām ir reprezentatīvs raksturs. Dalībvalstu tiesību tradīcijā šis jēdziens apzīmējot tāda privāto tiesību subjekta raksturu, kas var pārstāvēt tā biedru kolektīvās intereses, kuras pēdējie minētie demokrātiskā veidā ir noteikuši tās ietvaros. *CCCME* gadījumā minētā reprezentatīvā rakstura neesot, jo tā esot jāuzskata par Ķīnas Tautas Republikas emanāciju, un tādējādi tā nevarot atsaukties uz aplūkoto judikatūru.

83 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru apvienība var celt atcelšanas prasību tostarp tad, ja tā pārstāv uzņēmumu intereses, kuriem pašiem ir tiesības celt prasību (rīkojums, 1999. gada 23. novembris, *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, T-173/98, EU:T:1999:296, 47. punkts, un spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome, no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 33. punkts).

84 Apvienības iespēja rīkoties savu biedru vārdā ir balstīta uz būtisku priekšrocību, ko sniedz šāda rīcība, ļaujot izvairīties no tā, ka apvienības biedri, kas pārstāv savas intereses, ceļ lielu skaitu prasību par tiem pašiem aktiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1995. gada 6. jūlijs, *AITEC* u.c./Komisija, no T-447/93 līdz T-449/93, EU:T:1995:130, 60. punkts; 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome, no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 35. punkts, un 2019. gada 30. aprīlis, *UPF*/Komisija, T-747/17, EU:T:2019:271, 25. punkts).

85 No šī sprieduma 84. punktā minētās judikatūras izriet, ka, lai šī priekšrocība pastāvētu, ir nepieciešams un pietiek ar to, ka, pirmkārt, apvienība, par kuru ir runa, rīkojas tās biedru vārdā (kuri paši ir tiesīgi celt prasību, un tas ir jāpārbauda vēlāk), un, otrkārt, ka prasības celšanu atļauj tai statūtos piešķirtās pilnvaras.

86 Jāpārbauda, vai var uzskatīt, ka abas šīs prasības ir izpildītas attiecībā uz *CCCME*.

87 Attiecībā uz pirmo prasību ir jākonstatē, ka *CCCME*, lai noteiktu to biedra statusu, ir iesniegusi Vispārējai tiesai dokumentu par katru no uzņēmumiem, kura vārdā ir celta prasība, apliecinot tā kā biedra statusu.

88 Attiecībā uz otro prasību ir jānorāda, ka *CCCME* iesniegtajos statūtos šīs apvienības korporatīvais mērķis ir aprakstīts tā, kas tas ietver tādas prasības celšanu tiesā, kuras mērķis ir aizstāvēt biedru intereses pret tirdzniecības aizsardzības pasākumiem.

89 Šis konstatējums ir balstīts uz *CCCME* statūtu 3. pantu, kurā ir definēts, ka tās sabiedriskais mērķis ir "nodrošināt saviem biedriem koordinēšanu, konsultācijas un pakalpojumus; saglabāt taisnīgus spēles noteikumus pret protekcionismu; aizsargāt biedru tiesības un likumīgās intereses un veicināt veselīgu mehānikas un elektronikas ražošanas nozaru attīstību".

90 Šis konstatējums ir balstīts arī uz statūtu 6. panta 4., 5. un 9. punktu, kuros *CCCME* ir piešķirtas pilnvaras "organizēt uzņēmumus, lai tie darbotos komerciālo sūdzību un strīdu intelektuālā īpašuma jomā saistībā ar Ķīnas mehānisko un elektronisko preču eksportu uz ārvalstīm, sniegt juridiskas konsultācijas un juridisku atbalstu biedriem, lūgt valdībai veikt izmeklēšanu par

ārvalstu uzņēmumu negodīgas konkurences praksi[,] organizēt nozares pakalpojumu regulējuma izstrādi, veicināt nozares pašregulāciju[,] uzturēt normālu importa un eksporta darījumu kārtību, kā arī biedru kopējās intereses. [..] un veikt citas darbības atbilstoši biedru vajadzībām".

91 Ciktāl nepieciešams, var norādīt, ka *CCCME* sabiedrības mērķis tās statūtos ir aprakstīts līdzīgi formulējumam, kāds izmantots prasītāju apvienību statūtos lietā, kurā tika pasludināts 2019. gada 28. februāra spriedums Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 60.–63. punkts), kurā Tiesa nosprieda, ka nosacījums par minēto apvienību *locus standi* ir izpildīts.

92 Tādējādi ir jāuzskata, ka šajā lietā ir izpildīti abi judikatūrā paredzētie nosacījumi, lai apvienība tās biedru vārdā celtu prasību.

93 Tomēr Komisija un personas, kas iestājušās lietā, šo nostāju apstrīd divos jautājumos.

94 Pirmkārt, personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka *CCCME* iesniegtie apliecinājumi, lai pierādītu to uzņēmumu biedru statusu, kuri apgalvo savu piederību šai organizācijai, tika sagatavoti neilgi pirms prasības celšanas, un šī piederība nav tikusi pierādīta administratīvajā posmā, kura rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.

95 Lai varētu izmantot judikatūru, kas ļauj apvienībām rīkoties biedru vārdā, esot jāpierāda pārstāvība, kas attiecas uz visu procesu kopumā, ieskaitot administratīvo stadiju, pretējā gadījumā pārstāvība būtu mākslīga – saistīta vienīgi ar prasības celšanu.

96 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar judikatūru tiesību celt prasību atzīšana apvienībām to biedru vārdā ir balstīta uz procesuālu iemeslu, kas saistīts ar pareizu tiesvedību, proti, priekšrocību, kas izriet no visu prasību, kuras citādi celtu attiecīgie uzņēmumi, koncentrācijas vienā prasībā (skat. šī sprieduma 84. punktu), un pārstāvībai nav jāaptver viss process kopumā, ieskaitot administratīvo stadiju, lai apvienība varētu celt prasību biedru vārdā.

97 Šajā gadījumā šāda priekšrocība pastāv, jo *CCCME* tās biedru vārdā celtā prasība ļauj izvairīties no prasības celšanas attiecībā uz katru biedru, kura vārdā tā darbojas. Turklāt nav strīda par to, ka prasības celšanas dienā uzņēmumi, kuru vārdā *CCCME* vērsās tiesā, patiešām bija šīs apvienības biedri.

98 Otrkārt, Komisija, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka papildus divām prasībām, kas tikko tika izskatītas, trešā, kas ir saistīta ar attiecīgās apvienības reprezentatīvo raksturu dalībvalstu kopējās juridiskās tradīcijas izpratnē, tika celta 2019. gada 28. februāra sprieduma Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155) rezultātā.

99 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2019. gada 28. februāra spriedumā Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120.–125. punkts) Tiesa uzskatīja, ka tas, ka uzņēmumiem nav balsstiesību vai cita līdzekļa, lai aizstāvētu savas intereses kādā apvienībā, neliedz pēdējai minētajai celt prasību tās biedru vārdā.

100 Pamatojoties uz to, Tiesa atcēla 2016. gada 9. jūnija spriedumu *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome (T-276/13, EU:T:2016:340), ar kuru pirmajā instancē Vispārējā tiesa, ieviešot prasību, ar kuru tiek papildināti iepriekš izvērtētie nosacījumi, uzskatīja, ka apvienību tiesībām celt prasību, ja tās vēlētos rīkoties savu biedru vārdā, ir jābūt pakārtotām balsstiesībām vai kādam citam līdzeklim, kas ļauj pēdējiem minētajiem paust savu viedokli organizācijā.

101 Tādējādi ir jānoraida Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, sniegtā 2019. gada 28. februāra sprieduma Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155) interpretācija, saskaņā ar kuru apvienību tiesības celt prasību tiesā to biedru vārdā ietverot papildu nosacījumu, kas ir saistīts ar šīs apvienības reprezentatīvo raksturu dalībvalstu kopējās juridiskās tradīcijas izpratnē.

102 Turklāt var norādīt, ka Savienības likumdevējs ir parādījis zināmu reālismu, antidempinga tiesiskajā regulējumā paredzot situāciju, kurā imports par dempinga cenām ir no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas. Tādējādi pamatregulas 2. pantā ir paredzēti atšķirīgi noteikumi normālās vērtības noteikšanai atkarībā no tā, vai attiecīgie ražotāji eksportētāji ir vai nav reģistrēti valstī ar tirgus ekonomiku.

103 Ja attiecībā uz vienību, kas sevi raksturo kā apvienību, tiktu prasīts reprezentativitātes nosacījums, lai novērtētu, vai šis nosacījums ir izpildīts, būtu jāņem vērā, pirmkārt, trešās valsts, kurā tā atrodas, īpatnības un, otrkārt, tas, ka, ja runa ir par valsti, kurā nav tirgus ekonomikas, valsts iestādes vairāk iesaistās to uzņēmumu vai apvienību darbībā, kas darbojas tās teritorijā.

104 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem var uzskatīt, ka pirmais Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, iesniegtais arguments par prasības, kuru *CCCME* cēlusi tās biedru vārdā, pieņemamību, ir jānoraida.

– *Apstrīdētās regulas raksturs*

105 Komisija, apstrīdot *CCCME* iespēju rīkoties tās biedru vārdā, arī norāda, ka apstrīdētās regulas raksturs liedz strīdos par tirdzniecības aizsardzības pasākumiem piemērot judikatūru par apvienību celto prasību pieņemamību.

106 Komisija uzskata, ka apstrīdētajā regulā ir ietverts lēmumu kopums un katrs no šiem lēmumiem attiecas uz konkrētu ražotāju eksportētāju. Tā kā iespējamās šīs regulas atcelšanas sekas var būt labvēlīgas vienīgi ražotājam eksportētājam, kurš ir cēlis prasību, tiesiskās drošības apsvērumu dēļ esot būtiski identificēt uzņēmumus, kas lūdz minēto atcelšanu, izmantojot apvienību, kas rīkojas to vārdā. Šāda identifikācija neesot iespējama, pamatojoties uz paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* par tiesvedībām Eiropas Savienības Tiesā, ja apvienība ir cēlusi prasību tās biedru vārdā.

107 Šajā ziņā ir jānorāda, ka judikatūra neļauj izslēgt apvienības tiesības celt prasību tās biedru vārdā strīdos par tirdzniecības aizsardzības pasākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 126. punkts; 2012. gada 21. marts, *Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening* u.c./Padome, T-115/06, nav publicēts, EU:T:2012:136, 29. punkts, un 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome, no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 63. punkts).

108 Procesuālās priekšrocības, kas judikatūrā atzītas šāda veida prasībām, pastāv arī šajā lietā, jo regulas, ar kurām nosaka antidempinga maksājumus, var ietekmēt lielu skaitu ražotāju eksportētāju, kuri ir identificēti šajos aktos vai uz kuriem attiecās izmeklēšana pirms to pieņemšanas.

109 Taisnība, ka saskaņā ar judikatūru regula, ar kuru tiek noteikti dažādi antidempinga maksājumi, individuāli skar katru norādīto tirgus dalībnieku vienīgi ar noteikumiem, ar kuriem tam ir noteikts īpašs antidempinga maksājums un noteikts apmērs, nevis ar noteikumiem, ar kuriem citām sabiedrībām tiek noteikti antidempinga maksājumi (spriedums, 1992. gada 10. marts, *Ricoh* /Padome, C-174/87, EU:C:1992:108, 7. punkts).

110 Tādējādi atcelšanas prasība par regulu, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi, ja tā tiek apmierināta, atceļ regulu, ciktāl ar to prasītājam ir noteikts antidempinga maksājums, un minētā atcelšana neietekmē citu šīs regulas elementu spēkā esamību, tostarp antidempinga maksājumus, kas piemērojami citiem tirgus dalībniekiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 15. februāris, *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 27. punkts).

111 Tomēr pietiek konstatēt, ka ražotāji eksportētāji, kuru vārdā darbojas *CCCME*, ir 19 Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas prasības pieteikuma A.2. pielikumā ir norādīti kā *Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd*, *Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd*, *Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd*, *Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd*, *Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd*, *Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd*, *Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd*, *Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd*, *Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd*, *Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd*, *Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd*, *Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd*, *Zibo Joy's Metal Co. Ltd*, *Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial*, *Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd*, *Laiwu City Haitian Machinery Plant*, *Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry*, *Rockhan Technology Co. Ltd* un *Botou GuangTai Precision Casting Factory*.

112 No tā izriet, ka saskaņā ar šī sprieduma 110. punktā minēto judikatūru gadījumā, ja Vispārējā tiesa apmierinātu prasību, kuru *CCCME* cēlusi to vārdā, vienīgi šie biedri gūtu labumu no šīs atcelšanas.

113 Šī iemesla dēļ ir jānoraida otrais arguments, kuru Komisija ir izvirzījusi, lai apstrīdētu *CCCME* tās biedru vārdā celtās prasības pieņemamību.

– *Izlasē neiekļautie biedri*

114 Komisija atgādina, ka *CCCME* biedri netika iekļauti to Ķīnas ražotāju eksportētāju izlasē, ko Komisija izvēlējās izmeklēšanas laikā, un norāda, ka judikatūrā *locus standi* ir paredzēts tikai tiem uzņēmējiem, kuri ir šādi atlasīti.

115 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tas ir norādīts šī sprieduma 46. punktā, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu personai ir *locus standi* attiecībā uz aktiem, kas tai ir adresēti, attiecībā uz aktiem, kas to skar tieši un individuāli, vai attiecībā uz reglamentējošiem aktiem, kas to skar tieši, bet nav saistīti ar īstenošanas pasākumiem.

116 Pirmais un trešais šajā tiesību normā minētais gadījums neattiecas uz *CCCME* biedriem, jo, pirmkārt, tie nav apstrīdētās regulas adresāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome, no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 39. punkts), un, otrkārt, apstrīdētajā regulā ir ietverti īstenošanas

pasākumi, jo sistēmā, kas ieviesta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.), kurā iekļaujas apstrīdētā regula, faktiski ir paredzēts, ka pēdējā minētajā noteiktie maksājumi tiek iekasēti, pamatojoties uz valsts iestāžu veiktiem pasākumiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2014. gada 21. janvāris, *Bricmate*/Padome, T-596/11, nav publicēts, EU:T:2014:53, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

117 Tā kā pirmais un trešais gadījums, kas ir paredzēti LESD 263. panta ceturtajā daļā, šajā lietā nav piemērojami, ir jānosaka, vai attiecībā uz *CCCME* biedriem ir izpildīti otrā gadījuma piemērošanas nosacījumi, kas nozīmē, ka ir jāizvērtē to tiešs un individuāls skārums.

118 Šajā gadījumā nosacījums par tiešu skārumu ir izpildīts, jo apstrīdētā regula tieši ietekmē *CCCME* biedru tiesisko stāvokli, un dalībvalstu muitas iestādēm, nepastāvot nekādai rīcības brīvībai, ir pienākums iekasēt ar apstrīdēto regulu noteiktos maksājumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1979. gada 29. marts, *ISO*/Padome, 118/77, EU:C:1979:92, 26. punkts, un 2016. gada 15. septembris, *Molinos Río de la Plata* u.c./Padome, no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, nav publicēts, EU:T:2016:509, 62. punkts).

119 Attiecībā uz individuālu skārumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru regulām, ar kurām tiek noteikti antidempinga maksājumi, to rakstura un piemērojamības dēļ ir normatīvs raksturs, jo tās ir piemērojamas visiem ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem (spriedumi, 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 19. punkts, un 2019. gada 28. februāris, Padome/*Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47. punkts). Šis normatīvais raksturs tomēr nav šķērslis tam, ka minētās regulas var individuāli skart tos attiecīgā ražojuma ražotājus un eksportētājus, kuri tiek vainoti dempinga praksē, pamatojoties uz datiem par to komercdarbību. Tā tas parasti ir to ražotāju un eksportētāju uzņēmumu gadījumā, kuri var pierādīt, ka tie Komisijas vai Padomes tiesību aktos ir identificēti vai ka uz tiem attiecas sagatavošanas izmeklēšana (spriedums, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79. punkts; skat. arī spriedumu, 2014. gada 16. janvāris, *BP Products North America*/Padome, T-385/11, EU:T:2014:7, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

120 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka *CCCME* biedri ir attiecīgā ražojuma ražotāji un eksportētāji uzņēmumi, kas, pirmkārt, ir snieguši Komisijai informāciju, atbildot uz paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu I pielikumā ietverto anketu, un, otrkārt, ir norādīti apstrīdētajā regulā, precīzāk, pielikumā, uz kuru ir atsauce šīs regulas rezolutīvās daļas 1. panta 2. punktā. Kā citām sabiedrībām, kas ir sadarbojušās un kas ir norādītas šajā pielikumā, *CCCME* biedriem tiek piemērots īpašs antidempinga maksājums, kas atšķiras no summas, kas piemērojama visām citām neidentificētajām sabiedrībām, kurām ir piemērojama apstrīdētā regula. Līdz ar to, kā apgalvo pati Komisija, kā tas ir norādīts šī sprieduma 106. punktā, apstrīdētajā regulā ir ietverts lēmumu kopums, un katrs no šiem lēmumiem attiecas uz konkrētu ražotāju eksportētāju.

121 Šādos apstākļos, ņemot vērā no judikatūras izrietošos kritērijus, kas atgādināti šī sprieduma 119. punktā, ir jāuzskata, ka papildus tam, ka apstrīdētā regula tos skar tieši, *CCCME* biedrus šī regula skar individuāli.

122 Visbeidzot, *CCCME* biedriem ir interese celt prasību, jo, tā kā tiem tiek piemēroti ar apstrīdēto regulu noteiktie antidempinga maksājumi, tiem ir interese, lai šī regula tiktu atcelta.

123 Tādējādi ir jāuzskata, ka *CCCME* biedri un līdz ar to pati apvienība atbilst nosacījumiem, kas ļauj to prasību atzīt par pieņemamu, un līdz ar to ir jānoraida trešais arguments, ko Komisija ir izvirzījusi pret šo secinājumu.

– *Izvirzāmo argumentu ierobežošana*

124 Komisija norāda, ka *CCCME* tās biedru vārdā nevar atsaukties uz to tiesību normu pārkāpumu, kuras pamatregulā attiecas uz citiem elementiem, nevis uz tiem, kas ir saistīti ar to, kā Komisija nosaka Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

125 Komisija norāda, ka pilnvarojums, ko Ķīnas ražotāji eksportētāji uzticējuši *CCCME* antidempinga izmeklēšanas laikā, attiecās vienīgi uz šo uzņēmumu aizstāvību pret tās apgalvojumiem saistībā ar kaitējumu. No tā izrietot, ka *CCCME* biedri šai vienībai esot piešķīruši tiesības tos pārstāvēt izmeklēšanas laikā un līdz ar to šīs prasības ietvaros vienīgi tāpēc, lai tos aizstāvētu pret Komisijas vērtējumiem saistībā ar kaitējumu.

126 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tas ir norādīts šī sprieduma 88.–90. punktā, ka uzdevumos, kas *CCCME* uzticēti ar statūtiem, kas nosaka tās izveidi un organizāciju, ir ietverta tās biedru interešu aizsardzība.

127 Tā vispārējā rakstura dēļ šāds uzdevums ietver prasības celšanu tiesā, lai aizstāvētu tās biedru intereses pret tirdzniecības aizsardzības pasākumiem un šajā ziņā izvirzītu jebkādu pamatu, kas varētu apstrīdēt šo pasākumu likumību, pat ja no biedriem saņemtais pilnvarojums izmeklēšanas laikā bija ierobežots ar kaitējumu.

128 Turklāt jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru apvienībai, kuras statūtos ir paredzēta tās biedru interešu aizsardzība, kā tas ir *CCCME* gadījumā, nav vajadzīgas īpašas pilnvaras vai atļauja no biedriem, kuru intereses tā aizstāv, lai tiktu atzīts *locus standi* Savienības tiesās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, *Aiscat*/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, 53. punkts), jo prasības celšana pēc sava rakstura ietilpst šādu interešu aizsardzībā.

129 Tādējādi ir jānoraida ceturtais Komisijas izvirzītais arguments par to, ka *CCCME* tās biedru vārdā nevar atsaukties uz tādu tiesību normu pārkāpumu, kas neattiecas uz Savienības ražošanas nozarei nodarītajiem zaudējumiem.

Par prasības pieņemamību, ciktāl to ir iesniegušas citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā

130 Pakārtoti Komisija apstrīd arī prasības pieņemamību, ciktāl to ir cēlušas citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā.

131 Pirmkārt, Komisija norāda, ka šī sprieduma 114. punktā jau izklāstītā iemesla dēļ septiņām no citām juridiskajām personām, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā un kas ir Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas nav iekļauti pārbaudē izlases veidā, nav nepieciešamā *locus standi*.

132 Šajā ziņā ir jāuzskata, ka šie uzņēmumi, kas ir attiecīgā produkta ražotāji eksportētāji, tāpat kā *CCCME* biedri, pirmkārt, sniedza Komisijai informāciju, atbildot uz paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu I pielikumā ietverto anketu, un, otrkārt, apstrīdētajā regulā ir identificēti kā citas sabiedrības, kas ir sadarbojušās un uzskaitītas minētās regulas pielikumā. Šajā ziņā to

nosaukums ir norādīts minētajā pielikumā un tiem tiek piemērots konkrēta apmēra antidempinga maksājums, tāpēc ir jāsecina, ka apstrīdētā regula ietver lēmumu kopumu un katrs no šiem lēmumiem attiecas uz konkrētu ražotāju eksportētāju. Tādējādi, to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šī sprieduma 118.–122. punktā, jāsecina, ka šīm septiņām juridiskajām personām ir gan interese celt prasību, gan *locus standi*.

133 Otrkārt, Komisija norāda, ka citu juridisko personu, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, sniegtajos pilnvarojumos ir pārkāpumi, kas rada šķērsli prasības pieņemamībai, jo tajos nav skaidri identificēti to personu amati, kuras tos ir parakstījušas, un nav pierādīts, ka šīm personām būtu bijušas pilnvaras parakstīt šādus aktus.

134 Konkrētāk, attiecībā uz septiņām citām juridiskajām personām, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, tās personas amats, kura ir parakstījusi norādīto pilnvarojumu, esot "pilnvarotais administrators", "ģenerāldirektors", "finanšu kontrolieris" vai "direktors", nesniedzot citus precizējumus, ne arī pamatojot, vai saskaņā ar Ķīnas tiesībām šī persona ir pilnvarota parakstīt šādu pilnvarojumu.

135 Attiecībā uz divām pārējām juridiskajām personām, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, tās esot iesniegušas pilnvarojumu, nenorādot parakstītāja amatu, turklāt nepievienojot dokumentus, kas pierādītu, ka tam ir tiesības parakstīt šādu aktu.

136 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Reglamentā, tā redakcijā, kas izriet no 2015. gada 23. aprīļa regulas (OV 2015, L 105, 1. lpp.), netiek prasīts pierādījums tam, ka advokātu ir pilnvarojusi persona, kas ir tiesīga to darīt, kā tas bija agrāk spēkā esošā 1991. gada 2. maija Reglamenta gadījumā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 7. marts, *Sopra Steria Group*/Parlaments, T-182/15, nav publicēts, EU:T:2016:165, 26.–29. punkts; spriedumi, 2016. gada 28. septembris, *European Food* /EUIPO – *Société des produits Nestlé* ("FITNESS"), T-476/15, EU:T:2016:568, 19. punkts, un 2017. gada 17. februāris, *Batmore Capital*/EUIPO – *Univers Poche* ("POCKETBOOK"), T-596/15, nav publicēts, EU:T:2017:103, 19. un 20. punkts).

137 No tā izriet, ka Komisijas izvirzītais nepieņemamības pamats ir jānoraida.

138 Līdz ar to ir jāuzskata, ka citām juridiskajām personām, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, ir tiesības celt prasību atcelt apstrīdēto regulu.

Secinājums par pieņemamību

139 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka ir pieņemama, pirmkārt, prasība, ko *CCCME* ir cēlusi savā vārdā, lai nodrošinātu savu procesuālo tiesību aizsardzību, otrkārt, prasība, ko *CCCME* ir cēlusi 19 tās identificēto biedru vārdā, un, treškārt, prasība, ciktāl to ir cēlušas pārējās juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā.

Par lietas būtību

140 Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

141 Pirmais pamats attiecas uz pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5.–7. punkta, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo Komisija secinājumus attiecībā uz kaitējumu un cēloņsakarību neesot balstījusi nedz uz tiešiem pierādījumiem, nedz uz objektīvu pārbaudi.

142 Otrais pamats attiecas uz to, ka Komisija, veicot cēloņsakarības analīzi, esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu.

143 Trešais pamats attiecas uz to, ka Komisija esot pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, kā arī pamatregulas 6. panta 7. punktu, 19. panta 1.–3. punktu un 20. panta 2. un 4. punktu, atsakot prasītājiem piekļuvi informācijai, kas ir noderīga dempinga un kaitējuma noteikšanai.

144 Ceturtais pamats attiecas uz pamatregulas 2. panta 10. punkta, 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 3. panta 3. punkta un 9. panta 4. punkta, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu, nosakot dempinga starpību, cenu samazinājumu un kaitējuma novēršanas līmeni.

145 Piektais pamats attiecas uz to, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu un 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, veicot pievienotās vērtības nodokļa (PVN) korekciju, kad tā salīdzināja eksporta cenu ar normālo vērtību.

146 Sestais pamats attiecas uz pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, nosakot pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas (turpmāk tekstā – "PAV izmaksas"), kā arī peļņu, ko izmanto normālās vērtības noteikšanai.

Par pārbaudes tiesā apjomu

147 Vispirms prasītāji norāda, ka pārbaudei tiesā attiecībā uz apstrīdēto regulu ir jābūt pilnīgai, neaprobežojoties ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas parasti ir pamatā tiesas pārbaudei par sarežģītiem ekonomiskiem vērtējumiem.

148 Tiesas sēdē prasītāji precizēja, ka, formulējot šo sākotnējo apsvērumu, tie neplānoja atkāpties no pastāvošās judikatūras, bet gan vēlējās vienīgi uzsvērt, ka, viņuprāt, Savienības tiesai ir jāpārbauda Komisijas izvirzīto pierādījumu pamatā esošo faktu precizitāte, ticamība un konsekvence pat jomās, kurās Komisijai ir plaša rīcības brīvība.

149 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ņemot vērā Savienības iestāžu plašo rīcības brīvību tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, strīdos par tirdzniecības aizsardzības pasākumiem, kuriem ir raksturīga pārbaudāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītība, Savienības tiesai ir vienīgi jāpārbauda, vai ir ievērotas tiesību normas, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47 punkts un tajā minētā judikatūra).

150 Šajā ziņā tiesai, kā to pieprasa prasītāji, pirmkārt, ir jāpārbauda izvirzīto pierādījumu pamatā esošo faktu pareizība, to ticamība un konsekvence, un, otrkārt, jāpārbauda, vai šie pierādījumi ir uzskatāmi par visu atbilstošo informāciju, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un jāpārliecinās, vai tie var pamatot izdarītos secinājumus (spriedums, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 36. punkts).

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz kaitējuma un cēloņsakarības esamības noteikšanu

151 Pirmais pamats ir iedalīts sešās daļās.

– *Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz importa apjoma aprēķinu*

152 Pirmajā daļā prasītāji norāda, ka Komisija, aprēķinot importa par dempinga cenām apjomu, esot izmantojusi neuzticamus sūdzības iesniedzēju datus.

153 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

154 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 1. panta 1. punktu visiem ražojumiem par dempinga cenām var piemērot antidempinga maksājumu, ja to laišana brīvā apgrozībā Savienībā rada kaitējumu.

155 Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda tostarp importa par dempinga cenām apjomu.

156 Importa par dempinga cenām apjoma noteikšanai tiek izmantoti Eiropas Savienības Statistikas biroja (*Eurostat*) dati (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 30. punkts). Tos klasificē atbilstoši Kombinētās nomenklatūras (KN) kodiem. Šajā gadījumā uz apstrīdētajā regulā minēto ražojumu attiecas divi kodi: KN kods ex 7325 10 00 (nekaļams čuguns) un KN kods ex 7325 99 10 (kaļams čuguns); norāde "ex" pirms koda abos gadījumos liecina par to, ka uz izmeklēšanā esošo ražojumu attiecas tikai daļa no attiecīgā koda.

157 Lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu, attiecīgajā laikposmā, proti, no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. septembrim, ir jāsaskaita ar šiem kodiem reģistrētie darījumi.

158 Šajā gadījumā bija jāveic korekcijas, lai atrisinātu trīs grūtības, kas radās, aprēķinot importa par dempinga cenām apjomu.

159 Pirmās grūtības attiecās uz ražojumiem no nekaļamā čuguna (KN ex 7325 10 00). Pirms 2014. gada šie ražojumi bija daļa no plašāka kopuma (KN ex 7325 10), kas sadalīts apakškodos, no kuriem trīs ietvēra attiecīgo ražojumu, bet trešais no šiem apakškodiem ar KN kodu ex 7325 10 99 tomēr nebija ierobežots ar šo ražojumu. Kopš 2014. gada šis sadalījums vairs neeksistē. Lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu, Komisijas rīcībā bija vienīgi dati, kas atbilst KN kodam ex 7325 10 00, kurā kopā ar citiem ražojumiem ietilpa attiecīgais ražojums. Lai atrisinātu grūtības, šajos vispārīgajos skaitļos bija jāizdala tie, kas attiecās uz attiecīgā ražojuma importu attiecīgajā laikposmā. Lai to panāktu, Komisija balstījās uz sūdzības iesniedzēju priekšlikumu, kas ietvēra divus metodoloģiskus lēmumus. Vispirms, lai noteiktu importa daļu, kas ir saistīta ar attiecīgo ražojumu vispārējā kategorijā, sūdzības iesniedzēji ierosināja Komisijai pamatoties uz šī importa attiecību trīs apakškodos, kas līdz 2014. gadam sniedza datus par šo ražojumu. Turpinājumā, saistībā ar trešo no šiem apakškodiem, kas attiecās ne tikai uz attiecīgo ražojumu, bet bija plašāks, tika ierosināts novērtēt attiecīgā ražojuma daļu 30 % apmērā.

160 Pamatojoties uz šo argumentāciju, tika novērots, ka līdz 2014. gadam attiecībā uz Ķīnas importu 60 % no apjoma, kas bija iegrāmatots kā imports no Ķīnas ar KN kodu ex 7325 10, veidoja trīs apakškodi, kas atbilst attiecīgajam ražojumam. Attiecībā uz Indijas importu šī attiecība bija 73 %, bet attiecībā uz pārējām trešām valstīm – 50 %. Šie procenti tad tika piemēroti importam, kas laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām reģistrēts ar KN kodu ex 7325 10 00.

161 Otrās grūtības bija saistītas ar kaļamo čugunu (KN ex 7325 99 10). Šim ražojumam atbilstošais kods visā attiecīgajā laikposmā palika nemainīgs. Tomēr šis kods attiecās arī uz citiem ražojumiem, ne tikai uz attiecīgo ražojumu. Lai atrisinātu grūtības, Komisija, tāpat, kā tā to bija darījusi attiecībā uz nekaļamo čugunu, izmantoja sūdzības iesniedzēju ieteikto metodi.

162 Vispirms, kā to bija darījuši sūdzības iesniedzēji, Komisija novēroja, ka attiecīgā ražojuma no kaļamā čuguns importētāji no Ķīnas Tautas Republikas bija sākuši izmantot KN kodu ex 7325 99 10 2005. gadā, kad ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1212/2005 (2005. gada 25. jūlijs), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes lējumu importam (OV 2005, L 199, 1. lpp.), tika noteikti agrākie antidempinga pasākumi. Lai aprēķinātu attiecīgo importu šim kodam, tā, pamatojoties uz šo novērojumu, par atsauces gadu izvēlējās iepriekšējo gadu, proti, 2004. gadu. Šajā atsauces gadā tās rīcībā bija dati, kuros attiecībā uz Ķīnas Tautas Republiku bija ietverts imports, kas atbilst KN kodam ex 7325 99 10, bet tie neattiecās uz attiecīgo ražojumu. Līdz ar to tā aprēķināja attiecīgā ražojuma daudzumu, pamatojoties uz importu no Ķīnas Tautas Republikas ar šo kodu, izslēdzot no attiecīgā laikposma importa apjoma darījumus, kas tika veikti 2004. gadā. Šīs argumentācijas beigās Komisija tādējādi uzskatīja, ka attiecībā uz Ķīnas Tautas Republiku darījumiem, kas ir saistīti ar attiecīgo ražojumu, bija jāpiemēro KN kods ex 7325 99 10 pilnā apmērā, no tā atskaitot 14 645 tonnas.

163 Pēc tam tāds pats aprēķins tika veikts attiecībā uz importu no Indijas Republikas. Sūdzības iesniedzēji norādīja, ka attiecīgā ražojuma imports ar KN kodu ex 7325 99 10 no šīs valsts sākās 2010. gadā. Tie apgalvoja, ka izskaidrojums šādai parādībai varētu būt *CCCME* un noteiktām Ķīnas sabiedrībām piešķirto minimālo cenu saistību atcelšana saistībā ar agrākiem antidempinga pasākumiem, kas noteikti ar Regulu Nr. 1212/2005. Pēc šīs atcelšanas daudzi uzņēmēji esot mēģinājuši iegādāties ražojumu no Indijas ražotājiem. Tas esot izraisījis attiecīgā ražojuma importa no šīs valsts pieaugumu. Veicot šo konstatējumu, Komisija, sekojot sūdzības iesniedzēju iesniegtajam ierosinājumam, aprēķināja attiecīgā ražojuma ar KN kodu ex 7325 99 10 daudzumu importam no Indijas Republikas, atņemot 2009. gada importa apjomu no attiecīgā laikposma importa apjoma. Šīs argumentācijas beigās tā tādējādi uzskatīja, ka darījumiem, kas ir saistīti ar attiecīgo ražojumu, bija jāpiemēro KN kods ex 7325 99 10 pilnā apmērā, no tā atskaitot 6074 tonnas.

164 Visbeidzot, sūdzības iesniedzēju veiktā izmeklēšana esot pierādījusi, ka ir maz ticams, ka imports no citām trešām valstīm, uz ko attiecas šis kods, ietvertu attiecīgo ražojumu. Tādējādi Komisija, sekojot sūdzības iesniedzēju viedoklim, uzskatīja, ka attiecībā uz citām trešām valstīm darījumiem, kas ir saistīti ar attiecīgo ražojumu, KN kods ex 7325 99 10 ir jāpiemēro 0 % apmērā.

165 Trešās grūtības attiecās uz noteku režģiem. Šie ražojumi ir iekļauti *Eurostat* datos atbilstoši attiecīgajam ražojumam izmantotajiem kodiem. Tomēr, kā norādīts apstrīdētās regulas 41. apsvērumā, tie tika izslēgti no izmeklēšanas. Lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu, pieejamie skaitļi tādējādi bija jāatskaita no tiem, kurus varēja attiecināt uz noteku režģiem.

166 Lai atrisinātu šīs grūtības, Komisija pēc savas iniciatīvas pamatojās uz noteku režģu importa aprēķinu. Lai veiktu šo aprēķinu, tā izmantoja izlasē iekļauto Ķīnas notekūdeņu režģu ražotāju eksportētāju vidējo pārdošanas apjomu izmeklēšanas laikposmā. Šie pārdošanas apjomi veidoja 10 % no kopējā importa šajā laikposmā. Šī procentuālā daļa tika piemērota skaitļiem, kas iegūti par attiecīgajā laikposmā reģistrēto importu.

167 Kad pirmā pamata pirmās daļas konteksts tādējādi ir izklāstīts, ir jānorāda, ka šajā daļā prasītāji izvirza trīs iebildumus attiecībā uz Komisijas veikto aprēķinu, lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu.

168 Ar pirmo iebildumu prasītāji pārmet Komisijai, ka tā bez pārbaudes ir akceptējusi sūdzības iesniedzēju iesniegtos datus, kas ir pretrunā objektivitātei, kam būtu jābūt tās attieksmes pamatā šāda veida procedūrā.

169 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šajā lietā, lai aprēķinātu importa par dempinga cenām apjomu, Komisija neaprobežojās ar sūdzības iesniedzēju sniegto datu izmantošanu, bet drīzāk izmantoja metodi, ko bija piedāvājuši pēdējie minētie, pārliecinoties par to, ka, pamatojoties uz šo metodi, kuru tā tikmēr bija apstiprinājusi, tā pati veica aprēķinus, kuru rezultātā tiek iegūti skaitļi, kurus tā galu galā izmanto.

170 Vismaz divos dokumentos Komisija izskaidroja iemeslus, kuru dēļ tā pieņēma sūdzības iesniedzēju piedāvāto metodi. Tādējādi pagaidu regulas 122. apsvērumā tā norāda, ka "sūdzības iesniedzēji sūdzībā paskaidroja savu metodi, ko [tie] izmantoja, lai, balstoties uz *Eurostat* datiem, iegūtu importa datus, kas attiecas tikai uz attiecīgo ražojumu", un ka, "tā kā uzticamākas metodes un datu nebija", tā uz šāda pamata "noteica attiecīgā ražojuma importa apjomu no [Ķīnas Tautas Republikas] saskaņā ar šo metodi, izmantojot *Eurostat* datus un izslēdzot noteku režģus[,] turklāt *CCCME* nav sniegusi alternatīvus datus". Turklāt apstrīdētās regulas 110. un 111. apsvērumā Komisija tostarp norādīja, ka "[tā] norādīja, ka metode, ko izmantojuši sūdzības iesniedzēji[,] lai iegūtu importa datus, kas attiecas uz attiecīgo ražojumu attiecīgajā periodā, balstījās uz *Eurostat* datiem", kas vēlāk īsumā ir aprakstīta, un precizēja, ka, "tā kā [tā] neatrada citu alternatīvu informācijas avotu, kas precīzāk atspoguļotu attiecīgā ražojuma importa datus, tā uzskatīja, ka *Eurostat* datos balstītā metode ir vispiemērotākā".

171 Līdz ar to pirms izmantošanas Komisija analizēja apstrīdēto metodi, paskaidrojot, kādā ziņā tā, pēc tās domām, šķiet piemērota. Tādējādi apstrīdētās regulas 113. apsvērumā Komisija noraidīja neatkarīgo importētāju *ad hoc* apvienības *Free Castings Imports (FCI)* un *CCCME* lūgumu izslēgt KN kodu 7325 99 10 vai ņemt vērā procentuālo daļu no šī koda, aprēķinot attiecīgā ražojuma importa apjomu, norādot, ka "analīze par importu, kas no pagaidu pasākumu noteikšanas līdz 2017. gada oktobra sākumam veikts, izmantojot šo kodu, liecina par ievērojamu importa apjomu 6796 t apmērā, kas no [Ķīnas Tautas Republikas] veikts, izmantojot *Taric* kodu 7325991051, kurš attiecas tikai uz attiecīgo ražojumu" un ka "tādēļ ir skaidrs, ka attiecīgais ražojums [tika] importēts, izmantojot arī KN kodu 7325 99 10". Šajā ziņā Komisija precizē, ka tai "nebija pierādījumu, ka citu ražojumu importam, kam izmantots šis KN kods, no 2005. gada bija tāda pati tendence kā attiecīgajam ražojumam", un ka "līdz ar to, izmantojot procentuālo daļu attiecīgajā periodā, netiktu iegūti ticami rezultāti".

172 Turklāt ir jānorāda, ka sūdzības iesniedzēju piedāvātā aprēķina metode netika pieņemta bez Komisijas pārbaudes. Komisija 2017. gada 30. maijā apmeklēja sūdzības iesniedzēju pārstāvjus uz vietas. Šīs pārbaudes noslēgumā tā secināja, pirmkārt, ka piedāvātais sadalījums starp dažādiem KN kodiem bija visticamākais vērtējums, lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu, un, otrkārt, ka šis aprēķins bija šo datu objektīvais aprēķins, jo nebija precīzāku datu no cita avota.

173 Šādos apstākļos ir jānoraida prasītāju izvirzītais pirmais iebildums, saskaņā ar kuru Komisija esot "automātiski" pieņēmusi sūdzības iesniedzēju piedāvāto metodi.

174 Prasītāji izvirza otro iebildumu, saskaņā ar kuru Komisijas izmantotie dati ir balstīti uz nepamatotiem un nesaprātīgiem pieņēmumiem, kas nav balstīti ne uz vienu tiešu pierādījumu, kā tā tostarp pati esot atzinusi.

175 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pretēji prasītāju teiktajam, Komisija nav atzinusi, ka tās izmantotā importa apjoma aprēķināšanas metode vai importa cenas, kas izriet no šīs metodes, būtu bijušas kļūdainas, nepamatotas vai neuzticamas.

176 Protams, Komisija pagaidu regulas 126. apsvērumā, uz kuru atsaucas prasītāji, norāda, ka, "tā kā šie dati ir balstīti uz importa statistiku un detalizēts ražojuma veidu klāsts nav zināms, cenu dinamikas dati nav pilnībā uzticami".

177 Tomēr šī pieņemšana nozīmē vienīgi to, ka izmantotā metode, kā norāda Komisija, nav radījusi tik detalizētu rezultātu, kā tā to būtu vēlējusies, un tas nenozīmē, ka šīs iestādes ieskatā ar šo metodi iegūtajiem datiem nav nekādas ticamības un ka tie nekādā veidā nevar kalpot apstrīdētās regulas izstrādē.

178 Tādējādi prasītājiem, ja tie vēlas apstrīdēt Komisijas izmantoto datu saistībā ar importa par dempinga cenām apjomu, ticamību, ir jāpierāda savi apgalvojumi ar apstākļiem, kas var izraisīt konkrētas šaubas par šīs iestādes izmantotās metodes vai datu ticamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 357. punkts (nav publicēts)).

179 Šajā kontekstā, ja prasītājs vēlas, lai viņa prasība tiktu apmierināta, tas nevar vienīgi iesniegt alternatīvus skaitļus, piemēram, skaitļus, kas iegūti, pamatojoties uz to muitas iestāžu datiem, kas ir strīdīgā importa izcelsmes pamatā, bet tiem ir jāiesniedz pierādījumi, kas var apšaubīt tos, kurus iesniegusi Komisija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting* /Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 357. punkts (nav publicēts)).

180 Turklāt ir jāatgādina, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība datu analīzē, tostarp *Eurostat* iesniegto datu analīzē (spriedums, 2015. gada 23. septembris, *Schroeder*/Padome un Komisija, T-205/14, EU:T:2015:673, 41. punkts).

181 Šajā lietā prasītāji apstrīd piecus pieņēmumus, uz kuriem Komisija pamatojās, lai veiktu importa apjoma aprēķinu, balstoties uz *Eurostat* datiem.

182 Šajā ziņā ir jānorāda, ka attiecībā uz katru no šiem apstrīdēšanas punktiem prasītāji izmeklēšanas laikā ir saņēmuši paskaidrojumus par metodi, kas izmantota, lai veiktu aprēķinu, ar kuru ir pamatotas Komisijas veiktās *Eurostat* datu par importu korekcijas.

183 Tādējādi, pirmkārt, prasītāji apstrīd, ka attiecīgā ražojuma importa apjoms, ņemot vērā kopējā importa apjomu, kas deklarēts ar agrāko KN apakškodu ex 7325 10 99 (nekaļams čuguns), bija stabils 30 % apmērā no 2009. līdz 2013. gadam un pēc tam kopš 2013. gada ir palicis nemainīgs.

184 Šajā ziņā ir paskaidrots, ka no visa importa, kas deklarēts ar agrāko KN kodu ex 7325 10 99, aptuveni 30 % bija attiecīgā ražojuma imports. Komisija uzskata, ka šīs aplēses varēja tikt kvalificētas kā piesardzīgas, stājoties spēkā 2005. gada antidempinga pasākumiem. Tajā laikā šim ražojumam tika noteikts Eiropas Savienības integrētā tarifa kods (*Taric*) desmit ciparu apmērā, kas ļāva Komisijai un muitas iestādēm noteikt precīzas summas.

185 Šādā veidā tika paskaidrots, ka Komisijas pārņemtā 30 % procentuālā daļa atbilst tai, kas tika konstatēta pēc Regulas Nr. 1212/2005 pieņemšanas, pirmo reizi piemērojot antidempinga maksājumus Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna importam. Pēc tam Komisija izmantoja šo procentuālo daļu šajā tiesvedībā, jo nebija ticamākas aplēses.

186 Otrkārt, prasītāji apstrīd, ka 30%procentuālā daļa, kas tika iegūta, aprēķinot datus par importu no Ķīnas Tautas Republikas, tika piemērota visām valstīm, no kurām ienāca imports, kas tika ņemts vērā procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.

187 Šajā ziņā tika paskaidrots, ka aprēķins 30 % apmērā tika piemērotas citām trešām valstīm, jo attiecībā uz šīm valstīm nebija konkrētu datu tādēļ, ka vienīgā informācija, kas varēja tikt iegūta, tika apkopota, pateicoties tam, ka ar Regulu Nr. 1212/2005 tika noteikti antidempinga pasākumi vienīgi attiecībā uz importu no Ķīnas Tautas Republikas.

188 Treškārt, prasītāji apstrīd pieņēmumu, ka attiecīgā ražojuma importa apjoms, ņemot vērā ar agrāko KN kodu ex 7325 10 reģistrēto importa kopējo apjomu, kopš 2013. gada esot palicis nemainīgs.

189 Šajā ziņā Komisija paskaidro, ka, lai aprēķinātu importa apjomu, kas aptver attiecīgo ražojumu un kas kopš 2014. gada ir reģistrēts ar vispārējo KN kodu ex 7325 10, tā ir pamatojusies uz šī importa attiecībām trīs apakškodos, kas līdz 2014. gadam sniedza precīzākus datus par šo ražojumu, atsevišķi aplūkojot datus par Ķīnas Tautas Republiku, Indijas Republiku un citām trešām valstīm (skat. šī sprieduma 159. punktu).

190 Ceturtkārt, prasītāji apstrīd pieņēmumu, ka Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importa, kas veikts ar KN kodu ex 7325 99 10 (kaļamais čuguns) un kas neattiecas uz attiecīgo ražojumu, absolūtais apjoms kopš 2004. gada esot palicis nemainīgs.

191 Šajā ziņā Komisija ir izskaidrojusi metodoloģiju, kas tika piemērota, lai aprēķinātu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importa apjomu, kas veikts ar KN kodu ex 7325 99 10, proti, identificējot vienu gadu, kurā bija sācies izmeklēšanā esošā ražojuma imports ar šo kodu attiecīgajā trešā valstī, un salīdzinot ar šo kodu reģistrētā importa skaitu gadā pirms šī atsauces gada ar importa apjomu, kas attiecas uz aplūkoto laikposmu, lai noteiktu attiecīgā ražojuma importa, kas reģistrēts ar KN kodu ex 7325 99 10, apjomu attiecīgajā laikposmā, kas atbilst starpībai (skat. šī sprieduma 162.–164. punktu).

192 Visbeidzot, piektkārt, prasītāji apstrīd pieņēmumu, saskaņā ar kuru Ķīnas noteku režģu importa procentuālā daļa, ņemot vērā Ķīnas importa kopējo apjomu, kopš 2013. gada esot palikusi nemainīga un esot vienāda ar Ķīnas ražotāju eksportētāju, kas iekļauti izlasē, noteku režģu importa procentuālo daļu, ņemot vērā to kopējo importu. Šajā ziņā prasītāji apstrīd arī pieņēmumu, ka trešās valstis neeksportējot noteku režģus, jo, ja vien tie nekļūdās, trešās valstis, šķiet, nav tikušas izslēgtas. Ja būtu notikusi izslēgšana, pieņēmums, kas, pēc prasītāju domām, esot tikpat nepamatots, būtu tāds, ka trešo valstu noteku režģu importa procentuālā daļa, ņemot vērā to kopējo importu, būtu bijusi stabila kopš 2013. gada un identiska izmeklēšanas laikposmā atlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju noteku režģu importa procentuālajai daļai.

193 Attiecībā uz šo pēdējo iebildumu Komisija paskaidroja, ka, tā kā tās rīcībā nebija informācijas par noteku režģu importa apjomu, kas būtu jāizslēdz no attiecīgā ražojuma, tā pamatojās uz dažu izmeklēšanas laikā izlasē iekļauto ražotāju importēto noteku režģu procentuālo daudzumu. Atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem Komisija precizēja, ka tā šajā ziņā ir pamatojusies uz Ķīnas ražotāju eksportētāju izlases datiem un uz Indijas ražotāju eksportētāju izlases datiem saistībā ar izmeklēšanas laikposmu. Pēc tam šāds aprēķins tika piemērots visam importam, proti, importam no Ķīnas Tautas Republikas, Indijas Republikas un citām trešām valstīm.

194 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka iebildumos prasītāji nav norādījuši apstākļus, kas ļautu apstrīdēt šo aprēķinu ticamību, jo būtībā ar tiem netiek apstrīdēta to aprēķinu, uz kuriem pamatojās Komisija, ticamība, bet gan drīzāk to piemērojamība laikposmam pēc tā laikposma, kuram atbilst dati, kas ir šo aprēķinu pamatā (pirmais, trešais, ceturtais un piektais pieņēmums, kas attiecīgi ir norādīti šī sprieduma 183., 188., 190. un 192. punktā), vai tās piemērojamība citām valstīm, kas nav tā, no kuras ir iegūti dati, kas ir aprēķina pamatā (otrais un piektais pieņēmums, kas attiecīgi ir norādīti šī sprieduma 186. un 192. punktā).

195 Komisija norāda, ka tās rīcībā nav precīzāku un jaunāku datu, kuriem būtu līdzīga vai augstāka ticamības pakāpe.

196 Šādā kontekstā, ko raksturo, pirmkārt, tas, ka nav precīzākas un jaunākas informācijas, kurai būtu līdzīga vai augstāka ticamības pakāpe, un, otrkārt, Komisijas sniegto aprēķinu saprātīgais un ticamais raksturs, kas izriet no tās sniegtajiem paskaidrojumiem, lai pamatotu to piemērošanu, ņemot vērā tai piešķirto plašo rīcības brīvību, ir jānoraida prasītāju otrais iebildums, saskaņā ar kuru Komisijas izmantotie dati esot pamatoti ar nepamatotiem un nesaprātīgiem pieņēmumiem, kuru pamatā neesot neviena tieša pierādījuma.

197 Ar trešo iebildumu prasītāji būtībā uzskata, ka uzticamāku alternatīvu datu neesamība ir saistīta ar rūpības trūkumu un Komisijas pasivitāti, un tam, pēc to domām, būtu jāizraisa apstrīdētās regulas atcelšana.

198 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas pārbaudīt visu pieejamo informāciju, jo Komisijas loma antidempinga izmeklēšanā nav būt par tiesnesi, kura kompetence aprobežotos tikai ar lietas izlemšanu atbilstoši informācijai un pierādījumiem, ko ir sniegušas izmeklēšanā iesaistītās puses. Šajā ziņā ir jānorāda, ka pamatregulas 6. panta 3. un 4. punktā Komisijai ir piešķirtas pilnvaras lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, kā arī veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes (spriedums, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 32. punkts).

199 Tomēr, lai noteiktu Komisijas prasību apmēru, ir jāņem vērā robežas, kas ietekmē tās rīcībā esošo laiku, it īpaši ņemot vērā procesuālos termiņus, kas var būt nepietiekami, lai veiktu, iespējams, paredzētās pārbaudes, kontroli un izmeklēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 408. punkts (nav publicēts)).

200 Jāņem vērā arī tas, vai ir pietiekama varbūtība, ka aplūkotie dati var sniegt ticamākus rezultātus nekā tie, kas iegūti piemērojamajos termiņos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 410. punkts (nav publicēts)).

201 Šajā lietā šķiet, ka Komisija ir ievērojusi šī sprieduma 198.–200. punktā minēto judikatūru, ar kuru tai ir paredzēts pienākums iepazīties ar visiem tās rīcībā esošajiem avotiem.

202 Attiecībā uz informāciju, kuru, pēc prasītāju domām, varētu iegūt no valsts muitas iestādēm, ir jānorāda, kā to ir darījusi Komisija, ka, pat ja pamatregulā tai ir piešķirtas pilnvaras to darīt, būtu nesamērīgi prasīt no šīs iestādes, lai tā no visu dalībvalstu muitas iestādēm ievāktu importa sarakstus – darījumu pēc darījuma – un tos analizētu, lai noteiktu, vai tos var ņemt vērā, un pēc tam apkopotu datus par attiecīgo ražojumu četru gadu laikā visā Savienībā.

203 Procesuālajos rakstos prasītāji izvirza divus argumentus, lai apstrīdētu Komisijas rīcību attiecībā uz ticamas informācijas meklēšanu.

204 Pirmkārt, prasītāji norāda, ka Komisija būtu varējusi savākt konkrētus detalizētākus datus no valsts muitas iestādēm, lai pārbaudītu sniegto pieņēmumu ticamību un pēc tam vispārinātu šīs analīzes rezultātu attiecībā uz visiem datiem.

205 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šāda informācija nav uzreiz pieejama, bet tā ir jāievāc arī *ad hoc* no attiecīgajām valsts iestādēm. Pēc tam Komisijai būtu jāgaida šo iestāžu atbilde, tām paziņojot pieprasītos datus, lai tā varētu izveidot datu izlasi. Šādai rīcībai būtu nepieciešams būtisks ieguldījums darba slodzes ziņā un ilgs laiks, un šie abi aspekti ir jāsasaista ar Komisijai noteiktajiem stingrajiem procesuālajiem termiņiem, kā norādīts šī sprieduma 199. punktā.

206 Turklāt šāda darījumu izlase varētu radīt jautājumus arī par izvēlēto darījumu reprezentativitāti, turklāt radot šaubas par tās atbilstību, jo tā neļautu precīzi aprēķināt importa, kas aptver attiecīgo ražojumu, apjomu.

207 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija būtu varējusi vērsties pie importētājiem, tiem nosūtot aptaujas anketas, kuru atbildes tai būtu ļāvušas pārbaudīt izmantoto datu ticamību un veikt korekcijas.

208 Savienības iestādes šo informācijas avotu esot izmantojušas citās antidempinga izmeklēšanās, piemēram, tajā, kuras rezultātā tika pieņemta Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 430/2013 (2013. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, un izbeidz procedūru attiecībā uz Indonēziju (OV 2013, L 129, 1. lpp.).

209 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to ir norādījusi Komisija, ka šajā lietā no importētājiem nebija iespējams iegūt ticamākus datus. Vispirms 28 importētāji, kas izteicās izmeklēšanas laikā, atbildēs uz paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu II pielikumā ietverto anketu iesniedza kopējo skaitli, kurā bija pārņemts importa, kas aptver attiecīgo ražojumu, apjoms un kurš attiecās vienīgi uz importu no Ķīnas Tautas Republikas un Indijas Republikas, kas bija divas valstis, uz kurām attiecās izmeklēšana. Turklāt šajā gadījumā šie dati nebija sadalīti atkarībā no izmeklēšanā esošā ražojuma KN kodiem. Visbeidzot, šīs atbildes varēja tikt pārbaudītas tikai attiecībā uz trim izlasē iekļautajiem importētājiem, kuri bija atbildējuši uz anketas jautājumiem. Nav pierādīts, ka šie importētāji pietiekami reprezentēja visus izmeklēšanā esošā ražojuma importētājus. Komisija norāda, ka tirgus ir sadrumstalots un to raksturo liels skaits mazo un vidējo uzņēmumu, un ka šādā kontekstā nav izslēgts, ka daudzi citi neatkarīgie importētāji, kas darbojas tirgū un kuriem nebija tiešas intereses sadarboties izmeklēšanā, nav izteikušies.

210 Tādējādi ir jāuzskata, ka šajā lietā Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, savu vērtējumu, aprēķinot importa, kas aptver attiecīgo ražojumu, apjomu, ierobežojot vienīgi ar *Eurostat* datu bāzes datiem, kas ir pielāgoti, pamatojoties uz pamatotiem pieņēmumiem, un kas atspoguļoja saprātīgu aplēsi par šī importa faktiskajiem skaitļiem..

211 Tātad pirmā daļa ir jānoraida.

– Par pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz makroekonomiskajiem rādītājiem, ko Komisija izmantojusi, lai noteiktu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu

212 Otrajā daļā prasītāji apstrīd to makroekonomisko rādītāju ticamību, kurus Komisija izmantojusi, lai noteiktu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

213 Vispirms ir jānorāda, kā tas tika izskaidrots lietas dalībnieku atbildēs uz Vispārējās tiesas jautājumiem, ka Komisija ir izvērtējusi makroekonomiskos rādītājus visai Savienības ražošanas nozarei.

214 Šajā ziņā Komisija ir balstījusies uz dažādu veidu datiem. Attiecībā uz izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem (turpmāk tekstā – "izlasē iekļautie ražotāji") Komisija ņēma vērā šo ražotāju paziņotos datus, kurus tā pārbaudīja. Attiecībā uz citiem Savienības ražotājiem, kuri iesniedza sūdzību, kas ir izmeklēšanas pamatā, vai kuri to atbalstīja (turpmāk tekstā – "citi sūdzības iesniedzēji"), tā pamatojās uz datiem, kurus tā ieguva no šo uzņēmumu nosūtītajām atbildēm uz anketām. Visbeidzot, attiecībā uz atlikušajiem Savienības ražotājiem (turpmāk tekstā – "atlikušie ražotāji") Komisija izmantoja aprēķinus, ko attiecībā uz šiem ražotājiem sniedza sūdzības iesniedzēji.

215 Šajā lietā prasītāji izvirza sešus iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

216 Ar pirmo iebildumu prasītāji pārmet Komisijai, ka tā nav atjauninājusi datus, kas bija tās rīcībā par citiem sūdzības iesniedzējiem.

217 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 136. apsvērumu dati par citiem sūdzības iesniedzējiem izriet no atbildēm, ko tie snieguši uz Komisijas nosūtīto anketu, ņemot vērā, ka šos datus apkopoja sūdzības iesniedzēji un tos "pēc tam atjauninā ja, lai aptvertu izmeklēšanas periodu". Komisija iesniedza vēstuli, kuru tā nosūtīja *CCCME* trešdien, 2017. gada 14. jūnijā, un kurā tā norādīja, ka sūdzības iesniedzēju datu apkopojums tika veikts, pamatojoties uz atbildēm uz anketas jautājumiem, kuras tā pārbaudīja, kā arī informāciju, kas ar elektroniskā pasta palīdzību bija iegūta no ražotājiem, kuri bija iesnieguši vai atbalstījuši sūdzību. Personas, kas iestājušās lietā, savukārt precizē, ka šie dati tika atjaunināti, lai izslēgtu datus par noteku režģiem un iekļautu pēdējos pieejamos ceturkšņa datus.

218 Tā kā prasītāji nav iesnieguši nevienu faktu, kas varētu likt apšaubīt šos apgalvojumus, pirmais iebildums ir jānoraida.

219 Otrajā iebildumā prasītāji apstrīd apstrīdēto regulu, pamatojoties uz to, ka, lai to pieņemtu, Komisija esot pamatojusies uz aplēsēm, nevis uz faktiskajiem datiem attiecībā uz atlikušajiem ražotājiem.

220 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pamatregula nepiešķir Komisijai nekādas izmeklēšanas pilnvaras, kas tai ļautu likt uzņēmumiem piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Tādējādi tā ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbošanās, iesniedzot nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals* /Padome, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 152. punkts un tajā minētā judikatūra).

221 Šādā kontekstā ir jāpārbauda, vai šajā lietā Komisija ir centusies rūpīgi ievākt patiesos datus, pirms tā pamatojās uz aplēsēm, kas tika veiktas, pamatojoties uz informāciju, kuru tā varēja iegūt.

222 Paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu Komisija aicināja Savienības ražotājus, kas ražo attiecīgo ražojumu, piedalīties antidempinga procedūrā un visām ieinteresētajām personām 21 dienas laikā pēc paziņojuma par uzsākšanu publicēšanas darīt zināmu savu viedokli par Savienības ražotāju atlasi.

223 Pēc tam Komisija skaidri informēja sūdzības iesniedzējus un citus Savienībā zināmus ražotājus par izmeklēšanas uzsākšanu, aicinot tos piedalīties tajā.

224 Ar 2017. gada 16. maija elektroniskā pasta vēstuli Komisija, konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēju pārstāvju iesniegtie dati attiecas vienīgi uz viņu pašu situāciju, lūdza sūdzības iesniedzēju pārstāvjiem iesniegt makroekonomiskos datus par visu ražošanas nozari.

225 Šādos apstākļos Komisijai nevar pārmest, ka tā ir pamatojusies uz sūdzības iesniedzēju sniegtajām aplēsēm attiecībā uz atlikušajiem ražotājiem, jo mērķis saskaņā ar pamatregulas 4. panta 1. punktu bija panākt Savienības ražošanas nozares skatījumu kopumā.

226 Turklāt, kā norāda personas, kas iestājušās lietā, aplēšu izmantošana antidempinga procedūrās var izrādīties nepieciešama, ja daži ražotāji izvēlas nesadarboties, vai ja, kā tas ir šajā gadījumā, daži Savienības ražotāji beidz ražot vai pastāvēt brīdī, kad tiek vākti makroekonomiskie dati.

227 Turklāt ir jāatgādina, ka aplēses nav pieņēmumi un ka sūdzības iesniedzēji ir izmantojuši aprēķina metodi, kuru Komisija ir pārbaudījusi un kuru tā pēc minētās pārbaudes lūdza grozīt. Šajā ziņā personas, kas iestājušās lietā, norāda, ka, pretēji sūdzības iesniedzēju ierosinājumam novērtēt attiecīgo uzņēmēju faktisko ražošanu, Komisija nolēma tā vietā izmantot šo ražotāju ražošanas jaudu, kas palielināja Savienības kopējo produkciju un samazināja Ķīnas ražotāju eksportētāju tirgus daļu pieaugumu. Personas, kas iestājušās lietā, no tā secina – un tas nav apstrīdēts –, ka šī Komisijas izvēle pazemināja vienu no kaitējuma rādītājiem par labu Ķīnas ražotājiem eksportētājiem.

228 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida.

229 Trešajā iebildumā prasītāji norāda, ka Komisijas izmantotie dati ir tikuši būtiski pārskatīti bez paskaidrojumiem.

230 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no lietas materiāliem un lietas dalībnieku atbildēm uz Vispārējās tiesas jautājumiem izriet, ka Komisija makroekonomiskos datus ir pārskatījusi šādi.

231 2017. gada 7. aprīlī Komisija vēstulē lūdza sūdzības iesniedzēju pārstāvjiem, vēlākais, līdz 2017. gada 12. maijam iesniegt tai dažus makroekonomiskos datus par aplūkoto laikposmu. 2017. gada 12. maijā sūdzības iesniedzēju pārstāvji elektroniskā pasta vēstulē iesniedza tabulu, kurā bija ietverti makroekonomiskie dati.

232 2017. gada 15. maijā Komisija vēstulē pieprasīja šī dokumenta nekonfidenciālu versiju. 2017. gada 16. maijā tā nosūtīja vēl vienu elektroniskā pasta vēstuli, lūdzot paziņot versiju, kurā ir ietverti visas Savienības ražošanas nozares makroekonomiskie dati un izslēgti noteku režģi. 2017. gada 24. maijā Komisija vēlreiz nosūtīja sūdzības iesniedzēju pārstāvjiem elektroniskā pasta vēstuli, lūdzot tiem nosūtīt pieprasītos datus vēlākais līdz 2017. gada 29. maijam un piekrist šo datu pārbaudei to telpās 2017. gada 30. maijā.

233 2017. gada 29. maijā sūdzības iesniedzēju pārstāvji elektroniskā pasta vēstulē iesniedza jaunu tabulas versiju, kurā bija ietverti makroekonomiskie rādītāji (turpmāk tekstā – "makroekonomisko rādītāju otrā versija"). Komisija pārbaudīja šos datus 2017. gada 30. maijā. Pārbaudes apmeklējuma laikā sūdzības iesniedzēji iesniedza pilnīgāku informāciju par datiem par izlasē iekļautajiem ražotājiem, pamatojot skaitļu atjaunināšanu. Turklāt Komisija norāda, ka makroekonomisko rādītāju otrajā versijā ietvertie dati atspoguļoja konsolidētus datus attiecībā uz

pārējiem ražotājiem, bet sūdzības iesniedzēji nevarēja pārbaudīt šo datu un apliecinošo dokumentu atbilstību pārbaudes apmeklējumam noteiktajā termiņā. Tādējādi par pārbaudi atbildīgā grupa lūdza sūdzības iesniedzējiem sadalīt datus par katru zināmo ražotāju un iesniegt šādi atjaunināto tabulu.

234 2017. gada 1. jūnijā sūdzības iesniedzēju pārstāvji elektroniskā pasta vēstulē iesniedza jaunu makroekonomisko datu nekonfidenciālu versiju (turpmāk tekstā – "makroekonomisko rādītāju trešā versija"), kurā bija iekļauti Komisijas lūgumi. Prasītāji uzskata, ka šī versija būtiski atšķiras no iepriekšējās versijas. *CCCME* lūdza Komisijai elektroniskā pasta vēstulē izskaidrot šīs atšķirības iemeslus. Komisija elektroniskā pasta vēstulē atbildēja, ka runa ir par datu atjaunināšanu pēc 2017. gada 30. maijā veiktās pārbaudes. 2017. gada 2. jūnijā Komisija elektroniskā pasta vēstulē lūdza atļauju tajā pašā dienā pārbaudīt atjauninātās tabulas sūdzības iesniedzēju pārstāvju telpās. Pēdējie minētie tam piekrita ar elektroniskā pasta vēstuli.

235 Pēc šīs pārbaudes sūdzības iesniedzēji tajā pašā dienā iesniedza Komisijai ceturto makroekonomisko rādītāju versiju USB zibatmiņā. 2017. gada 12. jūnijā sūdzības iesniedzēju pārstāvji no jauna nosūtīja makroekonomisko rādītāju ceturto versiju, bet šoreiz ar elektroniskā pasta vēstuli konfidenciālajā un nekonfidenciālajā versijā. Personas, kas iestājušās lietā, precizē, ka makroekonomisko rādītāju trešajā versijā, kas tika pārbaudīta pārbaudes apmeklējuma laikā, kļūdas dēļ bija ietverti divu ražotāju noteku režģu ražošanas dati un ka tā tika mainīta uz vietas. Turklāt tās norāda, ka ceturtajā versijā ir ņemta vērā arī papildu informācija, kas šajā dienā tika saņemta no Savienības ražošanas nozares attiecībā uz citiem ražotājiem.

236 Komisija arī piebilst, ka pēc *FCI* 2017. gada 21. jūnijā iesniegtajiem apsvērumiem makroekonomisko rādītāju ceturtajai versijai tika pievienoti Savienības ražotāja dati, kurus sūdzību iesniedzēji kļūdas dēļ nebija iekļāvuši.

237 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāsecina, ka prasītāji saņēma atbildi uz to elektroniskā pasta vēstuli, kas minēta šī sprieduma 234. punktā, kurā tie lūdza Komisijai iemeslu, kādēļ pastāvēja atšķirība starp makroekonomisko rādītāju otro un trešo versiju.

238 Attiecībā uz pārējo ir jānorāda, ka, ņemot vērā lietas materiālus un lietas dalībnieku atbildēs uz Vispārējās tiesas jautājumiem sniegtos paskaidrojumus, veiktās pārskatīšanas mērķis bija papildināt, pilnveidot un tādējādi uzlabot datu uzticamību. Kā uzsvēra personas, kas iestājušās lietā, dažas aprakstītās pārskatīšanas tika veiktas tieši tādēļ, lai ņemtu vērā ieinteresēto personu izvirzītos iebildumus, kurus bija akceptējusi Komisija. Tādējādi, pirmkārt, bija nepieciešams pievienot papildu Savienības ražotāja datus, kurus sūdzības iesniedzēji nebija iesnieguši, un, otrkārt, izslēgt datus, kas attiecas uz noteku režģiem, kurus Komisija bija piekritusi izslēgt no izmeklēšanā esošā ražojuma definīcijas.

239 Šādos apstākļos trešais iebildums ir jānoraida.

240 Ceturtajā iebildumā prasītāji norāda, ka avotu sarakstā, ko Komisija izmantojusi makroekonomisko rādītāju aprēķināšanai, ir nekonsekvence, jo tajā esot ietverti dati, kuri, tāpat kā ieguldījumi, nevarot tikt ņemti vērā, jo tie neesot makroekonomiskie rādītāji.

241 Šajā ziņā ir jānorāda, kā minēts šī sprieduma 214. punktā, ka Komisija ir pamatojusies uz dažāda veida datiem atkarībā no attiecīgās Savienības ražotāju kategorijas. Tādējādi šķiet, ka attiecīgais saraksts, kura nosaukums ir "Papildu apliecinošie dokumenti", neietver visus izmantotos avotus, bet gan tikai papildina visus izmantotos datus.

242 Turklāt attiecībā uz šī saraksta saturu, kā norādījuši prasītāji, tajā ir minēti trīs dokumenti ar nosaukumu "[sabiedrības nosaukums] reinvestīcijas". Tomēr šis prasītāju apstrīdēto dokumentu skaits ir ierobežots, ņemot vērā visus dokumentus, kas ietverti apstrīdētajā sarakstā. Tādējādi vismaz 13 dokumenti visu 22 uzskaitīto dokumentu vidū, no kuriem daži attiecas uz sūdzības iesniedzējiem, bet citi – uz citiem Savienības ražotājiem, ir par "aktīviem", "aktīviem un ieguldījumiem", "finanšu bilanci", "finanšu pārskatiem", "nodarbinātību", "netiešām darba vietām" un "darba vietām", un tiem ir nozīme, nosakot makroekonomiskos datus.

243 Visbeidzot, sūdzības iesniedzēju iesniegtajos apsvērumos izmeklēšanas laikā tie sniedza papildu precizējumus par makroekonomisko rādītāju aprēķināšanai izmantotajiem avotiem, norādot:

"Esam apkopojuši datus par sūdzības iesniedzējiem un uzņēmumiem, kuri ir atbalstījuši sūdzību, pamatojoties uz to pārskatiem. Attiecībā uz citiem uzņēmumiem sūdzības iesniedzēji veica aplēses, pamatojoties uz datiem, kas iegūti no šo citu uzņēmumu finanšu bilancēm, interneta vietnēm, rakstiem presē un to zināšanām tirgū."

244 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ceturtais iebildums ir jānoraida.

245 Piektajā iebildumā prasītāji pārmet Komisijai, ka tā ir vienīgi ieradusies sūdzības iesniedzēju pārstāvju birojos, lai pārbaudītu to sniegtos datus. Tie norāda, ka Komisija būtu varējusi, piemēram, sazināties ar atlikušajiem ražotājiem un lūgt tiem apstiprināt vai sniegt komentārus par aplēsēm, kas uz tiem attiecas.

246 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 6. panta 8. punktu, ciktāl iespējams, ir jāpārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas, ar kuru ir pamatoti secinājumi, precizitāte.

247 Atbildot uz citiem prasītāju izvirzītajiem argumentiem, jau tika norādīts, ka Komisijai nebija izmeklēšanas pilnvaru, kas tai ļautu piespiest uzņēmumus piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju, bet ka tā bija atkarīga no pušu brīvprātīgas sadarbības informācijas sniegšanā (šī sprieduma 220. punkts).

248 Šajā gadījumā Komisija aicināja Savienības ražotājus, kuri ražo attiecīgo ražojumu, piedalīties izmeklēšanā (skat. šī sprieduma 222. un 223. punktu). Tomēr vienīgi sūdzības iesniedzēji sniedza informāciju, kas nepieciešama makroekonomisko rādītāju aprēķināšanai. Šajā kontekstā Komisija vērsās pie sūdzības iesniedzējiem, lai iegūtu datus par Savienības ražotājiem, kuri izmeklēšanā nesadarbojās, un no tiem saņēma ar tiem saistītās aplēses (skat. šī sprieduma 224. punktu).

249 Pamatregulas 16. panta 1. punkts ļauj Komisijai veikt apmeklējumus, ja tā to uzskata par nepieciešamu, lai pārbaudītu sniegto informāciju.

250 Tādējādi no tā izriet, ka Komisija, lai pārbaudītu sniegtās informācijas precizitāti, varēja veikt pārbaudes apmeklējumu pie attiecīgās informācijas autoriem, ņemot vērā, ka šajā lietā šīs informācijas avots bija sūdzības iesniedzēji.

251 Attiecībā uz faktu, ka šī pārbaude tika veikta sūdzības iesniedzēju pārstāvju telpās, ir jānorāda, ka Komisija sūdzības iesniedzējiem jau no procedūras sākuma pieprasīja ar to pārstāvju starpniecību saglabāt visus "apstiprinošos dokumentus un darba lapas, kas izmantotas, lai sagatavotu atbildes uz jautājumiem šajā vēstulē, kā arī par sūdzībā norādītajiem makroekonomiskajiem datiem par 2013.–2015. gadu".

252 Praktisku iemeslu dēļ Komisijai bija tiesības ierasties sūdzības iesniedzēju pārstāvju birojos, lai pārbaudes nolūkā aplūkotu dokumentus, no kuriem bija iegūti to sniegtie dati, ņemot vērā nepieciešamību balstīt analīzes uz ticamiem datiem.

253 Tādējādi piektais iebildums ir jānoraida.

254 Sestajā iebildumā prasītāji pārmet Komisijai, ka tā nav precīzi identificējusi apstākļus, kas ir pārbaudes priekšmets.

255 Šajā ziņā ir jānorāda, ka procedūras laikā Komisija precizēja, ka 2017. gada 30. maija pārbaude attiecās uz "datiem par [iesniegtajiem] makroekonomiskajiem rādītājiem (primārie dokumenti, kas izmantoti deklarētajiem datiem, kā tika veikta datu apkopošana, kā tika iegūti atsevišķi sūdzībā minētie skaitļi saistībā ar patēriņu un importu, utt.)", un tādējādi pretēji tam, ko norāda prasītāji, tā ir identificējusi apstākļus, uz kuriem attiecās pārbaudes.

256 Tā kā šī informācija tika darīta zināma prasītājiem, iebildums ir jānoraida un līdz ar to ir jānoraida arī pirmā pamata otrā daļa kopumā.

– *Par pirmā pamata trešo daļu saistībā ar Savienības ražotāju rentabilitāti*

257 Trešajā daļā prasītāji apstrīd Komisijas izmantotos skaitļus, lai pierādītu pasliktināšanos, kas, pēc tās domām, ir novērojama Savienības ražotāju rentabilitātes attīstībā gados pirms izmeklēšanas.

258 Pagaidu regulas 162. apsvērumā Komisija norāda, ka Savienības ražotāju rentabilitāte 2006. gadā tuvojās 10 %, attiecīgā laikposma pirmajā gadā, proti, 2013. gadā, tā bija vien 5,3 %, un visā šajā laikposmā šis rādītājs turpināja pasliktināties.

259 Šajā ziņā prasītāji izvirza trīs iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

260 Pirmajā iebildumā prasītāji būtībā apgalvo, ka Komisija ir paziņojusi Savienības ražošanas nozares rentabilitātes aprēķinam izmantotos skaitļus bez pamatojuma, jo vienīgie dati, kurus tā saņēma no Savienības ražošanas nozares, esot tikuši paziņoti 2017. gada 2. oktobrī, proti, pēc pagaidu regulas pieņemšanas un vairāk nekā piecus mēnešus pēc pārbaudēm, kas tika veiktas sūdzības iesniedzēju pārstāvju telpās.

261 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iebildums ir faktiski nepamatots.

262 Dati par rentabilitāti par 2006.–2012. gadam katrā ziņā tika paziņoti Komisijai 2017. gada 11. maijā, proti, pirmkārt, pirms pagaidu regulas pieņemšanas un, otrkārt, pirms pārbaudes apmeklējumiem, kas notika 2017. gada 30. maijā un 2. jūnijā. Elektroniskā pasta vēstuli, ar kuru tika paziņoti dati, Komisija iesniedza, paskaidrojot, ka sūdzības iesniedzēji šo dokumentu pēc savas iniciatīvas ir paziņojuši konfidenciālā versijā, un tādēļ tas netika iekļauts ieinteresētajām personām pieejamajos lietas materiālos, bet vienīgi tajā lietas materiālu daļā, kas bija rezervēta Komisijai. Šī iestāde arī precizēja, ka 2017. gada 2. oktobra dokuments, kuru nosūtīja sūdzības iesniedzēji, ir vienkārši 2017. gada 11. maija dokumenta pieejamā versija ieinteresētajām personām.

263 Attiecībā uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti attiecīgajā laikposmā tiek norādīts, ka tā tika aprēķināta, pamatojoties uz Savienības ražotāju izlases atbildēm uz anketu, ko tiem nosūtīja Komisija un kas tai bija jānodod vēlākais 2017. gada 22. februārī, proti, pirms pagaidu regulas pieņemšanas.

264 Tāpēc pirmais iebildums ir jānoraida.

265 Otrajā iebildumā prasītāji apgalvo, ka šī sprieduma 260. punktā minētajā 2017. gada 2. oktobra dokumentā nav sniegta nekāda informācija par izmantotajiem avotiem.

266 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka avotiem, kurus sūdzības iesniedzēji izmantoja, lai pierādītu Savienības ražošanas nozares rentabilitāti no 2006. līdz 2012. gadam 2017. gada 11. maija dokumentā, ko pieprasa prasītāji, nav nozīmes, analizējot Komisijas mikroekonomisko rādītāju novērtējuma tiesiskumu. Kā uzsver Komisija, lai gan pagaidu regulas 162. apsvērumā ir minēts Savienības ražošanas nozares rentabilitātes līmenis 2006. gadā, tā ir pamatojusies vienīgi uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti aplūkotajā laikposmā (no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. septembrim), lai novērtētu tās attīstību, kā tas izriet no minētās regulas 168. apsvēruma.

267 Līdz ar to šis iebildums, kā arī – šo pašu iemeslu dēļ – prasītāju izvirzītais trešais iebildums, saskaņā ar kuru Komisijas izmantotie skaitļi esot pretrunā tiem, kas ir minēti pārskatīšanas pieprasījumā, kuru Savienības ražošanas nozare 2010. gadā iesniedza saistībā ar Regulā Nr. 1212/2005 noteikto antidempinga pasākumu termiņa beigām, ir neefektīvs.

268 Datos par Savienības ražošanas nozares rentabilitāti, kas tika aplūkoti šajā pārskatīšanas pieprasījumā, ir jābūt atsaucei uz gadiem līdz 2010. gadam. Kā norādīts šī sprieduma 266. punktā, lai gan Komisija pagaidu regulas 162. apsvērumā ir minējusi 2006. gadu, nozīme ir datiem par attiecīgo laikposmu, proti, par laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 30. septembrim, un tie bija Komisijas lēmuma pieņemšanas pamatā.

269 Katrā ziņā, kā apgalvo personas, kas iestājušās lietā, rentabilitāte izmeklēšanas ietvaros tika aplēsta, pamatojoties uz Savienības ražotāju izlases datiem, savukārt vidējā rentabilitāte, ko Savienības ražošanas nozare sniedza tās pārskatīšanas pieprasījumā, kas iesniegts saistībā ar Regulā Nr. 1212/2005 noteikto antidempinga pasākumu termiņa beigām, bija balstīta uz sešu papildu ražotāju datiem.

270 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida.

– *Par pirmā pamata ceturto daļu, kas attiecas uz Savienības ražotāju izlasi*

271 Ceturtajā daļā prasītāji apstrīd Komisijas veikto Savienības ražotāju izvēli, izveidojot izlasi, pamatojoties uz kuru tā izvērtēja importa par dempinga cenām ietekmi.

272 Šajā ziņā prasītāji izvirza divus iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

273 Pirmajā iebildumā prasītāji apgalvo, ka Komisija nav faktiski aicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par pagaidu atlasi.

274 2017. gada 18. janvārī *CCCME*, pēc tam, kad tā bija sazinājusies ar Komisiju šajā jautājumā, esot sniegta piekļuve, pirmkārt, 2016. gada 12. decembra dokumentam "Priekšlikums par Savienības ražotāju izlasi", kurā bija iekļauta trīs Savienības ražotāju izlase, un, otrkārt, aptaujas anketām, kuras Komisija 2017. gada 16. janvārī nosūtīja "*EJ Picardie* + 4 citiem" Savienības ražotājiem, kā norādīts šī dokumenta virsrakstā.

275 Prasītāji uzskata, ka šie dokumenti rada iespaidu, ka pagaidu izlase kādā brīdī tika paplašināta attiecībā uz citiem Savienības ražotājiem. Tomēr 2017. gada 20. janvārī Komisija nekonfidenciālajos lietas materiālos esot iekļāvusi Savienības ražotāju galīgo izlasi, kas ir datēta ar 2017. gada 16. janvāri un kurā tā esot apstiprinājusi sākotnējo trīs ražotāju izvēli.

276 Prasītāji uzskata, ka šie apstākļi liecina par to, ka Komisija ir paziņojusi ieinteresētajām personām pagaidu izlasi pēc tam, kad tika veikta galīgā izlase, un ka aptaujas anketas tika nosūtītas izlasē iekļautajiem ražotājiem, kas esot uzskatāms par ieinteresēto pušu tiesību uz aizstāvību un pamatregulas 17. panta 2. punkta, kurā ir paredzēts, ka priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm, pārkāpumu.

277 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 17. panta 2. punktu "Komisija veic pušu, izstrādājumu vai darījumu veidu galīgo atlasi saskaņā ar šiem atlases noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un nodrošina pietiekamu informāciju trīs nedēļu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas, tādējādi ļaujot izvēlēties raksturīgus paraugus".

278 Lai pamatregulas 17. panta 2. punktā minētā apspriešanās ar ieinteresētajām personām būtu efektīva, tai ir jānotiek stadijā, kurā Komisija var ņemt vērā iesniegtos apsvērumus un vajadzības gadījumā grozīt izlasi.

279 Jānorāda, ka šajā lietā Komisija paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu ir norādījusi, ka tā ir nolēmusi ierobežot līdz saprātīgam skaitam Savienības ražotājus, uz kuriem attiecās izmeklēšana, izraugoties izlasi, un ka šim nolūkam tā bija izveidojusi pagaidu izlasi, kura sastāvs tika nodots ieinteresēto pušu rīcībā konsultāciju veikšanai. Šajā paziņojumā Komisija arī precizēja, ka, ja vien nav norādīts citādi, ieinteresētajām personām, kas vēlas sniegt citu noderīgu informāciju par izlases izvēli, tas ir jādara 21 dienas laikā pēc minētā paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

280 Procesuālajos rakstos Komisija apgalvo, ka iemesls, kādēļ 2016. gada 12. decembra dokuments "Priekšlikums par Savienības ražotāju izlasi" sākotnēji nebija iekļauts nekonfidenciālajos lietas materiālos, kā tas bija norādīts paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu, bija saistīts ar izmeklēšanas grupas pieļautu pārrakstīšanās kļūdu. Dokuments nejauši tika norādīts kā "konfidenciāls", lai gan tam bija jābūt norādei "nekonfidenciāls", lai ļautu tam piekļūt visām ieinteresētajām personām. Tiklīdz *CCCME* 2017. gada 18. janvārī informēja Komisiju, ka šis dokuments nav iekļauts informācijā, kurai šī vienība varēja piekļūt, minētais dokuments sistēmā tika norādīts kā "nekonfidenciāls", lai nodrošinātu ieinteresēto pušu, tostarp *CCCME*, iepazīšanos ar to.

281 No tā izriet, ka ar *CCCME* notika apspriešanās 2017. gada 18. janvārī, proti, nedaudz vairāk nekā mēnesi pēc izmeklēšanas uzsākšanas, proti, brīdī, kad tās apsvērumus varēja ņemt vērā, izvēloties izlasi.

282 Lai gan *CCCME* tajā brīdī bija šāda iespēja, tā neiesniedza apsvērumus par šīs izlases sastāvu.

283 Protams, prasītāji norāda, ka izlasē iekļauto uzņēmumu skaits esot ticis mainīts un pēc tam pabeigts, pirms ar tiem tika veiktas konsultācijas, kā rezultātā, pēc prasītāju domām, apspriešanās neesot bijusi efektīva, jo izlases sastāvs esot ticis pieņemts, pirms tās varēja izteikt savu viedokli.

284 Pieņemot, ka Komisija patiešām plānoja grozīt pagaidu izlasi, bet pēc tam mainīja savu nostāju, pirms *CCCME* varēja iepazīties ar ierosinātās izlases sastāvu, katrā ziņā, atbildot uz šo argumentu, pietiek norādīt, pirmkārt, ka ieinteresētajām personām šajā lietā bija iespēja izteikties par Komisijas ieteikto izlases sastāvu, otrkārt, ka sastāvs, par kuru notika galīgā apspriešanās, ietvēra trīs uzņēmumus, un, treškārt, ka galīgajā izlasē patiešām bija iekļauti šie trīs uzņēmumi.

285 Tādējādi prasītāji par Savienības ražotāju izlasi esot varējuši paust apsvērumus, kurus Komisija būtu varējusi ņemt vērā, kas nozīmē, ka – pretēji prasītāju norādītajam – ir ievērotas to tiesības uz aizstāvību, kā arī pamatregulas 17. panta 2. punkts.

286 Šo iemeslu dēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

287 Otrajā iebildumā prasītāji norāda, ka Komisijas izvēlētā izlase neatspoguļojot to situāciju dažādību, kādās atrodas ražotāji Savienībā, tostarp īpašo situāciju, kāda esot Austrumeiropas ražotājiem.

288 Komisija uzskata, ka prasītāju šajā ziņā izteiktais arguments nav pamatots, kā arī nav pieņemams, jo tas pirmo reizi izvirzīts Vispārējā tiesā.

289 Šajā ziņā pēc būtības ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 4. panta 1. punktu Komisijas analīze ir jābalsta uz visu Savienības ražošanas nozari, lai iegūtu ticamu ražošanas nozares ekonomiskā stāvokļa atspoguļojumu visā Savienības teritorijā.

290 Tomēr plaša mēroga lietās Komisija ir tiesīga ierobežot izmeklēšanu līdz saprātīgam personu skaitam, izmantojot izlases metodi, kas norādīta pamatregulas 17. pantā.

291 Pamatregulas 17. panta 1. un 2. punktā ir paredzētas divas metodes, lai izveidotu izlasi, ko saskaņā ar minēto regulu varētu uzskatīt par reprezentatīvu. Pirmā metode paredz, ka Komisija pamatojas uz pušu, ražojumu vai darījumu izlasi, kam jābūt statistiski raksturotspējīgai, pamatojoties uz izlases laikā pieejamo informāciju. Attiecībā uz šīs pašas regulas 17. panta 1. punktā paredzēto otro izlases metodi izlases reprezentivitātes pamatā ir tas, ka tā ietver vislielāko pārstāvēto ražojumu, pārdevumu vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā (skat. spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 24.punkts un tajā minētā judikatūra).

292 Turklāt no pamatregulas 17. panta 2. punkta izriet, ka izlases galīgā izvēle ir jāizdara Komisijai, piemērojot atbilstošās normas par izlases izveidi (spriedumi, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 87. punkts, un 2018. gada 15. marts, *Caviro Distillerie* u.c./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, 48. punkts).

293 Turklāt ir jāņem vērā apstāklis, ka, izmantojot izlasi, Komisijai ir plaša rīcības brīvība un Savienības tiesas pārbaude attiecīgi ir ierobežota šī sprieduma 149. un 150. punktā norādītajā veidā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 93. punkts).

294 Visbeidzot, judikatūrā ir precizēts, ka, izvēloties otro izlases metodi, Komisijai ir zināma brīvība, lai veiktu prognozes vērtējumu, ko tai ir saprātīgi iespējams paveikt termiņā, kas tai ir noteikts izmeklēšanas veikšanai (spriedumi, 2017. gada 15. jūnijs, *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 31. punkts, un 2018. gada 15. marts, *Caviro Distillerie* u.c./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, 41. punkts).

295 Šādā kontekstā, ko raksturo Komisijai piemītoša plaša rīcības brīvība un ierobežojumi, kas ietekmē Savienības tiesas pārbaudi, prasītājiem, piemērojot judikatūru, ir jāiesniedz pierādījumi, kas ļautu Vispārējai tiesai konstatēt, ka Komisija, atlasot Savienības ražošanas nozares izlases sastāvu, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot kaitējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Caviro Distillerie* u.c./Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, 49. punkts).

296 Šajā lietā Komisija, piemērojot šī sprieduma 291. punktā minēto otro metodi, ir izvēlējusies izlasi, pamatojoties uz vislielākajiem ražošanas un pārdošanas apjomiem, kā tas ir atļauts pamatregulas 17. panta 1. punktā.

297 Saskaņā ar pagaidu regulas 13. apsvērumu šī izlase atspoguļoja 48 % no kopējā ražošanas apjoma un 43 % no kopējā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma, un prasītāji nav apstrīdējuši šo ražotāju ražošanas apjomu un kopējo pārdošanas apjomu.

298 Tādējādi šīs izlases metodes izvēle liedz iespēju apstrīdēt, pamatojoties uz nepietiekamu ģeogrāfisko reprezentativitāti, jo izlasē iekļautie ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjomi, ja tie ir lieli, tiek uzskatīti par pietiekamiem, lai novērtētu situāciju visā ražošanas nozarē.

299 Līdz ar to prasītāji kļūdaini uzskata, ka Komisijas izlase nebija pietiekami reprezentatīva pamatregulas 17. panta 1. punkta izpratnē, jo tajā nebija iekļauti Austrumeiropas ražotāji.

300 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida pēc būtības un par Komisijas izvirzītajiem argumentiem jautājumā par pieņemamību nav jālemj.

301 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmā pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

– Par pirmā pamata piekto daļu, kas attiecas uz grupas iekšējo cenu iekļaušanu Savienības ražošanas nozares izmaksu aprēķinā

302 Piektajā daļā prasītāji norāda, ka, lai aprēķinātu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, Komisija attiecībā uz *Saint-Gobain PAM* ir izmantojusi rēķinos norādītās cenas par tālākpārdošanu to sabiedrību grupas iekšienē, kurā ietilpst šis ražotājs (tālāknodošanas cenas izmantošana), neizvērtējot šo pirkuma cenu autonomo raksturu.

303 Lai novērtētu faktisko rentabilitāti, Komisijai esot bijis jāsalīdzina, pirmkārt, neatkarīgiem klientiem veikto pārdevumu vērtība un, otrkārt, izmaksas, kas radušās saistībā ar ražojumu ražošanu un tālākpārdevēju PAV izdevumiem, pretējā gadījumā tiktu izkropļota tās veiktā kaitējuma analīze.

304 Komisija apstrīd prasītāju argumentus.

305 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem Komisija paskaidroja, ka *Saint-Gobain PAM* attiecīgo ražojumu pārdeva tieši neatkarīgajiem klientiem, bet arī, kā to norāda prasītāji, netieši ar saistīto tirgotāju starpniecību.

306 Tomēr šis apstāklis nav ietekmējis ražošanas izmaksu noteikšanu, jo, pirmkārt, abi pārdošanas veidi ietver ražojumus, ko ražojis attiecīgais uzņēmums, un, otrkārt, vērtība, kas tiek ņemta vērā Komisijas aprēķinā, atbilst ražošanas izmaksām, kas attiecīgajam uzņēmumam radušās saistībā ar ražošanu, neatkarīgi no pārdošanas veida, kas notiktu vēlāk.

307 Tādējādi, kā norāda Komisija, tas, ka noteikti pārdevumi tika veikti ar saistīto sabiedrību starpniecību, nekādi neietekmēja *Saint-Gobain PAM* ražošanas izmaksu aprēķinu un līdz ar to Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novērtējumu.

308 Taisnība, ka savā atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem Komisija norādīja, ka *Saint-Gobain PAM* iegādājās noteiktas izejvielas no saistītajiem uzņēmumiem.

309 Tomēr, lai savā aprēķinā iekļautu ar šiem darījumiem saistītās ražošanas izmaksas, Komisija pārbaudīja, vai šīs izmaksas var uzskatīt par darījumiem, kas veikti parastos tirgus apstākļos.

310 Salīdzinot tiešās izmaksas vienības ražošanas izmaksās un tālākpārdošanas cenas nesaistītām pusēm Savienībā, tā konstatēja, ka *Saint-Gobain PAM* ietilpst tajā pašā kategorijā kā divi citi izlasē iekļautie ražotāji, kuri nebija nopirkuši savas izejvielas no saistītajiem piegādātājiem.

311 Tādējādi pirmā pamata piektā daļa ir jānoraida.

– Par pirmā pamata sesto daļu, kas galvenokārt attiecas uz atšķirību ražotāju eksportētāju darbībās atkarībā no tā, vai tie ir no Indijas vai Ķīnas

312 Sestajā daļā prasītāji norāda vairākus iebildumus, no kuriem viens tiek izskatīts šajā sprieduma daļā, savukārt pārējie atkarībā no to priekšmeta tiks izskatīti citās šī sprieduma daļās (skat. šī sprieduma 325. punktu).

313 Šajā daļā izskatāmajā iebildumā prasītāji uzskata, ka nav saprotams Komisijas secinājums, saskaņā ar kuru nekāda dempinga prakse nevarēja tikt attiecināta uz Indijas ražotājiem eksportētājiem, lai gan šāda prakse tika konstatēta attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Prasītāji uzskata, ka šis secinājums nav saderīgs ar šādiem diviem faktiskajiem apstākļiem. Pirmkārt, Indijas eksporta cenas bija zemākas par Ķīnas eksporta cenām. Otrkārt, tā kā Indijas Republika tika izvēlēta par analogo valsti, dati, kurus Komisija izmantoja normālās vērtības noteikšanai, bija vienādi Indijas un Ķīnas ražotājiem eksportētājiem.

314 Komisija lūdz noraidīt šo iebildumu.

315 Lai ieņemtu nostāju, ir jānorāda, kā to atgādina prasītāji, ka par attiecīgā Indijas Republikas izcelsmes ražojuma importu Savienībā paralēli Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importam tika veikta izmeklēšana ar mērķi konstatēt iespējamo dempinga praksi (skat. šī sprieduma 3. punktu).

316 Izmeklēšanā Komisija konstatēja, ka, pamatojoties uz apjomu tonnās, Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importa cenas vidēji bija augstākas par Indijas Republikas izcelsmes cenām.

317 Vienlaikus, tā kā Ķīnas Tautas Republika netika uzskatīta par valsti ar tirgus ekonomiku, normālā vērtība, kas tika izmantota, lai noteiktu, vai Ķīnas ražotāji eksportētāji īstenoja dempingu, tika aprēķināta, pamatojoties uz Indijas Republikas datiem atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam (turpmāk tekstā – "analogās valsts metode").

318 Saskaņā ar pamatregulas 1. panta 2. punktu "izstrādājumu uzskata par dempinga izstrādājumu, ja to eksportē uz Savienību par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīga izstrādājuma cenu".

319 Prasītāji uzskata, ka, ņemot vērā, ka, novērtējot Ķīnas un Indijas ražotāju eksportētāju dempinga prakses esamību, Komisijai bija jāņem vērā, ka, pirmkārt, normālā vērtība abos gadījumos bija balstīta uz Indijas datiem un, otrkārt, ka Indijas ražotāju eksportētāju eksporta cenas bija zemākas par Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenām, loģisks secinājums bija tāds, ka Indijas ražotājiem eksportētājiem bija lielākas dempinga starpības un ka Komisija konstatētu šīs valsts ražotāju eksportētāju dempingu, tiklīdz tā pie šāda secinājuma nonāktu attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem.

320 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šo atšķirību starp Ķīnas un Indijas ražotājiem eksportētājiem Komisija izskaidroja izmeklēšanas laikā.

321 Vispirms, lai gan Komisija atzina, ka, pamatojoties uz apjomu tonnās, Indijas eksporta cenas vidēji bija zemākas nekā Ķīnas cenas, tā paskaidroja, ka šīs cenas nevarēja atbilstoši salīdzināt. Kā Komisija ir detalizēti norādījusi pagaidu regulas 179. apsvērumā, uz kuru ir atsauce apstrīdētās regulas 19. apsvērumā, cenu atšķirība, pēc tās domām, ir izskaidrojama ar apstākli, ka Indijas ražotāji eksportētāji eksportēja pelēko čugunu un, tā kā tas ir trauslāks, lai sasniegtu vienādu rezultātu, bija vajadzīgs izmantot lielāku izejmateriālu daudzumu nekā Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes plastiskā čuguna ražojumos. Šī iemesla dēļ Ķīnas cenas bija augstākas, ja salīdzinājums tiktu veikts, pamatojoties uz apjomu tonnās. Savukārt citādi būtu tad, ja salīdzināšana tiktu veikta attiecībā uz katru ražojumu, kas būtu atbilstošs kritērijs salīdzināmajiem pārdošanas darījumiem.

322 Turpinājumā, kā Komisija norādīja apstrīdētās regulas 20. apsvērumā, pastāvēja arī Indijas preču iekšzemes cenu īpatnība nodokļu ziņā, kas ietvēra zināmas korekcijas. No Komisijas veiktās analīzes izrietēja, ka PVN netika piemērots Indijas iekšzemes cenām, kas tika izmantotas saskaņā ar analogās valsts metodi, lai noteiktu normālo vērtību, kas izmantota, lai noteiktu dempinga esamību no Ķīnas Tautas Republikas. Šī situācija radīja asimetriju starp Ķīnas eksporta cenām un Indijas iekšzemes cenām, kas tika izmantotas normālās vērtības noteikšanai. Lai šos pēdējos minētos varētu salīdzināt, Komisija līdz ar to koriģēja normālo vērtību, iekļaujot tajā PVN, un tādējādi palielināja normālo vērtību, kas tika izmantota, lai novērtētu Ķīnas ražotāju eksportētāju dempinga esamību.

323 Tieši saskaņā ar šo argumentāciju, kuras saskaņotību prasītāji nevarēja apšaubīt, Komisija izdarīja atšķirīgus secinājumus attiecībā uz dempinga pastāvēšanu Ķīnas ražotāju eksportētāju un Indijas ražotāju eksportētāju gadījumā.

324 Šādos apstākļos pirmais iebildums ir jānoraida.

325 Sestajā daļā prasītāji izvirza vēl divus iebildumus, kas tiks analizēti kopā ar citiem pamatiem, uz kuriem tie attiecas. Tādējādi prasītāji pārmet Komisijai, ka tā ir atteikusi *CCCME* jebkādu piekļuvi informācijai, kas nepieciešama, lai pārbaudītu tās veikto analīzi. Šis iebildums tiks analizēts trešā pamata ietvaros. Turklāt prasītāji apstrīd Komisijas atteikumu savākt datus, lai novērtētu kaitējuma rādītājus katrai dalībvalstij un katrai ražojuma kategorijai attiecībā uz pelēko čugunu vai plastisko čugunu. Šis iebildums tiks izskatīts otrā pamata otrās daļas ietvaros.

326 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, pirmā pamata sestā daļa ir jānoraida attiecībā uz iepriekš izskatīto iebildumu, atsaucoties uz analīzi, kas attiecas uz abiem iebildumiem saistībā ar citiem pamatiem, un līdz ar to ir jānoraida pirmais pamats kopumā.

Par otro pamatu attiecībā uz cēloņsakarību

327 Otrais pamats, kuram ir trīs daļas, attiecas uz pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu, saskaņā ar kuriem Komisijai ir jāpārbauda, kādā mērā Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums attiecīgajā gadījumā izriet no strīdīgā importa, nevis no citiem faktoriem.

– Par otrā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz sakritības starp importa par dempinga cenām pieaugumu un Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos neesamību

328 Pirmajā daļā prasītāji apstrīd Komisijas argumentāciju, lai noteiktu, vai pastāv cēloņsakarība starp importa par dempinga cenām pieaugumu, no vienas puses, un konstatēto Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos aplūkotajā laikposmā, no otras puses.

329 Šī daļa, kuru Komisija apstrīd, ir iedalīta četros iebildumos.

330 Pirmajā iebildumā prasītāji norāda, ka, lai pierādītu cēloņsakarību, Komisija salīdzināja ekonomiskos rādītājus attiecīgā laikposma sākumā un beigās, lai gan tai bija jāanalizē šajā laikposmā novērotās tendences. Ja tā būtu izmantojusi šo pieeju, tā būtu varējusi konstatēt, ka rādītāji, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli, kopš 2014. gada ir pasliktinājušies. No Komisijas iesniegtajiem datiem izriet, ka, sākot no šī brīža, Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes imports samazinājās. Prasītāji uzskata, ka šāds samazinājums nav saderīgs ar secinājumu, saskaņā ar kuru minētais imports esot veicinājis Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos.

331 Šajā ziņā ir jānorāda, ka turpmākajā tabulā minētie rādītāji attiecīgajā laikposmā ir izmainījušies šādi.

Indekss (2013. gads = 100)	2013. gads	2014. gads	2015. gads	Izmeklēšanas laikposms
Savienības rūpniecības nozares pārdošanas apjoms (tonnās)	100	97	90	89
Savienības rūpniecības nozares ražošanas apjoms (tonnās)	100	103	96	96
Savienības rūpniecības nozares tirgus daļa (%)	100	97	95	97
Importa apjoms no Ķīnas Tautas Republikas (tonnās)	100	124	120	116
Savienības tirgus daļa, kas ir Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importam (%)	100	125	126	126

332 No šīs tabulas izriet, kā norāda prasītāji, ka Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importa apjoms 2015. gadā samazinājās, ņemot vērā līmeni, ko tas sasniedza 2014. gadā.

333 Tas tomēr nenozīmē, ka ir izslēgta cēloņsakarība starp šī importa izmaiņām un izmaiņām, kas raksturo rādītājus saistībā ar Savienības ražošanas nozari.

334 Tabula rāda, ka minētā importa samazinājums kopš 2014. gada ir relatīvs, jo importa līmenis joprojām ir ievērojami lielāks par to, kāds tika sasniegts aplūkotā laikposma sākumā (+ 16 %), tādējādi šķiet samāksloti runāt par importa samazināšanos, ja tiek ņemts vērā ilgāks laikposms.

335 Turklāt prasītāju iesniegtajā prezentācijā nekas nav teikts par attiecīgā importa ievērojamo pieaugumu laikā no 2013. līdz 2014. gadam (+ 24 %). Šāda apmēra pieaugums varēja piesātināt Savienības tirgu, izraisot to, ka Savienības klienti veica pasūtījumus iepriekš, kā rezultātā pārdevumi vēlāk samazinājās, it īpaši 2015. gadā, proti, gadā, kurā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms samazinājās (–10 % salīdzinājumā ar sākuma indeksu), savukārt samazinājās arī importa apjoms, pat ja šis pēdējais minētais joprojām bija relatīvs attiecībā pret samazinājumu, kādu cieta minētas ražošanas nozares pārdevumi.

336 Savā argumentācijā prasītāji būtiski apstrīd ne tikai iepriekš izvērtētos īpašos apsvērumus, bet arī metodi, saskaņā ar kuru Komisija savus secinājumus pamato ar salīdzinājumu starp datiem, kas raksturo attiecīgā laikposma sākumu un beigas.

337 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru "attiecīgā laikposma" noteikšanas pamatā ir doma ļaut Komisijai pārbaudīt ilgāku laikposmu par to, uz kuru attiecas pati izmeklēšana, lai tā varētu savu analīzi pamatot ar patiesām un virtuālām tendencēm, kuru noteikšanai ir nepieciešams pietiekami ilgs laiks (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 7. maijs, *Nakajima*/Padome, C-69/89, EU:C:1991:186, 87. punkts).

338 Tieši to Komisija veica šajā lietā, savu analīzi neierobežojot vienīgi ar attīstību, kas notikusi viena vai divu gadu laikā, bet gan izvērtējot tendences ilgākā laikposmā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-643/11, EU:T:2014:1076, 145. punkts (nav publicēts)). Tādējādi tā secināja, ka imports par dempinga cenām laikā no 2013. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām kopumā palielinājās par 16 %, savukārt Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms samazinājās par 11 % un šīs ražošanas nozares tirgus daļa šajā pašā laikposmā samazinājās par 3 %.

339 Visbeidzot, tā kā prasītāji apstrīd Komisijas iespēju balstīties uz attiecīgā laikposma sākumu un beigām, tie apstrīd šīs iestādes veikto metodoloģisko izvēli.

340 Judikatūrā attiecībā uz šāda veida jautājumiem Savienības iestādēm ir atzīta plaša rīcības brīvība, kas prasītājam liek, ja tas vēlas sekmīgi apstrīdēt šo pēdējo minēto prasību, attiecībā uz tām pierādīt acīmredzamas kļūdas vērtējumā esamību (spriedums, 2007. gada 14. marts, *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome, T-107/04, EU:T:2007:85, 71. punkts).

341 Šajā lietā ir jākonstatē, ka ar saviem argumentiem prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, kas ļautu konstatēt šādas kļūdas esamību, bet drīzāk piedāvā alternatīvu ekonomisko rādītāju attīstības interpretāciju, norādot, ka Komisijas izmantotā pieeja tiem šķiet mākslīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 172. punkts).

342 Šo iemeslu dēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

343 Otrajā iebildumā prasītāji apgalvo, ka Komisija apstrīdētās regulas 174. apsvērumā norādīja, pirmkārt, ka imports par dempinga cenām ir izraisījis Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos un, otrkārt, ka minētais imports ir attīstījies paralēli Savienības ražošanas attīstībai, proti, pieaugumam, kam sekoja kritums.

344 Prasītāji norāda, ka Komisijas argumentācijai ir grūti izsekot, jo tas, ka importa par dempinga cenām pieaugums sakrīt ar Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoma pieaugumu un ka turpmākā importa samazināšanās esot saistīta ar Savienības ražošanas nozares apjoma samazināšanos, drīzāk apliecina cēloņsakarības neesamību.

345 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to dara prasītāji, ka Komisija apstrīdētajā regulā ir norādījusi uz paralēlu importa par dempinga cenām un Savienības rūpniecības nozares ražošanas attīstību.

346 Šis konstatējums ir pareizs, jo, kā norādīts šī sprieduma 331. punktā ietvertajā tabulā, imports par dempinga cenām 2014. gadā pieauga, no indeksa 100 pieaugot līdz indeksam 124, tāpat kā Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms, kas no indeksa 100 pieauga līdz indeksam 103. 2015. gadā abi šie indeksi samazinājās, importam par dempinga cenām samazinoties līdz indeksam 120 un Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomam samazinoties līdz indeksam 96.

347 Ņemot to vērā, ir jāatgādina jēdzieni, kurus Komisija ir izmantojusi visā apstrīdētās regulas 174. apsvērumā, lai noteiktu, kā tā ir nonākusi pie secinājuma, ka pastāv cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozares pasliktināšanos.

348 Pamatojoties uz visiem Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem apstrīdētās regulas 174. apsvērumā, ir iespējams saprast, kādēļ tā, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares kaitējuma rādītājos norādītos skaitļus, uzskatīja, ka šie rādītāji ir pasliktinājušies, kamēr imports par dempinga cenām pieauga, un ka starp šīm divām parādībām varēja tikt pierādīta cēloņsakarība.

349 Apstrīdētās regulas 174. apsvērumā Komisija norāda, ka visā attiecīgajā laikposmā reģistrētā tendence liecina par cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozares pasliktināšanos, kas novērota apjoma un tirgus daļu ziņā, un importa par dempinga cenām pieaugumu šajā laikposmā.

350 Šo secinājumu apstiprina skaitļi, kas sniegti šī sprieduma 331. punktā ietvertajā tabulā, no kuriem izriet, ka imports par dempinga cenām attiecīgajā laikposmā pieauga, no indeksa 100 sasniedzot indeksu 116, savukārt Savienības rūpniecības nozares situāciju raksturojošie rādītāji kopumā samazinājās, ražošanas apjomam no indeksa 100 samazinoties līdz indeksam 96, pārdošanai samazinoties no indeksa 100 līdz indeksam 89 un tirgus daļai samazinoties no indeksa 100 līdz indeksam 97 vienā un tajā pašā laikposmā.

351 Tādējādi prasītāji var izsekot Komisijas argumentācijai un saprast iemeslus, kuru dēļ tā, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināja, ka visā attiecīgajā laikposmā pastāvēja sakritība laikā starp izmaiņām, kas radušās saistībā ar importu par dempinga cenām, un šī sprieduma 350. punktā norādītajiem rādītājiem.

352 Šo iemeslu dēļ otrais iebildums ir jānoraida.

353 Trešajā iebildumā prasītāji apstrīd Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru patēriņa samazināšanās Savienībā neesot pārtraukusi cēloņsakarību starp importa par dempinga cenām pieaugumu un Savienības ražošanas nozares situāciju raksturojošo rādītāju pasliktināšanos.

354 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pagaidu regulas 191. apsvērumā Komisija ir atzinusi, ka attiecīgā ražojuma patēriņš attiecīgajā laikposmā samazinājās.

355 Tomēr Komisija tajā pašā apsvērumā uzsver, ka šī samazinājuma esamība un ietekme, kāda šim samazinājumam varēja būt uz rādītāju attīstību, nevarēja izjaukt cēloņsakarību starp importa par dempinga cenām pieaugumu un Savienības rūpniecības nozarei nodarīto kaitējumu.

356 Lai pamatotu šo nostāju, Komisija pamatojās uz trīs skaitliskajiem aprēķiniem. Pirmkārt, tā norādīja, ka attiecīgā ražojuma patēriņš ir samazinājies par 8 %. Otrkārt, tā konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms ir samazinājies par 11 %. Tā kā šis otrais skaitlis ir lielāks nekā pirmais, tā uzskatīja, ka pārdošanas apjoma samazināšanos nevar pilnībā izskaidrot ar patēriņa samazināšanos. Treškārt, tā norādīja, ka imports par dempinga cenām vienlaikus pieauga par 16 %. Tā uzskatīja, ka šis pieaugums ir ļāvis izskaidrot atšķirību starp patēriņa samazināšanos un vēl lielāku samazināšanos, kas ietekmēja Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu.

357 Savā argumentācijā prasītāji nav norādījuši uz tādu faktu esamību, kas ļautu uzskatīt, ka, formulējot šo argumentāciju, Komisija būtu pieļāvusi jebkādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Gluži pretēji, šķiet, ka šāda argumentācija atbilst judikatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-643/11, EU:T:2014:1076, 122. punkts (nav publicēts)).

358 Trešais iebildums tādēļ ir jānoraida.

359 Ceturtajā iebildumā prasītāji apstrīd, kā to Komisija ir norādījusi apstrīdētajā regulā, ka cenu samazinājums, kas izriet no importa par dempinga cenām, būtu varējis pasliktināt Savienības ražotāju tirgus daļu un peļņu, jo Savienības ražošanas nozares tirgus daļa laikposmā, kad tika konstatēta cenu samazināšanās, proti, izmeklēšanas laikposmā, ir palielinājusies no indeksa 95 līdz indeksam 97.

360 Šajā ziņā šķiet, ka, lai konstatētu cēloņsakarību, Komisija ir pamatojusies, pirmkārt, uz izmeklēšanas laikposmā konstatēto cenu samazinājumu (no 31,6 % līdz 39,2 %) un, otrkārt, uz to, ka attiecīgajā laikposmā Savienības ražošanas nozares tirgus daļa bija samazinājusies par 2,1 procentpunktiem, savukārt importa par dempinga cenām tirgus daļa pieauga par 5,6 procentu punktiem.

361 Šādā kontekstā rodas jautājums, vai Komisija var pamatoties uz izmeklēšanas laikposmā konstatēto cenu samazinājumu, lai konstatētu ietekmi uz Savienības ražošanas nozari visā attiecīgajā laikposmā.

362 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka cenu samazinājums saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktu tiek analizēts, lai noteiktu, vai imports par dempinga cenām varēja ietekmēt Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomu cenu ziņā. To nosaka, izmantojot izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju sniegtos datus, tostarp, lai noteiktu to dempinga starpību. Šie dati tiek aprēķināti, pamatojoties uz izmeklēšanas laikposmu. Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka Komisija varēja pieļaut kļūdu, aprēķinot cenu samazinājumu, pamatojoties uz datiem par šo laikposmu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. septembris, *Hubei Xinyegang Special Tube* /Komisija, T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691, 51. punkts).

363 Turklāt ir jāuzsver, ka pastāv saistība starp cenu samazinājuma noteikšanu un, vispārīgāk, importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības rūpniecības nozares līdzīga ražojuma cenu atbilstoši pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktam, no vienas puses, un cēloņsakarības noteikšanu atbilstoši pamatregulas 3. panta 6. punktam, no otras puses (skat. spriedumu, 2019. gada 24. septembris, *Hubei Xinyegang Special Tube*/Komisija, T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691, 32. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2011. gada 30. novembris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome un Komisija, T-107/08, EU:T:2011:704, 59. punkts).

364 Kaitējuma esamības pierādījumi, tostarp tie, kas attiecas uz importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma cenu, tiek ņemti vērā Komisijas veiktajā analīzē par cēloņsakarību, kas minēta pamatregulas 3. panta 6. punktā. Līdz ar to Komisijas veiktajam salīdzinājumam atbilstoši pamatregulas 3. panta 3. punktam ir jābūt par pamatu tās analīzei par cēloņsakarības esamību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu (spriedums, 2019. gada 24. septembris, *Hubei Xinyegang Special Tube* /Komisija, T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691, 57. punkts).

365 No tā izriet, ka Komisijai nevar pārmest, ka tā ir ņēmusi vērā izmeklēšanas laikposmā konstatēto cenu samazinājumu, lai novērtētu tā ietekmi uz Savienības ražošanas nozares pasliktināšanos, kas novērtēta ilgākā laikposmā.

366 Šādā kontekstā apstāklis, ka izmeklēšanas gadā, kurā tika konstatēts cenu samazinājums, Savienības ražošanas nozares tirgus daļa pieauga, lai gan 2014. un 2015. gadā un vispārīgi attiecīgajā laikposmā tā samazinājās, nevar atspēkot Komisijas šajā ziņā konstatēto cēloņsakarību.

367 Šo iemeslu dēļ ceturtais iebildums ir jānoraida.

368 Piektajā iebildumā prasītāji norāda, ka Komisijai esot bijis jānovērtē tirgus daļu un importa par dempinga cenām attīstība, nošķirot plastiskā čuguna ražojumus no pelēkā čuguna ražojumiem.

369 Tā kā tas ir cieši saistīts ar otrā pamata otrās daļas otro iebildumu, tas tiks izvērtēts attiecīgā pamata ietvaros.

370 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata pirmā daļa, ciktāl tā attiecas uz četriem iepriekš izskatītajiem iebildumiem, ir jānoraida, atsaucoties uz piektā iebilduma analīzi, kas attiecas uz citu šī pamata daļu.

– *Par otrā pamata otro daļu attiecībā uz nepieciešamību veikt kaitējuma segmentētu analīzi*

371 Prasītāji uzskata, ka Komisija nevarēja vispārīgi apgalvot, ka imports par dempinga cenām ir radījis konstatēto kaitējumu, bet ka tai, izmantojot segmentētu analīzi, bija jāpierāda saiknes esamība starp šiem diviem elementiem.

372 Komisija norāda, ka šī daļa ne tikai nav pieņemama, bet nav arī pamatota, jo prasītāju izklāstītie argumenti neesot juridiski formulēti.

373 Attiecībā uz pieņemamību ir jānorāda, ka prasītāji atsaucas uz pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumu, jo Komisija neesot izvērtējusi, kā imports par dempinga cenām, kas sastāvēja no ražojuma veida (standarta un gandrīz vienīgi no plastiskā čuguna), varēja radīt konstatēto kaitējumu, lai gan tajā ietilpa arī cita veida ražojumi. Tā kā ir iespējams, pirmkārt, identificēt attiecīgās tiesību normas un, otrkārt, saprast prasītāju argumentu, šī daļa ir jāatzīst par pieņemamu.

374 Pēc būtības prasītāji savas argumentācijas pamatojumam atsaucas uz 2004. gada 28. oktobra spriedumu *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 2004. gada 28. oktobra sprieduma *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome (T-35/01, EU:T:2004:317) 127. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka Padome, veicot analīzi katram šajā lietā aplūkotajam attiecīgā ražojuma, proti, elektronisko svaru, segmentam, lai novērtētu dažādus kaitējuma rādītājus, nav pārkāpusi pamatregulu. Vispārējā tiesa norādīja, ka pamatregulā nav izslēgta segmentēta analīze un ka iestādes to varēja izmantot, it īpaši, ja rezultāti, kas iegūti saskaņā ar citu metodi, kāda iemesla dēļ izrādās neobjektīvi. Šajā lietā Padome apstrīdētās regulas 83. apsvērumā norādīja, ka visu elektronisko svaru vidējo pārdošanas cenu aprēķināšanas metode būtu mainījusi rezultātus "pārdošanas sadalījuma izmaiņu dēļ (tas ir, pārdošanas apjoma būtisku izmaiņu dažādos segmentos dēļ starp 1995. gadu un izmeklēšanas laiku)" dēļ.

376 Turklāt ir jānorāda, ka 2019. gada 24. septembra spriedumā *Hubei Xinyegang Special Tube* /Komisija (T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691), uz ko prasītāji atsaucas atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, tika nospriests, ka, tā kā Komisija bija konstatējusi, ka attiecīgais ražojums (proti, šajā lietā noteiktas dzelzs vai tērauda bezšuvju caurules un caurulītes) ietvēra trīs dažādus segmentus (nafta un gāze, celtniecība un elektroenerģijas ražošana), tai šī segmentācija bija jāņem vērā, nosakot kaitējumu un it īpaši, veicot cenu samazinājuma analīzi. Vispārējā tiesa precizēja, ka šajā lietā segmentētu analīzi attaisnoja ražojumu ierobežota savstarpējā aizstājamība no pieprasījuma viedokļa, cenu svārstības starp segmentiem, tas, ka vislielākais izlasē iekļautas Savienības ražotājs galvenokārt darbojas naftas un gāzes nozarē un tas, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju imports ir koncentrēts būvniecības segmentā. Šādā kontekstā Vispārējā tiesa norādīja, ka uz preču kontroles numuriem (PKN) balstītās salīdzināšanas metodes izmantošana, lai noteiktu atbilstību starp preču veidiem, tā sauktā "PKN pēc PKN metode", var tikt izmantota, ja tā iekļaujas analīzē, ņemot vērā tirgus segmentāciju.

377 No 2004. gada 28. oktobra sprieduma *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome (T-35/01, EU:T:2004:317) un 2019. gada 24. septembra sprieduma *Hubei Xinyegang Special Tube*/Komisija (T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691) izriet, ka segmentēta analīze var būt pamatota, ja izmeklēšanā esošie ražojumi nav savstarpēji aizstājami un ja imports par dempinga cenām var vairāk skart vienu vai vairākus segmentus.

378 Savukārt šāda segmentēta analīze netiek prasīta, ja ražojumi ir pietiekami savstarpēji aizstājami. Šādā gadījumā tas, ka nav skaidri nošķirti ražojumi vai segmenti (A, B un C) un starp tiem pastāvošā saikne, liecina par to, ka arī Savienības ražotāju veiktā A un C ražojumu pārdošana varētu samazināties par labu ražojuma B importam uz Savienību. Tādējādi, lai gan imports par dempinga cenām ir koncentrēts tirgus segmentā (B), tas varot ietekmēt visu Savienības ražošanas nozari.

379 Vienīgi gadījumā, ja viena vai otra iemesla dēļ rezultāti izrādītos neobjektīvi, segmentēta analīze būtu pamatota, ja runa būtu par ražojumiem, kas tomēr ir savstarpēji aizstājami. Šādā gadījumā ieinteresētajai personai ir jāiesniedz konkrēti pierādījumi, kas ļautu pamatot tās apgalvojumu, ka dažādi ražojumi nav pietiekami savstarpēji aizstājami vai ka segmentētās analīzes neesamība, ja pastāv pietiekami savstarpēji aizstājami ražojumi, šajā gadījumā radītu neobjektīvus rezultātus.

380 Attiecībā uz šo segmentācijas jautājumu prasītāji savas argumentācijas atbalstam izvirza trīs iebildumus.

381 Pirmajā iebildumā prasītāji atsaucas uz sūdzību, kuras rezultātā tika sākta izmeklēšana. Šajā sūdzībā attiecīgie Savienības ražotāji norādīja, ka imports par dempinga cenām attiecās vienīgi uz standarta ražojumiem un ka situācija Savienībā bija atšķirīga, jo ražošana parasti ietvēra 90 % standarta ražojumu un 10 % nestandarta ražojumu. Prasītāji uzskata, ka šādā kontekstā vienīgi segmentēta analīze būtu varējusi nodrošināt, ka Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums saistībā ar tās nestandarta ražojumiem netiktu kļūdaini attiecināts uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importu.

382 Šajā ziņā ir jānorāda, ka standarta ražojumi sūdzībā ir definēti kā ražojumi, kas atbilst standartiem EN 124 vai EN 1433. Ņemot vērā šos standartus, nestandarta ražojumiem ir lielākas tīrīšanas piltuves un tiem ir papildu raksturiezīmes, kam jāpiešķir vērtība ražojumam: blīvējums, norobežošanas sistēma, patents u.c.

383 Ar to vien, ka ražojumi ietilpst dažādos preču klāstos, nepietiek, lai pierādītu, ka tie nav savstarpēji aizstājami un ka līdz ar to ir iespējams veikt segmentētu analīzi, jo ražojumiem, kas ietilpst dažādos preču klāstos, var būt vienādas funkcijas vai tie var apmierināt vienas un tās pašas vajadzības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1992. gada 10. marts, *Sanyo Electric*/Padome, C-177/87, EU:C:1992:111, 12. punkts).

384 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šajā lietā prasītāji nav iesnieguši nekādus pierādījumus par iespējamām to klientu specifiskām un atšķirīgām vajadzībām, kurām atbilstu katra no šo ražojumu kategorijām (standarta un nestandarta).

385 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, tā kā prasītāji nav iesnieguši pretējus pierādījumus, segmentētas analīzes neesamība, kas nošķirtu standarta ražojumus no nestandarta ražojumiem, šajā gadījumā nav pretrunā judikatūras prasībām, līdz ar to pirmais iebildums ir jānoraida.

386 Otrajā iebildumā prasītāji norāda, ka, lai novērtētu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, Komisijai esot vajadzējis nošķirt attiecīgos ražojumus atkarībā no tā, vai tie ir izgatavoti no plastiskā čuguna vai pelēkā čuguna. Šis arguments ir izvirzīts arī pirmā pamata sestajā daļā un otrā pamata pirmās daļas piektajā iebildumā.

387 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saikne starp plastisko čugunu un pelēko čugunu tika analizēta, pārskatot pirmos antidempinga pasākumus, kas tika veikti šī ražojuma veida importam no Ķīnas Tautas Republikas.

388 Šajā gadījumā pārskatīšanas procedūras mērķis bija noteikt, vai plastiskā čuguna lējumi, tāpat kā pelēkā čuguna lējumi, ietilpst attiecīgā ražojuma definīcijā, uz kuru attiecas Regula Nr. 1212/2005, proti, konkrēti nekaļami čuguna ražojumi.

389 Šīs pārskatīšanas beigās pieņemtajā regulā, proti, Padomes Regulā (EK) Nr. 500/2009 (2009. gada 11. jūnijs), ar ko groza Regulu Nr. 1212/2005 (OV 2009, L 151, 6. lpp.), Komisija uzskatīja, ka pelēkā čuguna lējumi un plastiskā čuguna lējumi antidempinga procedūras vajadzībām ir uzskatāmi par vienu ražojumu, jo tiem ir vienādas (fiziskas, ķīmiskas un tehniskas) īpašības un tie ir savstarpēji aizstājami.

390 Šajā saistībā Komisija norāda, ka gan pelēkā čuguna, gan plastiskā čuguna izcelsme ir dzelzs un oglekļa sakausējums, lai gan ražošanas procesa laikā starp tām var pastāvēt nelielas atšķirības izejvielu un pievienoto materiālu struktūras līmenī. Tā piebilda, ka, protams, plastiskajam čugunam, pretstatā pelēkajam čugunam, piemīt tādas tehniskās īpašības, ka materiāls spēj panest augstāku graujošo slodzi un, kas vēl svarīgāk, to var daudz lielākā apmērā deformēt spiedes sprieguma iedarbībā bez salaušanas. Tomēr šo atšķirību kompensē salīdzināmas mehāniskās vai tehniskās īpašības, piemēram, iespēja veidot lējumus, dilumizturība un elastīgums. Turklāt no Regulas Nr. 500/2009 izriet, ka iepriekš minētās atšķirības ietekmē tikai vajadzīgo lējuma veidošanas tehniku (t. i., vai ir nepieciešama bloķēšanas ierīce), bet ne lējuma piemērotību attiecīgajam lietojuma veidam, kas ir virszemes vai pazemes sistēmu nosegšana vai piekļuve tām. Savā analīzē Komisija arī norāda, ka patērētāji uztver abus čuguna lējumu veidus kā vienu ražojumu, ko izmanto lūku vākiem, kas iztur satiksmes slodzi, nodrošina drošu un vieglu piekļuvi zemē ieraktiem tīkliem vai novada virszemes ūdeņus (noteku režģi), un ka abu veidu lējumi nodrošina ilgtermiņā izturīgus risinājumus.

391 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, kas liktu apšaubīt šos konstatējumus, bet apgalvo, ka dažās dalībvalstīs pastāv "prioritāte" vai tiek dota "priekšrocība" vienam vai otram čuguna veidam. Tie uzskata, ka Vācijas tirgū dominējot pelēkais čuguns un Francijas tirgū – plastiskais čuguns.

392 Tā kā šis apgalvojums nav pamatots ar konkrētiem pierādījumiem, ar to nepietiek, lai apšaubītu Komisijas analīzi. Katrā ziņā vienkārša prioritāte neļauj droši konstatēt ražojumu savstarpējās aizstājamības neesamību vai nepietiekamību, līdz ar to arī otrais iebildums ir jānoraida.

393 Trešajā iebildumā prasītāji norāda, ka Komisijai esot bijis jānovērtē Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums, nošķirot Austrumeiropu no pārējās Savienības konkurences apstākļu dēļ, kas šajā Savienības daļā esot mazāk attīstīti.

394 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šis iebildums nav pietiekami pamatots, lai to varētu pienācīgi analizēt, jo prasītāji, nesniedzot nekādu īpašu paskaidrojumu, ir vienīgi norādījuši, ka Austrumeiropā un citos Eiropas reģionos nav vieni un tie paši konkurences apstākļi.

395 Taisnība, ka prasītāji norāda, ka Regulā Nr. 1212/2005, kuras rezultātā tika noteikti 2005. gada antidempinga pasākumi, Komisija veica segmentētu analīzi, izslēdzot noteiktu ģeogrāfisko zonu, šajā gadījumā – Franciju.

396 Tomēr Regulas Nr. 1212/2005 73. apsvērumā Komisija šādu pieeju pamatoja ar to, ka importa par dempinga cenām iekļūšana Savienības tirgū nebija vienlīdzīga. Lai gan šis imports lielā apjomā izplatījās četrpadsmit dalībvalstīs, tas vēl nebija iekļuvis Francijas tirgū. Tajā pašā laikā divu izlasē iekļauto Francijas ražotāju ietekme uz Savienības ražošanas nozares vispārējo stāvokli bija īpaši augsta, jo to čuguna lējumu ražošanas un pārdošanas apjoms Francijas tirgū bija aptuveni 36 % no šīs ražošanas nozares kopējā ražošanas un pārdošanas apjoma. Šajos īpašajos apstākļos Komisija uzskatīja par piemērotu kopā ar kaitējuma analīzi Savienības ražošanas nozarei kopumā iesniegt analīzi par tendencēm, ko uzrādīja daži rādītāji Savienības tirgū, kas bija importa mērķis, proti, Savienības tirgū bez Francijas.

397 Prasītāji nav pierādījuši, ka šāda veida apstākļi šajā lietā attaisnotu Rietumeiropas un Austrumeiropas ražošanas nozarēm nodarītā kaitējuma atsevišķu izvērtēšanu, līdz ar to trešais iebildums un tādējādi otrā pamata otrā daļa kopumā ir jānoraida.

– *Par otrā pamata trešo daļu, kas attiecas uz importa cenām un cenu samazinājuma nozīmīgumu*

398 Otrā pamata trešajā daļā prasītāji izvirza divus iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

399 Pirmajā iebildumā prasītāji apgalvo, ka Komisijas rīcībā nebija ticamas informācijas par importam par dempinga cenām piemērotajām cenām.

400 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka pagaidu regulas 126. apsvērumā Komisija ir atzinusi, ka importa par dempinga cenām cenu attīstība nebija "pilnībā uzticama", jo dati bija balstīti uz importa statistiku un nebija zināmas attiecīgo ražojumu veidu detaļas.

401 Tomēr ir jānorāda, ka šajā izvilkumā Komisija, pretēji tam, ko norāda prasītāji, nav atzinusi, ka importa par dempinga cenām cenu attīstība nebija pietiekami ticama, lai to varētu izmantot, bet vienīgi to, ka importa cenu aprēķins nav radījis tik detalizētu rezultātu, kādu tā būtu vēlējusies, tomēr neuzskatot šos datus par tādiem, kuriem nav nekādas ticamības, un neparedzot, ka tie nekādā veidā nevarētu kalpot, izstrādājot apstrīdēto regulu.

402 Tas, ka minēto cenu attīstība nav "pilnībā ticama", izriet no apstākļa, ka *Eurostat* dati attiecīgo ražojumu klasificē ar kodiem, kas ietver arī citus ražojumus, un ka šī iemesla dēļ ar šiem datiem tika veiktas korekcijas, kā tas ir norādīts šī sprieduma 158.–166. punktā.

403 Atbildot uz pirmā pamata pirmo daļu, tika nospriests, ka Komisija varēja balstīties uz šiem labotajiem datiem, lai noteiktu importa par dempinga cenām apjomu, jo nebija precīzākas, jaunākas un ticamākas informācijas.

404 Turpinot šo vērtējumu, ir jāuzskata, ka Komisija varēja izmantot šos datus arī tam, lai novērtētu importa par dempinga cenām cenas un izpētītu to attīstību.

405 Tāpēc pirmais iebildums ir jānoraida.

406 Otrajā iebildumā prasītāji pārmet Komisijai, ka tā nav pietiekami novērtējusi cenu samazinājuma nozīmi, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares ražošanas daļu, attiecībā uz kuru netika konstatēts nekāds cenu samazinājums.

407 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 187. apsvērumā Komisija norādīja, ka tā ir konstatējusi, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju no Ķīnas Tautas Republikas veiktajam dempinga importam cenas bija zemākas nekā cenas, kādas tika izmantotas 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma Savienībā. Lai nonāktu pie šāda secinājuma, tā balstījās uz faktu, ka, pirmkārt, visi importētie ražojuma veidi bija salīdzināmi ar ražojuma veidiem, kurus pārdeva izlasē iekļautie Savienības ražotāji un, otrkārt, ka visu importēto ražojuma veidu cenas bija zemākas par izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdoto salīdzināmo ražojumu veidu pārdošanas cenām. No šiem dažādajiem apstākļiem Komisija secināja, ka importa par dempinga cenām piemēroto cenu kaitīgā ietekme uz Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu ir pietiekami pierādīta.

408 Prasītāji uzskata, ka Komisija nevarēja izdarīt šo secinājumu, ņemot vērā ierobežoto īpatsvaru, attiecībā uz kuru faktiski tika konstatēts cenu samazinājums – šajā gadījumā 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma. Tie uzskata, ka šāds īpatsvars nav pietiekams divu iemeslu dēļ. Pirmais prasītāju izvirzītais iebildums ir tāds, ka pārdevumu īpatsvars, kuram tika noteikts cenu samazinājums, esot līdzvērtīgs tikai 26,9 % no Savienības pārdošanas apjoma, jo Savienības ražotāju izlase veido 43 % no kopējā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma. Otrais prasītāju izvirzītais iebildums ir tāds, ka šis 62,6 % īpatsvars nozīmējot, ka attiecībā uz pārējo šo pārdošanas apjomu daļu, kas tomēr nav nenozīmīga (vairāk nekā 37 %), netika konstatēta nekāda cenu samazināšanās. Šādā kontekstā Komisijai, pēc prasītāju domām, bija jāpārbauda, vai cēloņsakarību varēja faktiski konstatēt ar Savienības ražošanas nozarei kopumā konstatēto kaitējumu. Šajā ziņā tie uzsver, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem salīdzinājumā ar importu par dempinga cenām esot bijušas vērā ņemamas atšķirības atkarībā no ražojumiem (no plastiskā vai pelēkā čuguna) un dalībvalstīm.

409 Šajā ziņā ir jānorāda, kā tas ir darīts šī sprieduma 290. punktā, ka Komisijai ar pamatregulu plaša mēroga lietās ir atļauts ierobežot izmeklēšanu līdz saprātīgam personu skaitam, izmantojot izlases metodi, kas paredzēta minētās regulas 17. pantā, un prasītāji šajā lietā iebildes par prettiesiskumu ietvaros nav apstrīdējuši šo šajā tiesību normā paredzēto iespēju vai metodes.

410 Šajā lietā Komisija, veicot šo izlasi, kā tas ir norādīts šī sprieduma 296. punktā, ir izmantojusi otro šajā tiesību normā paredzēto metodi, proti, atlasi, kas balstīta uz "lielākajiem" (ražošanas un pārdošanas) apjomiem.

411 Līdz ar to, piemērojot pamatregulu, ir jāuzskata, ka Komisijas veiktā analīze ir balstīta uz datiem, kas ir uzskatāmi par reprezentatīviem, kā rezultātā, tā kā tas ir konstatēts attiecībā uz atlasīto Savienības ražotāju pārdošanas apjomu, cenu samazinājums ir jāuzskata par reprezentatīvu attiecībā uz visu Savienības ražošanas nozari.

412 Tādējādi prasītāju pirmais iebildums par cenu samazinājuma esamību tikai 26,9 % apmērā no Savienības pārdošanas apjoma, ar kuru būtībā tiek apšaubīta Komisijas iespēja balstīties uz reprezentatīviem paraugiem, ir jānoraida.

413 Runājot par otro prasītāju formulēto iebildumu, tie savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem uzsver, ka pārdošanas apjomi, kas atbilst 37,4 % un kas netika ņemti vērā, nebija salīdzināmi ar izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju importu, un pēc definīcijas to cena netika samazināta.

414 Savas argumentācijas pamatojumam prasītāji atsaucas uz 2019. gada 24. septembra spriedumu *Hubei Xinyegang Special Tube*/Komisija (T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691), ar kuru ir atcelta Komisijas antidempinga regula, tostarp tādēļ, ka savā analīzē šī iestāde nebija ņēmusi vērā 8 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, lai pārbaudītu cenu samazinājumu, jo nebija atbilstoša importētā ražojuma veida.

415 Prasītāji uzskata, ka tāds pats secinājums ir jāizdara šajā lietā, ņemot vērā līdzības, kādas pastāv starp abām lietām, vēl jo vairāk tāpēc, ka procentuālā daļa, ko Komisija nav ņēmusi vērā, šeit esot lielāka (apmēram 37 %) par to, kas norādīta iepriekšējā lietā (8 %). Abās lietās visu datu kopums, ko Komisija izmantojusi, lai noteiktu vidējās vienības pārdošanas cenas un pārdevumu Savienībā neatkarīgiem pircējiem rentabilitāti, esot balstīts uz visiem izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdotajiem ražojumu veidiem. Tāpat Komisija abās lietās esot noteikusi īpašu saikni starp importa par dempinga cenām cenu samazinājuma analīzi un Savienības ražošanas nozares cenu izmaiņām. Tāpat Komisija abos gadījumos esot identificējusi saikni starp Savienības ražošanas nozares cenu samazināšanos, no vienas puses, un minētās nozares, kā arī tās tirgus daļu rentabilitātes pasliktināšanos, no otras puses. Visbeidzot, Komisija šajā lietā, tāpat kā minētajā iepriekšējā lietā, neesot sniegusi īpašu pamatojumu, kas ļautu izslēgt, ka ražojumi, kas netika ņemti vērā, būtu varējuši ievērojami ietekmēt izlasē iekļauto Savienības ražotāju cenu pazemināšanos.

416 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka 2019. gada 24. septembra spriedumā *Hubei Xinyegang Special Tube* /Komisija (T-500/17, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:691), uz kuru atsaucas prasītāji, Vispārējā tiesa sprieda kontekstā, kurā Komisija pati bija norādījusi uz atsevišķu segmentu esamību kopumā, ko veidoja izmeklēšanā esoši ražojumi. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija veica cenu samazinājuma analīzi, nenošķirot tās identificētos segmentus. Turklāt tā uzskatīja, ka savā analīzē šī iestāde nav ņēmusi vērā noteiktu izlasē iekļauto Savienības ražotāju tirgoto ražojumu veidus, attiecībā uz kuriem nepastāv atbilstošs importētā ražojuma veids. Šajā īpašajā kontekstā tā minētā sprieduma 74. punktā nosprieda, ka, "tā kā apstrīdētajā

regulā šajā ziņā nav īpaša pamatojuma, nevar tikt izslēgts, ka 17 attiecīgo ražojumu veidi, kas veido 8 % no minēto ražotāju pārdošanas apjoma un, iespējams, pat vairāk procentus vērtības ziņā, ņemot vērā cenu svārstības segmentos, ir ievērojami ietekmējuši izlasē iekļauto Savienības ražotāju cenu pazemināšanos".

417 Šī situācija atšķiras no situācijas šajā lietā, kurā Komisija nav konstatējusi dažādu segmentu esamību attiecīgā ražojuma tirgū un ir plaši izskaidrojusi nostāju, ko tā ieņēma šajā jautājumā, un prasītāji nav varējuši iesniegt pierādījumus, kas ļautu atspēkot vai apšaubīt šo vērtējumu.

418 Prasītāji uzskata, ka to otro iebildumu pamato arī PTO Apelācijas institūcijas secinājumi strīdā "Ķīna – Pasākumi, ar kuriem nosaka antidempinga maksājumus Japānas izcelsmes augsta snieguma standartu nerūsējošā tērauda "HP-SSST" bezšuvju caurulēm" (WT/DS 454/AB/R un WT/DS 460/AB/R, 2015. gada 14. oktobra ziņojums).

419 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru vienošanās par GATT VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp., turpmāk tekstā – "Antidempinga nolīgums"), kas ir ietverta 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.), kuru pieņēmusi šī institūcija, interpretācija nevar būt saistoša Vispārējai tiesai, izvērtējot apstrīdētās regulas spēkā esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 1. marts, *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. punkts).

420 Turklāt ir jānorāda, ka šī sprieduma 418. punktā minētajā ziņojumā PTO Apelācijas institūcija ir norādījusi, ka izmeklēšanas iestādei, lai objektīvi novērtētu importa par dempinga cenām ietekmi uz iekšzemes cenām, ir jāveic dinamisks cenu izmaiņu un tendences novērtējums attiecībās starp importa par dempinga cenām piemērotajām cenām, no vienas puses, un līdzīga valsts ražojuma cenām laikposmā, uz ko attiecas izmeklēšana, no otras puses, ņemot vērā visus atbilstošos pierādījumus, tostarp, atbilstošā gadījumā – katram ražojuma veidam atbilstošo tirgus daļu.

421 Tomēr šis apgalvojums ir jāaplūko tā kontekstā. Minētajā lietā tika konstatēts, ka attiecīgie ražojumi, proti, augsta snieguma standartu nerūsējošā tērauda (HP-SSST) bezšuvju caurules, bija jānošķir dažādos tirgus segmentos, kas atbilst dažādiem ražojumu klāstiem, kuru aizstājamība netika konstatēta. Turklāt izmeklēšanas laikā Ķīnas izmeklēšanas iestāde norādīja, ka laikposmā, uz ko attiecas izmeklēšana, imports par dempinga cenām un pārdevumi vietējā tirgū koncentrējās dažādos HP-SSST tirgus segmentos. Lai gan lielākā daļa Ķīnas valsts HP-SSST produkcijas atbilda A kvalitātes ražojumiem, A kvalitātes ražojumu importam par dempinga cenām piederošā tirgus daļa 2008. gadā bija 1,45 % un pēc šī datuma – 0 %.

422 Šajā konkrētajā kontekstā PTO Apelācijas iestāde uzskatīja, ka Ķīnas izmeklēšanas iestāde nevarēja vienīgi konstatēt, kā tā to bija izdarījusi, cenu samazinājuma esamību attiecībā uz importētajiem B un C kvalitātes ražojumiem, bet tai bija jāņem vērā arī katra ražojuma A, B un C attiecīgā tirgus daļa.

423 Šajā lietā situācija ir atšķirīga, jo, lai gan salīdzinājuma vajadzībām Komisija attiecīgo ražojumu ir iedalījusi PKN kodos, tas aptver daudzveidīgus ražojumu veidus, kas joprojām ir savstarpēji aizstājami.

424 Turklāt šo metodi apstiprināja PTO Apelācijas institūcija savā šī sprieduma 418. punktā minētajā ziņojumā, jo 5.180. punktā tā norādīja, ka izmeklēšanas iestādei saskaņā ar Antidempinga nolīguma 3.2. pantu nebija pienākuma noteikt cenu samazinājumu katram izmeklēšanā esošā ražojuma veidam vai attiecībā uz visu preču, kas veido līdzīgo valsts ražojumu, klāstu.

425 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka cenu samazinājuma starpības esamība, kas ir robežās no 31,6 līdz 39,2 % un attiecas uz 62,6 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, šajā lietā šķiet pietiekama, lai secinātu, ka pastāv ievērojams cenu samazinājums salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma cenu pamatregulas 3. panta 3. punkta izpratnē.

426 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrais iebildums un līdz ar to visa otrā pamata trešā daļa ir jānoraida.

427 Tā kā visi otrajā pamatā izvirzītie argumenti ir noraidīti, šis pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz atteikumu sniegt noteiktu informāciju

428 Trešajā pamatā prasītāji pārmet Komisijai, ka tā ir atteikusies tiem paziņot informāciju, kas ir noderīga dempinga un kaitējuma noteikšanai. Šis pārmetums ir formulēts arī pirmā pamata sestajā daļā.

– *Par trešā pamata pieņemamību*

429 Komisija uzskata, ka trešais pamats ir jāatzīst par nepieņemamu attiecībā uz visiem prasītājiem. Pirmkārt, tā kā *CCCME* nav ieinteresētā puse pamatregulas izpratnē, tā nevarot atsaukties uz procesuālo tiesību, kas izriet no minētās regulas, pārkāpumu. Otrkārt, tā kā *CCCME* biedri un pārējās juridiskās personas, kuru vārdi ir minēti I pielikumā, izmeklēšanā nav piedalījušies, apsvērumus nav iesnieguši un piekļuvi nekonfidenciālajiem lietas materiāliem nav lūguši, tie nevarot atsaukties uz procesuālo tiesību pārkāpumu saistībā ar informācijas nesniegšanu.

430 Lai izvērtētu šo nepieņemamības pamatu, ir jānošķir trīs gadījumi, kas ir atkarīgi no vienības vai uzņēmuma, kas izvirza šo pamatu, identitātes.

431 Tādējādi pirmais izskatāmais gadījums ir tas, kurā *CCCME* izvirza argumentu, rīkojoties savā vārdā.

432 Šajā ziņā ir jānorāda, ka *CCCME*, ciktāl tā ir piedalījusies izmeklēšanā un lūgusi iespēju pašai iegūt informāciju, kas minēta trešajā pamatā, ir procesuālas tiesības, kuru aizsardzību tā var censties panākt šīs prasības ietvaros.

433 Šādos apstākļos trešais pamats tiek atzīts par pieņemamu, ciktāl to ir izvirzījusi *CCCME*, rīkojoties savā vārdā.

434 Otrais izskatāmais gadījums ir tas, kad pamatu formulē *CCCME* biedri un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, kuras apstrīd apstrīdēto regulu, pamatojoties uz to, ka tām nav paziņota būtiska informācija to interešu aizstāvībai.

435 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šīs divas kategorijas veido uzņēmumi, kuri nav pierādījuši, ka būtu piedalījušies izmeklēšanā vai iesnieguši pieprasījumus, lai tiem tiktu paziņota attiecīgā informācija.

436 Taču no pamatregulas, it īpaši tās 5. panta 10. punkta, izriet, ka, tā kā iestādes nevar identificēt visus uzņēmumus, kuriem varētu būt interese antidempinga procedūrā, un tādējādi noteikt, kam būtu jāpaziņo informācija, kuras izpaušana ir atļauta, ieinteresētajām personām ir jāpaziņo un jānorāda savas intereses tikt informētām un piedalīties izmeklēšanā.

437 Kā norādīts judikatūrā, šīm pusēm ir jāļauj iestādēm izvērtēt problēmas, kas tām var rasties, ja to rīcībā nodotajā informācijā trūktu kāds elements, saprotot, ka tās nevar sūdzēties Savienības tiesā, ka informācija nav nodota to rīcībā, ja izmeklēšanas laikā tās iestādēm nav iesniegušas nevienu lūgumu saistībā ar to (skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).

438 Līdz ar to trešo pamatu nevar uzskatīt par pieņemamu attiecībā uz *CCCME* biedriem un citām juridiskajām personām, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, ciktāl šo uzņēmumu mērķis ir panākt apstrīdētās regulas atcelšanu, pamatojoties uz to, ka tiem netika paziņota informācija, kas būtu bijusi jāpaziņo.

439 Visbeidzot, trešais un pēdējais paredzamais gadījums ir tas, kurā pamatu ir izvirzījuši *CCCME* biedri un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, norādot, ka attiecībā uz *CCCME* nav ievērotas tiesības uz aizstāvību.

440 Šajā ziņā saskaņā ar judikatūru ir jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību pārkāpums pēc savas būtības ir subjektīvs pārkāpums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 26. oktobris, *CNOP* un *CCG* /Komisija, T-23/09, EU:T:2010:452, 45. punkts), kas tātad ir jāizvirza pašai attiecīgajai personai un to nevar darīt cita persona (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 1. jūlijs, *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni*/Komisija, T-62/08, EU:T:2010:268, 186. punkts).

441 Tādējādi ir jāuzskata, ka, piemērojot šo judikatūru, citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, nevar Savienības tiesā atsaukties uz tādu procesuālo tiesību pārkāpumu, kuras izmeklēšanas laikā tika piešķirtas *CCCME*.

442 Prasītāji uzskata, ka Savienības tiesības tomēr ļauj apvienības biedriem atsaukties uz tai piemītošo procesuālo tiesību pārkāpumu, ja minētā apvienība izmeklēšanas laikā Komisijā ir rīkojusies to vārdā, un ka šādā gadījumā apvienība galu galā lūdz aizsargāt to tiesības, kuras apvienība šajā administratīvajā posmā esot īstenojusi to vārdā.

443 Šajā ziņā ir jānorāda, ka judikatūrā ir atzīta apvienības iespēja īstenot atsevišķu tās biedru procesuālās tiesības antidempinga procedūras laikā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 36. punkts).

444 Tomēr šajā pašā judikatūrā šī iespēja ir pakļauta nosacījumam, ka izmeklēšanas laikā vienība ir paudusi nodomu rīkoties atsevišķu tās biedru pārstāvja statusā, un tas nozīmē, ka šie pēdējie minētie ir tikuši identificēti un ka tā var pierādīt, ka ir no tiem saņēmusi pilnvarojumu, kas tai ļauj īstenot šīs procesuālās tiesības viņu vārdā.

445 No lietas materiāliem izriet, ka *CCCME* šajā lietā nav rīkojusies kā tāda Komisijā izmeklēšanas laikā, bet gan, tieši pretēji, visā tās laikā rīkojusies kā vienība, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari kopumā.

446 2017. gada 15. septembrī iesniegtajos apsvērumos par pagaidu regulu *CCCME* tādējādi norādīja:

"CCCME intereses atbilst Ķīnas čuguna ražošanas nozares interesēm kopumā. Bieži vien šīs intereses var sakrist ar dažādu attiecīgā ražojuma Ķīnas ražotāju eksportētāju interesēm, bet tās ir atšķirīgas un pārsniedz šīs individuālās intereses. Konkrētāk, *CCCME* biedri ir ne tikai izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji, bet arī Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas nav iekļauti izlasē un kuriem līdz ar to tiks piemērota likme, kas piemērojama "pārējiem uzņēmumiem, kas sadarbojās

un ir uzskaitīti pielikumā" vai "visiem pārējiem uzņēmumiem". Tās biedri ietver arī sabiedrības, kas šajā stadijā neeksportē attiecīgo ražojumu uz Eiropas Savienību ("ES"), bet varētu paredzēt to darīt nākotnē. *CCCME* dalības šajā izmeklēšanā mērķis ir aizsargāt tās biedru un Ķīnas čuguna ražošanas nozares (eksportētāja) kolektīvās intereses pretstatā tās biedru individuālajām interesēm. Šīs individuālās intereses pārstāvēs paši dažādie Ķīnas ražotāji (eksportētāji), no kuriem daži individuāli piedalās šajā tiesvedībā."

447 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka ir izpildītas judikatūrā paredzētās prasības, lai apvienības biedri varētu aizstāvēt procesuālās tiesības, kuras *CCCME* ir īstenojusi administratīvajā posmā.

448 Tiesas sēdē prasītāji piedāvāja iepazīstināt ar pilnvarām, kuras *CCCME* biedri tai ir piešķīruši, atļaujot un liekot to vārdā pieprasīt procesuālās tiesības, uz kurām tie varēja pretendēt.

449 Tomēr pierādījumi šajā procesa stadijā ir neefektīvi, jo izmeklēšanas laikā šīs pilnvaras, pat ja tādas pastāvētu, būtu vajadzējis iesniegt, lai Komisija varētu piešķirt attiecīgajiem uzņēmumiem procesuālās tiesības, kuras tie varētu pieprasīt.

450 Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa uzskata, ka *CCCME* var izvirzīt trešo pamatu, rīkojoties savā vārdā kā apvienība, kas pārstāv visu Ķīnas ražošanas nozari, kā nepieņemamu noraidot *CCCME* biedru un citu juridisko personu, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, argumentus šī pamata ietvaros.

– *Par saistību starp tiesībām uz aizstāvību un pienākumu ievērot konfidencialitāti*

451 Pēc būtības ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību ievērošana ikvienā procedūrā, kura sākta pret kādu personu un kuras rezultātā var tikt pieņemts šai personai nelabvēlīgs akts, ir Savienības tiesību pamatprincips, kas ir jānodrošina, pat ja attiecīgajai procedūrai nav vispār nekāda tiesiskā regulējuma (skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).

452 Tiesa uzskata, ka šim principam ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās (skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

453 Atbilstoši minētajam principam ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvajā procesā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību, kā arī par pierādījumiem, kurus ir izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

454 Šajā ziņā Savienības iestādēm ir jārīkojas rūpīgi, sniedzot attiecīgajiem uzņēmumiem to interešu aizstāvībai noderīgas norādes, lai gan vajadzības gadījumā tām ir zināma brīvība pēc savas iniciatīvas izvēlēties piemērotu šādas paziņošanas kārtību (spriedumi, 1991. gada 27. jūnijs, *Al-Jubail Fertilizer*/Padome, C-49/88, EU:C:1991:276, 17. punkts, un 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 30. punkts).

455 Šie principi ir ieviesti pamatregulā, kurā ir paredzēta garantiju sistēma ar diviem mērķiem, proti, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām pusēm pienācīgi aizstāvēt savas intereses un, otrkārt, nepieciešamības gadījumā aizsargāt šīs izmeklēšanas gaitā izmantotās informācijas konfidencialitāti (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 96. punkts).

456 Noteikumi par šiem abiem mērķiem tiek aplūkoti turpmākajos punktos.

457 Attiecībā uz pirmo mērķi procesuālās garantijas, kas nodrošina ieinteresēto pušu tiesības uz informāciju, vispirms ir noteiktas pamatregulas 6. panta 7. punktā un pēc tam 20. pantā (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 97. punkts).

458 Tādējādi pamatregulas 6. panta 7. punktā ir paredzēts, ka ieinteresētās puses, tostarp eksportētāji un to pārstāvības apvienības, iesniedzot rakstisku lūgumu, var iepazīties ar visu informāciju, ko ir iesniegusi kāda puse, uz kuru attiecas izmeklēšana, izņemot Savienības vai tās dalībvalstu iestāžu sagatavotos iekšējos dokumentus, ja šī informācija ir būtiska to interešu aizstāvībai, ja tā nav konfidenciāla un tiek izmantota izmeklēšanā (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 98. punkts).

459 Savukārt pamatregulas 20. pantā ir noteikti divi brīži, kuros ieinteresētās puses, tostarp eksportētāji un to pārstāvības apvienības, var saņemt konkrētu informāciju par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuriem var tikt balstīti antidempinga pasākumi, proti, pirmkārt, pēc pagaidu pasākumu noteikšanas un, otrkārt, pirms galīgo pasākumu noteikšanas (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 99. punkts).

460 Attiecībā uz otro mērķi pamatregulā ir paredzēti noteikumi, kas jāizpilda, lai ievērotu izmeklēšanas laikā iegūtās informācijas konfidencialitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 103. punkts).

461 Šajā ziņā pamatregulas 19. panta 1. punktā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru iestādēm konfidenciāla informācija ir jāapstrādā kā tāda.

462 Šī informācija ir konfidenciāla vai nu pēc sava rakstura, vai tāpēc, ka to par tādu ir noteikušas personas vai vienības, kas to ir sniegušas. Pirmajā kategorijā ietilpst informācija, kuras publiskošana nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura informāciju ir sniegusi vai no kuras šāda informācija ir iegūta. Attiecībā uz otro kategoriju pamatregulas 19. panta 5. punkta pirmais teikums aizliedz Komisijai, dalībvalstīm un to pārstāvjiem atklāt jebkādu informāciju, ko ir sniegusi persona vai vienība, kas to lūgusi uzskatīt par konfidenciālu, bez attiecīgās personas īpašas atļaujas.

463 Saskaņā ar pamatregulas 19. panta 5. punkta otro teikumu izpaušanas aizliegums attiecas arī uz informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai jebkuriem iekšējiem dokumentiem, ko sagatavojušas Savienības vai dalībvalstu iestādes, un vienīgie atļautie izņēmumi ir noteikti pamatregulā.

464 Tā kā abi tiesiskā regulējuma mērķi ir izklāstīti, ir jānorāda, ka Savienības tiesībās ir norādes par veidu, kādā tie var tikt formulēti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 105. punkts).

465 Dažos pamatregulas noteikumos ir uzsvērta konfidencialitātei piešķirtā nozīme. No šī sprieduma 458. punktā atgādinātā minētās regulas 6. panta 7. punkta formulējuma izriet, ka informācijas, kuru ir iesniegusi ar izmeklēšanu saistīta persona, konfidenciālais raksturs nepieļauj, ka to uzzina ieinteresētās puses. Turklāt šīs regulas 20. panta 4. punktā ir paredzēts, ka galīgā informācija ir jāsniedz, "ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 105. punkts).

466 Turpretī judikatūrā ir precizēts, ka prasība neizpaust konfidenciālu informāciju nevar liegt tiesības uz aizstāvību pēc būtības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 29. punkts).

467 Lai uzsvērtu abus mērķus, pamatregulas 19. panta 2. punktā ir precizēts, ka, paziņojot konfidenciālu informāciju, pusei, kas lūdz konfidencialitāti, ir jāsniedz nekonfidenciāls kopsavilkums, šim kopsavilkumam ir jābūt pietiekami sīki izstrādātam, lai ieinteresētās personas varētu pieņemamā veidā saprast paziņotās informācijas būtību.

468 Ar tādu pašu mērķi – ievērot tiesības uz aizstāvību, kad konfidencialitāte liedz izpaust informāciju, pamatregulas 19. panta 4. punktā iestādēm ir noteikts pienākums izpaust vispārēju informāciju, tostarp iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, pamatojoties uz pamatregulu.

469 Tas, vai *CCCME* varēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli par patieso situāciju, faktu patiesumu un atbilstību, apgalvotajiem apstākļiem un Komisijas izvirzītajiem pierādījumiem, ir jāpārbauda šo principu un tiesību normu gaismā, ņemot vērā, ka tad, kad tām ir jāsaskaņo konfidencialitātes prasība ar ieinteresēto pušu tiesībām uz informāciju, attiecīgajām iestādēm ir jāizvērtē ieinteresētās puses konkrētā situācija saistībā ar šo informāciju, it īpaši šīs ieinteresētās puses pozīcija attiecīgajā tirgū, salīdzinājumā ar tās personas pozīciju, kas ir iesniegusi šo informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 199. punkts).

470 Šajā pārbaudē tiks secīgi izskatītas trīs pamata daļas.

– *Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz lūgumu darīt zināmus Komisijas veiktos aprēķinus*

471 Pirmajā daļā *CCCME* pārmet Komisijai, ka tā nav tai sniegusi detalizētu informāciju par normālās vērtības, dempinga starpības, Ķīnas importa ietekmes uz cenām, kaitējuma un kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķiniem. *CCCME* uzskata, ka fakts, ka tās rīcībā ir Komisijas veikti detalizēti aprēķini un dati, kas tika izmantoti šo aprēķinu veikšanai, parasti var ļaut ieinteresētajām pusēm iesniegt lietderīgākus apsvērumus savai aizstāvībai. Tādējādi šīs puses var precīzi pārbaudīt veidu, kādā Komisija šos datus izmantoja, un tos salīdzināt ar saviem aprēķiniem, kas tai ļauj noteikt iespējamas Komisijas pieļautas kļūdas, kuras citādi nebūtu nosakāmas.

472 Komisija neapstrīd, ka *CCCME* pieprasītie aprēķini var būt būtiski fakti un apsvērumi pamatregulas 20. panta 2. punkta izpratnē attiecībā uz tādām ieinteresētajām pusēm kā ražotāji eksportētāji, kuriem pastāv risks, ka tiem tiks piemēroti attiecīgie antidempinga pasākumi. Tomēr tā uzskata, ka *CCCME* nevar tikt uzskatīta par ieinteresēto pusi pamatregulas izpratnē, jo šī vienība pati nedarbojas kā attiecīgā ražojuma ražotājs vai tirgotājs. Komisija uzskata, ka pienākums sniegt informāciju pārstāvības apvienībām ir mazāks nekā ieinteresētajām pusēm, it īpaši ražotājiem eksportētājiem.

473 Šajā ziņā vispirms ir jānosaka, vai aprēķini, kuriem *CCCME* lūdza piekļuvi, ietver konfidenciālu informāciju pamatregulas 19. panta 1. punkta izpratnē, un pret to izmeklēšanas laikā iebilda Komisija.

474 Attiecībā uz normālās vērtības aprēķiniem Komisija apstrīdētajā regulā ir paskaidrojusi, ka atkarībā no paredzētā gadījuma tika izmantotas atšķirīgas aprēķina metodes. Tādējādi pirmais norādītais gadījums ir tāds, kurā eksportētā ražojuma veids bija identisks vai salīdzināms ar Indijas tirgū ražota ražojuma veidu, norādot, ka Indijas Republika tika izvēlēta kā trešā valsts ar tirgus ekonomiku, to izmantojot par atsauci normālās vērtības aprēķināšanai. Šajā gadījumā tika piemērotas atšķirīgas metodes atkarībā no tā, vai attiecīgā ražojuma veids tika pārdots reprezentatīvos daudzumos Indijas tirgū. Ja ražojuma veids bija pārdots Indijas tirgū reprezentatīvos daudzumos, kas konkrēti attiecās uz Indijas ražotāja pārdotā ražojuma veidu, Komisija izmantoja parastos tirdzniecības darījumos praktizētās pārdošanas cenas. Ja attiecīgā ražojuma veids netika pārdots Indijas tirgū reprezentatīvos daudzumos, kas attiecās uz visu citu veidu ražojumiem, kas ir identiski vai salīdzināmi ar eksportēto preču veidiem, Komisija vēl nošķīra atkarībā no tā, vai ražojuma veidu vismaz viens Indijas ražotājs pārdeva "pietiekamā daudzumā", un tādā gadījumā tā izmantoja parastos tirdzniecības darījumos praktizētās pārdošanas cenas (turpmāk tekstā – "otrā metode"), vai arī gadījumā, kad ražojuma veidu nepārdeva, bet to ražoja vismaz viens Indijas ražotājs, tā izveidoja normālo vērtību, pamatojoties uz ražošanas izmaksām, tām pieskaitot PAV izmaksas un peļņu, kas saistīta ar pārdevumiem iekšzemē, kurus šis Indijas ražotājs veicis parasto tirdzniecības darījumu laikā (turpmāk tekstā – "trešā metode"). Otrais gadījums ir tāds, kurā eksportētā ražojuma veids nebija identisks vai salīdzināms ar Indijas tirgū ražota ražojuma veidu. Šajā gadījumā Komisija izmantoja normālo vērtību, kas balstīta uz visu veidu ražojumu, kuros tiek izmantota viena un tā pati izejviela (plastiskais vai pelēkais čuguns), pārdevumiem, ko Indijas ražotāji veic iekšzemes tirgū parastos tirdzniecības darījumos.

475 Ņemot vērā šos paskaidrojumus, ir jākonstatē, ka normālās vērtības aprēķini, kuriem *CCCME* lūdza piekļuvi, attiecas uz pārdošanas cenām, kā arī ražošanas izmaksām, PAV izmaksām un Indijas ražotāju peļņu, kas sadalīta pa ražojuma veidiem.

476 Tāda informācija kā ražošanas izmaksas, PAV izmaksas vai peļņa šajā gadījumā ir konfidenciāla rakstura pamatregulas 19. panta 1. punkta izpratnē, jo, kā tas ir norādīts šajā tiesību normā, trešo personu zināšanas par šiem apstākļiem lietas gaitā varētu radīt ievērojamas priekšrocības konkurentam vai būtiski nelabvēlīgi ietekmēt informācijas sniedzēju (skat. šī sprieduma 462. punktu).

477 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka, tā kā šie apstākļi bija iekļauti Komisijai nodotās aptaujas anketas ierobežotajā versijā, tos, tāpat kā cenu, izmeklēšanas dalībnieki ir paziņojuši konfidenciāli, kā rezultātā iestādēm, kuras zināja par šo informāciju, bija pienākums ievērot šo konfidencialitāti, pretējā gadījumā tiktu pārkāpts pamatregulas 19. panta 1. un 5. punkts (skat. šī sprieduma 462. punktu).

478 Tas pats attiecas uz citiem *CCCME* prasītajiem aprēķiniem.

479 Tādējādi dempinga starpības aprēķini, tā kā tie ietver normālās vērtības un izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenu salīdzinājumu, attiecas uz Indijas ražotāju un Ķīnas ražotāju eksportētāju, kuru cenas tiek salīdzinātas, konfidenciāla rakstura datiem.

480 Tāpat arī kaitējuma aprēķini, tostarp šajā saistībā Ķīnas importa ietekmes uz cenām aprēķins, ietver konfidenciālus datus. Pirmkārt, cenu samazinājuma aprēķini, kas ļauj novērtēt importa ietekmi uz ražojumu cenām Savienības tirgū, izriet no salīdzinājuma starp izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenām un izlasē iekļauto Savienības ražotāju modeļu vai līdzīgu ražojumu cenām. Otrkārt, Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu novērtē, ņemot vērā importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari. Šajā ziņā Savienības ražošanas nozares konfidenciāla rakstura dati, proti, izlasē iekļauto Savienības ražotāju dati par cenām un faktoriem, kas ietekmē cenas, darbaspēka izmaksām, uzkrājumiem, rentabilitāti, naudas plūsmu, ieguldījumiem, ienākumiem no ieguldījumiem un spēju piesaistīt kapitālu, tiek apkopoti un analizēti attiecībā uz Komisijas novērtētajiem mikroekonomiskajiem rādītājiem. Tas pats attiecas uz Savienības ražošanas nozares ražotāju datiem par ražošanu, ražošanas jaudu, jaudas izmantošanu, pārdošanas apjomu, tirgus daļu, izaugsmi, nodarbinātību un ražīgumu attiecībā uz makroekonomiskajiem rādītājiem, ko novērtējusi Komisija.

481 Visbeidzot, tāpat kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķini attiecas arī uz konfidenciāliem datiem, ciktāl tie izriet no salīdzinājuma starp eksporta cenām un Savienības ražošanas nozares praktizētām atbilstošām kaitējumu neizraisošām cenām.

482 Tādējādi no iepriekš veiktās analīzes izriet, ka visiem *CCCME* pieprasītajiem aprēķiniem ir konfidenciāls raksturs, kas ir jāaizsargā.

483 Tomēr ir jāatgādina, ka, ja informāciju nevar izpaust tās konfidenciālā rakstura dēļ, pamatregulas 19. panta 2.–4. punkts, pirmkārt, liek attiecīgajām pusēm iesniegt nekonfidenciālu šīs informācijas kopsavilkumu ikreiz, kad tas ir iespējams, un, otrkārt, uzliek Komisijai pienākumu izpaust vispārēju informāciju, tostarp iemeslus, uz kuriem ir balstīti pamatregulā pieņemtie lēmumi.

484 Tādējādi ir jānosaka, vai, ņemot vērā tai paziņoto informāciju, *CCCME* tika dota iespēja, kā tas ir prasīts judikatūrā, sniegt savai aizstāvībai noderīgas norādes.

485 Šajā vērtējumā ir jāņem vērā divi aspekti, proti, pirmkārt, informācija, kas tieši ir *CCCME* rīcībā, un, otrkārt, tās kvalitāte izmeklēšanas laikā (skat. šī sprieduma 469. punktā atgādināto judikatūru). Šie aspekti ir izvērtēti turpmāk.

486 Attiecībā uz pirmo no šiem aspektiem ir jānorāda, ka attiecībā uz normālās vērtības aprēķiniem, lai aizsargātu Indijas ražotāju, kuri sadarbojās, kā arī izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju komerciālo sensitīvo informāciju, Komisija nosūtīja *CCCME* normālās vērtības aprēķināšanas metodes, kas tika piemērota atbilstoši šī sprieduma 474. punktā minētajiem gadījumiem, aprakstu un konkrētas norādes par šo aprēķinu rezultātiem. Tādējādi Komisija to informēja, ka šis rezultāts ir robežās no 3000 līdz 4000 juaņām (*yuan renminbis*) (RMB) un no 8000 līdz 9000 RMB apmērā atkarībā no ražojuma veida. Pēc *CCCME* pieprasījuma Komisija savu galīgo secinājumu 61. punktā un apstrīdētās regulas 67. apsvērumā arī norādīja, ka PAV izmaksu un peļņas, kas tika pievienota trešās metodes ietvaros, summa ir no 1 līdz 10 % no pelēkā čuguna ražojumu apgrozījuma un no 10 līdz 20 % no plastiskā čuguna ražojumu apgrozījuma.

487 Dempinga starpības aprēķinam *CCCME* bija zināms par Komisijas izmantoto metodoloģiju, proti, kā tas ir norādīts pagaidu regulas 92. apsvērumā, ka Komisija aprēķināja dempinga starpību izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, salīdzinot vidējo svērto normālo vērtību katram līdzīga ražojuma veidam, kas noteikts analogajai valstij, ar attiecīgā ražojuma veida vidējo svērto eksporta cenu. Tādējādi Komisija ieguva dempinga starpību katram ražojuma veidam. Pēc tam tā

aprēķināja dempinga starpību katram izlasē iekļautajam ražotājam eksportētājam atkarībā no tā pārdoto ražojumu veidiem. *CCCME* tika informēta par to, ka šo aprēķinu rezultātā tika atklātas dempinga starpības no 15,5 līdz 38,1 %.

488 Lai aprēķinātu cenu samazinājumu, *CCCME*, kā tas ir norādīts pagaidu regulas 127. un 128. apsvērumā, tika informēta par to, ka Komisija izmeklēšanas laikposmā noteica cenu samazinājumu, salīdzinot katra ražojuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas, ko trim izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem Savienības tirgū maksājuši nesaistīti pircēji un kas koriģētas, "pamatojoties uz ražotāja noteikto cenu", ar attiecīgo katra ražojuma veida vidējo svērto cenu, kas jāmaksā pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū par importu no pieciem izlasē iekļautajiem Ķīnas Tautas Republikas ražotājiem eksportētājiem un kas ir noteiktas "izmaksu, apdrošināšanas, kravas" (CAF) līmenī, ar attiecīgām korekcijām, ņemot vērā muitas nodokļus (1,7 % pelēkā čuguna ražojumiem un 2,7 % plastiskā čuguna ražojumiem). Komisija piebilst, ka cenu salīdzinājums tika veikts darījumiem katrā ražojuma veidā vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī, vajadzības gadījumā veicot atbilstīgas korekcijas un atskaitot atlaides. Šī salīdzinājuma rezultāts tika izteikts procentos no triju izlasē iekļauto Savienības ražotāju apgrozījuma izmeklēšanas laikposmā un tas liecināja par cenu samazinājuma starpībām diapazonā no 35,4 % līdz 42,7 %, kas vēlāk, kā norādīts apstrīdētās regulas 122. apsvērumā, tika koriģētas.

489 Attiecībā uz aprēķiniem, kas ir mikroekonomisko un makroekonomisko rādītāju pārbaudes pamatā un ļauj novērtēt Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, *CCCME* ieguva kopējos skaitļus par rādītāju un gadu, kas ir pārņemti pagaidu regulas 137.–166. apsvērumā.

490 Visbeidzot, attiecībā uz kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķinu *CCCME* tika informēta par to, ka, lai noteiktu peļņu, ko Savienības ražošanas nozare varētu pienācīgi gūt parastos konkurences apstākļos, Komisija izvērtēja peļņu, kas gūta par pārdošanu nesaistītiem pircējiem. Mērķa peļņa provizoriski tika noteikta 5,3 % apmērā atbilstīgi 2013. gada peļņai par pārdošanu nesaistītiem pircējiem. Šajā ziņā Komisija precizēja, ka, tā kā imports par dempinga cenām 2014. gadā strauji pieauga un pēc tam stabilizējās, tā uzskatīja, ka 2013. gada peļņas līmenis atspoguļo peļņu, ko varētu pienācīgi gūt parastos konkurences apstākļos, t. i., ja nebūtu importa par dempinga cenām. Tad Komisija noteica kaitējuma novēršanas līmeni, pamatojoties uz salīdzinājumu starp izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju vidējo svērto importa cenu, atbilstīgi koriģētu, ņemot vērā importēšanas izmaksas un muitas nodokļus, kura tika noteikta cenas samazinājuma aprēķiniem, un izlasē iekļauto Savienības ražotāju izmeklēšanas laikposmā Savienības tirgū pārdotā līdzīgā ražojuma vidējo svērto cenu, kas neizraisa kaitējumu. Minētajā salīdzinājumā iegūtā iespējamā starpība tika izteikta procentos no vidējās svērtās importa CAF vērtības. Šo aprēķinu rezultātā tika iegūti procenti no 70,7 līdz 80,7 %.

491 Attiecībā uz otro aspektu, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai *CCCME* tika paziņota informācija, kas tai bija vajadzīga, lai īstenotu savas tiesības uz aizstāvību, ir jāatgādina, ka šī vienība nav izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs. Tādējādi tā neatrodas to tirgus dalībnieku situācijā, kuru individualizētos datus, kurus tie paši ir paziņojuši Komisijai, šī iestāde ir izmantojusi aprēķinos, lai veiktu pamatregulā prasītos konstatējumus. Tieši šiem tirgus dalībniekiem Komisija sniedz ar katru no tiem saistītos veiktos aprēķinus, kuru viena daļa ir saistīta ar to pašu datiem un nerada konfidencialitātes problēmas attiecībā uz tiem, un kuru otra daļa attiecas uz Indijas vai Savienības ražotāju konfidenciāla rakstura datiem. To situācijā šie skaidrojumi tiem ļauj ar Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem saprast tiem noteiktos maksājumus, jo šiem paskaidrojumiem ir jābūt cik vien iespējams detalizētiem un precīziem, lai vajadzības gadījumā tie varētu apstrīdēt Komisijas izdarīto izvēli.

492 Kā norādīts šī sprieduma 58. punktā, *CCCME* izmeklēšanas laikā bija ieinteresētās puses statuss pamatregulas izpratnē. Izmeklēšanas ietvaros tā saskaņā ar pašas procedūras sākumā sniegto informāciju rīkojās kā apvienība, kas pārstāv visus Ķīnas ražotājus, kuri darbojas attiecīgajā nozarē Ķīnas Tautas Republikā, proti, ievērojamu skaitu uzņēmumu. Šajā ziņā tā nevar pieprasīt ievākt visu informāciju par noteiktiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem bez pēdējo minēto atļaujas. Turklāt tā nevar arī apgalvot, ka tai ir piekļuve Indijas un Savienības ražotāju konfidenciālajiem datiem, kuru lēmums sadarboties izmeklēšanā ir atkarīgs tostarp no tiem sniegtajām konfidencialitātes garantijām. Atļaut *CCCME* saņemt piekļuvi, kurai ir tik plašs raksturs kā tā, ko tā ir lūgusi, neatbilst konfidencialitātes ievērošanas prasībām, kas noteiktas Savienības iestādēm saskaņā ar pamatregulu.

493 No tā izriet, ka šajā lietā Komisija, kā tā to darīja, varēja paziņot *CCCME* informāciju, kas bija precīza un tajā pašā laikā apkopota, lai ievērotu konfidencialitātes pienākumus attiecībā uz tās veiktajiem aprēķiniem.

494 Turklāt tieši pēc *CCCME* komentāriem Komisija mainīja savu normālās vērtības aprēķināšanas metodi, it īpaši otro un trešo metodi, proti, metodi, kas ir piemērojama, ja eksportētā ražojuma veids ir identisks vai salīdzināms ar ražojuma veidu, kas ražots un pārdots Indijas tirgū nelielā skaitā, un metodi, kas piemērojama, ja ražojuma veids netiek pārdots, bet to ražo vismaz viens izlasē iekļautais Indijas ražotājs. Visbeidzot Komisija normālo vērtību aprēķināja, pamatojoties uz šo pārdevēju praktizētajām pārdošanas cenām (otrā metode), kā tas ir paskaidrots apstrīdētās regulas 66. apsvērumā, un ražošanas izmaksām, kam pieskaitītas PAV izmaksas, kā arī peļņa, kas saistīta ar attiecīgā Indijas ražotāja parastos tirdzniecības darījumos gūto peļņu (trešā metode), kā tas ir izskaidrots apstrīdētās regulas 67. apsvērumā, nevis, tāpat kā iepriekš, pamatojoties uz normālo vērtību, kas iegūta, pamatojoties uz katra Indijas ražotāja līdzīgā ražojuma vidējām ražošanas izmaksām. *CCCME* arī varēja apstrīdēt normālās vērtības aprēķinu saskaņā ar šo trešo metodi un, precīzāk, viena vienīga Indijas ražotāja PAV izmaksu un peļņas ņemšanu vērā, pat ja *CCCME* argumentācija tika noraidīta, kā tas ir norādīts apstrīdētās regulas 70.–72. apsvērumā.

495 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka šajā lietā Komisija varēja pamatoti atteikt *CCCME*, kas rīkojas kā apvienība, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari, sniegt detalizētu informāciju par normālās vērtības aprēķiniem, dempinga starpību, Ķīnas importa ietekmi uz cenām, kaitējumu un kaitējuma novēršanas līmeni, ko tā bija lūgusi izmeklēšanas laikā, kā arī – kopā ar informāciju, kas tai tika paziņota un kas minēta šī sprieduma 486.–490. punktā, *CCCME* kā apvienības, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari, rīcībā bija svarīgi fakti un apsvērumi, uz kuru pamata Komisija plānoja ieteikt galīgo pasākumu noteikšanu, un ka, saglabājot aplūkoto datu konfidencialitāti, Komisija tomēr tai sniedza iespēju lietderīgi paust savu viedokli šajā ziņā.

496 Apstrīdot šo nostāju, *CCCME* norāda divus spriedumus.

497 Pirmkārt, *CCCME* atsaucas uz 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378), kurā Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, atsakoties tam paziņot detalizētu normālās vērtības aprēķinu katram ražojuma veidam, kā arī šo aprēķinu rezultātu.

498 Šajā ziņā ir jānorāda, ka fakti lietā, kurā tika pasludināts 2016. gada 30. jūnija spriedums *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378), uz ko atsaucas *CCCME*, atšķiras no faktiem šajā lietā. Pirmkārt, pirmā lieta attiecās uz izlasē iekļautu ražotāju eksportētāju, nevis uz apvienību, kas pārstāv visu ražošanas nozari, kāda ir *CCCME*, kas šī sprieduma 491. un 492. punktā norādīto iemeslu dēļ atrodas atšķirīgā situācijā nekā šāds ražotājs eksportētājs. Otrkārt,

Vispārējās tiesas pasludinātā atcelšana minētajā lietā katrā ziņā notika īpašā kontekstā, kurā analogās valsts ražotājs, kura dati tika pārņemti šajos aprēķinos, ļāva izpaust datus, kas bija šo aprēķinu pamatā. Kā norāda Komisija, Vispārējā tiesa 2016. gada 30. jūnija spriedumā *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) tādējādi nosodīja Komisijas atteikumu, lai gan tirgus dalībnieks, kurš sniedza datus, bija piekritis to izpaušanai, uzskatot, ka to, ko bija akceptējis tirgus dalībnieks, varēja akceptēt arī iestāde. Šajā lietā šāds pieņēmums nepastāv, jo it īpaši Indijas ražotāji nav devuši savu piekrišanu šādai viņu datu izpaušanai.

499 Otrkārt, *CCCME* atsaucas uz 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering* /Padome (T-442/12, EU:T:2017:372), kurā Vispārējā tiesa, lai pasludinātu apstrīdētās regulas atcelšanu, esot balstījusies uz to, ka Komisija bija atteikusies sniegt informāciju par normālās vērtības aprēķinu, tostarp attiecīgajam ražojumam izmantoto cenu avotu, kā arī faktorus, kas ietekmē cenu salīdzinājumu.

500 Šajā ziņā vēlreiz ir jāuzsver atšķirības, kas pastāv starp šo lietu un lietu, kurā tika pasludināts 2017. gada 1. jūnija spriedums *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372). Šis pēdējais vēlreiz attiecās uz izmeklēšanā esoša ražotāja eksportētāja situāciju, kas atšķiras no tādas apvienības situācijas, kura pārstāv visu ražošanas nozari. Turklāt šī sprieduma piemērojamība nav tik plaša, kā to apgalvo *CCCME*. Vispirms Vispārējās tiesas nolemtā atcelšana attiecās uz atteikumu sniegt specifisku informāciju par normālās vērtības aprēķinu, proti, informāciju par DL vīnskābes cenu atšķirību (izmeklēšanas priekšmets) un L+ vīnskābes (kas tiek ražota analogā valstī) cenu atšķirību, un minētajā spriedumā nebija runas par pašu cenu paziņošanu. Pēc tam atcelšana tika pamatota ar to, ka Komisijas izteiktais atteikums sniegt šo konkrēto informāciju nebija balstīts uz pamatotu iemeslu. Komisija savu atteikumu administratīvās procedūras laikā nebija pamatojusi. Vispārējā tiesā Komisija paskaidroja, ka, visbeidzot, pieprasītā informācija netika sniegta konfidencialitātes iemeslu dēļ. Vispārējā tiesa tomēr uzskata, ka šāds paskaidrojums nevar tajā tikt sniegts pirmo reizi. Šis paskaidrojums esot bijis jāsniedz prasītājam administratīvā procesa laikā. Tādējādi no iepriekš minētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa nav izslēgusi, ka Komisija, ja tā būtu pienācīgi pamatojusi savu atteikumu sniegt informāciju administratīvā procesa stadijā, būtu varējusi liegt prasītājam piekļuvi attiecīgajai informācijai.

501 Pamatojoties uz iepriekš minēto, ir jāsecina, ka *CCCME* kā apvienība, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari, nevar piekļūt detalizētam normālās vērtības, dempinga starpības, Ķīnas importa ietekmes uz cenām, kaitējuma un kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķinam, jo tie satur konfidenciālu informāciju. No lietas apstākļiem izriet, ka informācija, ko šī vienība ir ieguvusi par galvenajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata Komisija paredzēja noteikt galīgos pasākumus, ļāva tai efektīvi aizstāvēt savas intereses kā Ķīnas ražošanas nozari pārstāvošajai apvienībai.

502 Izmeklēšanas laikā *CCCME* lūdza, lai tās advokāti varētu piekļūt iepriekš minētajai informācijai, tiem apliecinot šo datu konfidencialitātes ievērošanu.

503 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šāds noteikums nav paredzēts pamatregulā, lai gan, kā tas ir norādīts šī sprieduma 467. un 468. punktā, tajā ir precīzi noteikts, kas ir jādara iestādēm un lietas dalībniekiem, kuru rīcībā ir attiecīgā informācija, ja šai informācijai ir konfidenciāls raksturs. Tā kā attiecīgās iestādes un personas ir ievērojušas tām šajā ziņā noteiktās prasības, Komisijas lēmums atteikt šādu piekļuvi nav jānosoda.

504 Tādējādi trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

– *Par trešā pamata otro daļu attiecībā uz lūgumu paziņot aprēķinus apkopotā veidā*

505 Otrajā daļā, kurai salīdzinājumā ar pirmo daļu ir pakārtots raksturs, *CCCME* apgalvo, ka Komisijai bija vismaz jāsniedz pirmajā daļā minētie aprēķini apkopotā veidā, it īpaši attiecībā uz, pirmkārt, normālās vērtības aprēķināšanu, Ķīnas importa ietekmi uz cenām un kaitējuma novēršanas līmeni un, otrkārt, attiecībā uz makroekonomisko rādītāju aplēsēm.

506 Komisija lūdz šo daļu noraidīt.

507 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka konfidenciālu datu apkopota iesniegšana nenozīmē, ka šie dati vairs nav konfidenciāli. Šajā lietā tas it īpaši attiecas uz normālās vērtības aprēķiniem. Komisija šajā ziņā pamatoti ir norādījusi, ka, tā kā attiecībā uz noteiktiem ražojuma veidiem tā izmantoja viena vienīga Indijas ražotāja datus un attiecībā uz citiem – datus, kas attiecas tikai uz diviem vai trim Indijas ražotājiem, datu apkopošana nevarēja pietiekami nodrošināt neiespējamību identificēt šo ražotāju individuālos datus. Tas pats attiecas arī uz sūdzības iesniedzēju veiktajām makroekonomisko rādītāju aplēsēm, ciktāl tas attiecas uz pārējo ražotāju situāciju. Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka aplēstā attiecīgo Savienības ražotāju produkcija, uz kuru Komisija balstījās patēriņa aprēķinā, pamatoti tika uzskatīta par konfidenciālu, jo tās pamatā bija sūdzības iesniedzēju zināšanas par tirgu. Tādējādi Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, norādot vienīgi kopējo ražošanas apjomu, Komisija rīkojās atbilstoši pamatregulai (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *CHEMK* un *KF*/Padome, T-190/08, EU:T:2011:618, 231. punkts).

508 Otrkārt, ir jāuzsver, kā to apgalvo Komisija, ka izmeklēšanas vajadzībām veiktie aprēķini un pamatregulā prasītie aprēķini tai visos gadījumos nerada apkopotus rezultātus attiecībā uz visiem attiecīgajiem ražotājiem.

509 Tādējādi Komisija apstrīdētās regulas 24. apsvērumā ir norādījusi, ka cenu samazinājuma aprēķins apkopotā veidā, ko lūdza *CCCME*, neeksistē, jo cenu samazinājums tika aprēķināts vienīgi attiecībā uz katru ražotāja eksportētāja ražojuma veidu. Katrs izlasē iekļautais Ķīnas ražotājs eksportētājs tādējādi saņēma cenu samazinājuma aprēķinus par katru tā eksportētā ražojuma veidu.

510 Komisijai, protams, var tikt prasīts sagatavot dokumentu, lai nodrošinātu kāda lietas dalībnieka tiesības uz aizstāvību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 27. novembris, *Izuzquiza* un *Semsrott*/*Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

511 Tomēr šis pienākums nevar attiekties uz Komisijas pienākumu šajā lietā izveidot dokumentu tādam lietas dalībniekam, kāds ir *CCCME*, proti, apvienībai, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari, lai pēdējai minētajai būtu pieejama visa informācija, uz kuras pamata tiek paredzēti tirdzniecības aizsardzības pasākumi, pretējā gadījumā Komisijai tiktu izvirzītas prasības, kas pārsniedz pamatregulā paredzētās prasības attiecībā uz korekcijām saistībā ar informācijas konfidencialitātes aizsardzību, lai aizsargātu ieinteresēto pušu tiesības uz aizstāvību.

512 Šajā ziņā ir jānorāda, ka *CCCME* prasītās informācijas apjoms šajā gadījumā ir tāds, ka Komisija varētu tikt kavēta tās darbībā un izmeklēšanā, ja tai būtu jāsniedz visa šī informācija grozītā formā vienīgi šādas vienības vajadzībām. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka dažādie antidempinga procedūras posmi norit stingri noteiktajos termiņos. Tādējādi pamatregulas 6. panta 9. punktā ir noteikts kopējais 15 mēnešu termiņš izmeklēšanai. Šīs regulas 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka

pagaidu maksājumus nosaka ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc procedūras sākšanas un saskaņā ar 9. panta 4. punktu priekšlikums galīgo maksājumu noteikšanai jāiesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pagaidu maksājumu termiņa beigām.

513 Tādējādi *CCCME* otrās daļas atbalstam izvirzītie argumenti neļauj grozīt secinājumu, kuru Vispārējā tiesa ir izdarījusi pirmajā daļā, saskaņā ar kuru *CCCME* rīcībā šajā gadījumā bija būtiski fakti un apsvērumi, uz kuru pamata Komisija plānoja noteikt galīgos pasākumus, un šī vienība tādējādi varēja lietderīgi aizstāvēt savas apvienības, kas pārstāv Ķīnas ražošanas nozari, intereses.

514 Tādējādi trešā pamata otrā daļa ir jānoraida.

– *Par trešā pamata trešo daļu, kas attiecas uz citu CCCME pieprasīto informāciju*

515 Trešajā daļā, ko Komisija apstrīd, *CCCME* uzskaita triju veidu informāciju, kuru tā uzskata par svarīgu un kurai Komisija tai esot prettiesiski atteikusi piekļuvi.

516 Savā pirmajā iebildumā *CCCME* pārmet Komisijai, ka tā nav tai paziņojusi citu informāciju kā vien PKN ietvertās iezīmes attiecībā uz Indijas un Savienības ražotāju ražojumiem, kas tika salīdzināti ar importētajiem ražojumiem. *CCCME* apgalvo, ka šī situācija tai liedza noteikt, vai bija nepieciešamas korekcijas, lai nodrošinātu cenu salīdzināmību. Šo argumentāciju prasītāji ir norādījuši arī ceturtā pamata otrajā daļā.

517 Šī iebilduma pamatojumam *CCCME* atsaucas uz PTO Apelācijas institūcijas ziņojumu strīdā "Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs un tērauda savienotājelementiem no Ķīnas" (WT/DS 397/AB/RW, 2016. gada 18. janvāra ziņojums).

518 Šajā lietā PTO Apelācijas iestāde apstiprināja, ka "antidempinga izmeklēšanā, kurā iesaistīts analogās valsts ražotājs, arī eksportētājiem, attiecībā uz kuriem tiek veikta izmeklēšana, [bija] jābūt informētiem par "konkrētiem ražojumiem, par kuriem tika noteikta normālā vērtība", pretējā gadījumā tie "nespēj pieprasīt pielāgojumus, ko tie uzskata par vajadzīgiem"". Minētajā lietā Apelācijas institūcijas nostāja bija balstīta uz apstākli, ka šāda veida izmeklēšanā informācija par normālo vērtību tika iegūta no trešā avota, proti, analogās valsts ražotāja. Tā kā izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem nav piekļuves šai informācijai, tie nezināja, vai var pieprasīt korekcijas, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību starp eksportētajiem ražojumiem un ražojumiem, kurus analogās valsts ražotājs pārdod iekšzemes tirgū. Apelācijas institūcija uzskata, ka nepietiek ar to, ka šiem ražotājiem tiek paziņotas "ražojumu grupas", kas ir bijušas darījumu salīdzinājuma pamatā, izpaužot PKN. Tiem būtu jāsniedz visa informācija par analogās valsts ražotāju ražojumu īpašībām, ko izmanto, lai salīdzinātu cenas.

519 Šajā ziņā, kā tika atgādināts šī sprieduma 419. punktā, saskaņā ar judikatūru šīs institūcijas veiktā antidempinga nolīguma interpretācija nevar būt saistoša Vispārējai tiesai, tai vērtējot apstrīdētās regulas spēkā esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 1. marts, *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. punkts).

520 Turklāt *CCCME* piedāvāto interpretāciju šajā lietā nevar izmantot, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem.

521 *CCCME* minētā lieta attiecas uz ražotājiem eksportētājiem, kuru dati tika ņemti vērā, lai aprēķinātu dempinga starpību. Ziņojumā, uz kuru atsaucas *CCCME*, PTO Apelācijas institūcija, lai pamatotu informācijas par ražojumu modeļiem paziņošanu gadījumā, ja tiek piemērota

analogās valsts metode, norāda, ka "parastajā" antidempinga izmeklēšanā normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz attiecīgā eksportētāja pārdošanas apjomu tā iekšzemes tirgū. Tā uzskata, ka tādējādi varētu sagaidīt, ka izmeklēšanai pakļautajam eksportētājam ir nepieciešamās zināšanas par saviem ražojumiem, kas tiek izmantoti, lai vienlaicīgi noteiktu gan eksporta cenu, gan normālo vērtību.

522 Tādējādi ražotājs eksportētājs, kura datus Komisija pārbauda, lai aprēķinātu dempinga starpību, ja tam tiktu paziņotas analogās valsts ražojuma īpašības, varētu, zinot visus parametrus, pārbaudīt šo pēdējo minēto ražojumu salīdzināmību ar ražojumiem, kurus tas pats eksportējis uz Savienību.

523 Tomēr situācija šajā lietā ir atšķirīga, jo *CCCME*, rīkojoties kā apvienība, kas pārstāv visu Ķīnas ražošanas nozari, kā tas jau tika norādīts šī sprieduma 445. un 446. punktā, lūdza piekļuvi informācijai par ražojumu īpašībām.

524 Ja tā tiktu izpausta, informācija par ražojumu īpašībām tai neļautu lietderīgi salīdzināt attiecīgos ražojumus, jo tās rīcībā principā nav izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju tirgū laisto ražojumu modeļu, kas salīdzināti ar Indijas ražojumiem.

525 Tādējādi nav pierādīts, ka informācijas par analogās valsts ražotāju ražojumu īpašībām izpaušana būtu ļāvusi *CCCME* labāk nodrošināt savas tiesības uz aizstāvību.

526 Katrā ziņā, kā Komisija norādīja izmeklēšanas laikā, šai informācijai ir konfidenciāls raksturs. Tādējādi to pašu apsvērumu dēļ, kas tostarp minēti šī sprieduma 501. punktā, ir jāuzskata, ka tādas apvienības, kas pārstāv visu ražošanas nozari, kāda ir *CCCME*, rīcībā ir būtiski fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tiek plānoti pasākumi, un līdz ar to tā var lietderīgi paust savu viedokli, ja tās rīcībā ir ražojumu veidi (PKN), kas salīdzināti saistībā ar pamatregulā pieprasītajiem aprēķiniem.

527 Šis pats secinājums attiecas uz paziņojumu par Savienības ražošanas nozares ražojumu īpašībām, kuru cenas tiek salīdzinātas ar Ķīnas ražojumu cenām, lai aprēķinātu cenu samazinājumu, līdz ar to pirmais iebildums ir jānoraida.

528 Otrajā iebildumā *CCCME* norāda, ka Komisijai esot vajadzējis tai iesniegt aprēķinus attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas, Indijas Republikas un citu trešo valstu izcelsmes importa apjomu, kā arī izcelsmes dokumentiem.

529 Šajā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka *CCCME* antidempinga procedūras laikā tika informēta par Komisijas izmantoto importa apjoma aprēķināšanas metodi. Tai it īpaši bija zināmi norādītie procenti Ķīnas Tautas Republikas, Indijas Republikas un citu trešo valstu izcelsmes importam agrākajos apakškodos pirms vispārējā KN koda ex 7325 10 00 stāšanās spēkā 2014. gadā, noteiktā summa, kas jāatskaita no KN agrākā koda ex 7325 99 10, lai saņemtu importu no Ķīnas Tautas Republikas, Indijas Republikas un trešām valstīm, kā arī procenti, kas jāatskaita no kopējā importa, lai izslēgtu noteku režģus. Turklāt, tā kā šī importa noteikšanai izmantotie dati ir iegūti no *Eurostat* sniegtās statistikas, kas ir pieejami publiski pieejamā datu bāzē *Comext*, *CCCME* rīcībā bija visa informācija, kas bija noderīga, lai atveidotu Komisijas aprēķinus, kurus tā lūdza sniegt. Šādos apstākļos nevar secināt, ka Komisija šajā jautājumā būtu pārkāpusi pamatregulu.

530 Taisnība, ka 2016. gada 30. jūnija sprieduma *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) 207. punktā, uz kuru atsaucās *CCCME*, Vispārējā tiesa secināja, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, norādot, ka Komisijas veikto aprēķinu iegūšana šajā lietā prasītājai bija būtisks informācijas ieguvums, kas tai ļāva iesniegt būtiskākus apsvērumus par tiem, kurus tā jau bija iesniegusi.

531 Tomēr lieta, kurā tika pasludināts 2016. gada 30. jūnija spriedums *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378), no šīs lietas atšķiras divos būtiskos jautājumos.

532 Vispirms, zināšanu līmenis, kas bija prasītājas rīcībā, bija daudz zemāks par to, kas tika konstatēts šajā lietā. Tādējādi 2016. gada 30. jūnija spriedumā *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) prasītājai bija tikai vispārējas zināšanas par metodi, kas tika izmantota, lai aprēķinātu ražojumu veidu bez atbilsmes normālo vērtību. Tā nezināja, kādu tirgu un kādas atsauces cenas Komisija izmantoja, lai aprēķinātu šo ražojumu veidu normālās vērtības korekcijas tirgus vērtību, kas bija jāveic fizisko īpašību atšķirību dēļ starp šiem ražojumu veidiem un atbilstošajiem ražojumu veidiem. Šādos apstākļos Vispārējā tiesa norādīja, ka, ja prasītājas rīcībā būtu bijis normālās vērtības aprēķins katram ražojuma veidam, tā būtu varējusi salīdzināt Komisijas rezultātus ar pašas iegūtajiem rezultātiem, pamatojoties uz citu metodi. Šie apstākļi atšķiras no izskatāmās lietas, kurā *CCCME* bija zināma Komisijas izmantotā aprēķina metode, kā tas ir norādīts šī sprieduma 529. punktā.

533 Turklāt termiņš, kas lietas dalībniekiem bija, lai veiktu savus aprēķinus, arī bija ļoti atšķirīgs, ņemot vērā izskatāmo dokumentu skaitu. 2016. gada 30. jūnija spriedumā *Jinan Meide Casting* /Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) prasītājai bija ļoti ierobežots termiņš (septiņas dienas), lai atveidotu Komisijas aprēķinus, kuri bija apjomīgi, jo tie attiecās uz 1645 ražojumu veidiem. Šajā lietā veicamais aprēķins bija mazāks, un *CCCME* saņēma pieprasīto informāciju par izmantoto importa aprēķina metodi vēlākais tad, kad tika pieņemta pagaidu regula, kurā ir atsauce uz sūdzību, kurā ir precizēti daži aprēķini un kurai *CCCME* jau bija piekļuve.

534 Šo iemeslu dēļ otrais iebildums ir jānoraida.

535 Trešajā iebildumā *CCCME* apstrīd Komisijas atteikumu sadalīt attiecībā uz katru makroekonomisko rādītāju, kas izmantots, lai noteiktu Savienībai nodarīto kaitējumu, divu kategoriju skaitļus atkarībā no tā, vai tie ir balstīti uz faktiskiem datiem vai aplēsēm, lai tai paziņotu šīs pēdējās aplēses apkopotā veidā.

536 Šajā ziņā ir jānorāda, ka izmeklēšanas laikā *CCCME* attiecībā uz katru Komisijas izmantoto makroekonomisko rādītāju bija piekļuve gada kopējiem skaitļiem par visu Savienības ražošanas nozari. Šie apkopotie skaitļi, kā tas ir norādīts pirmā pamata otrajā daļā, izriet no informācijas apkopojuma, ko iesnieguši sūdzības iesniedzēji un izlasē iekļautie Savienības ražotāji, un sūdzības iesniedzēju veiktajām aplēsēm attiecībā uz atlikušajiem ražotājiem.

537 *CCCME* uzskata, ka tās tiesības uz aizstāvību ir pārkāptas ar Komisijas atteikumu iegūtajos skaitļos nošķirt tos, kuru avots ir reāli dati, no vienas puses, no tiem, kas izriet no aplēsēm, no otras puses.

538 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to ir darījusi Komisija, ka tai nav jāveic šāda nošķiršana, novērtējot Savienības kaitējumu, jo šis kaitējums tiek novērtēts attiecībā uz visu Savienības ražošanas nozari. Tomēr, kā tika norādīts šī sprieduma 510. punktā, Komisijai var būt pienākums sagatavot dokumentu, ja runa ir par prasību nodrošināt ieinteresēto pušu tiesības uz aizstāvību

antidempinga izmeklēšanas ietvaros, un saskaņā ar judikatūru tai, ciktāl tas ir saderīgi ar komercnoslēpuma ievērošanu, ir jāsniedz lietderīgas norādes ieinteresēto pušu interešu aizstāvībai, attiecīgā gadījumā pēc savas ierosmes izvēloties piemērotu šādas paziņošanas kārtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 30. punkts).

539 Šajā lietā tomēr ir jānorāda, ka izlasē iekļauto ražotāju un pārējo sūdzības iesniedzēju faktiskie dati, no vienas puses, un aplēses par pārējiem ražotājiem, no otras puses, bija konfidenciālas pat apkopotā veidā.

540 Šajā ziņā, kā tas ir norādīts šī sprieduma 507. punktā, Vispārējā tiesa 2011. gada 25. oktobra spriedumā *CHEMK* un *KF*/Padome (T-190/08, EU:T:2011:618, 231. punkts) nosprieda, ka attiecīgo Savienības ražotāju paredzamā produkcija, uz kuru Komisija balstījās patēriņa aprēķinā, pamatoti tika uzskatīta par konfidenciālu, jo tā bija balstīta uz sūdzības iesniedzēju zināšanām par tirgu. Tādējādi Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, norādot vienīgi kopējo ražošanas apjomu, Komisija rīkojās saskaņā ar pamatregulu.

541 Attiecībā uz, kā tas ir šajā lietā, prasību par Savienības ražošanas nozares daļas komerciāli sensitīviem datiem, ko iesniegusi apvienība, kura pārstāv visus attiecīgajā nozarē darbojošos Ķīnas ražotājus eksportētājus, kā arī tos, kuri nākotnē eksportētu uz Savienību attiecīgos ražojumus, kā tas ir norādīts šī sprieduma 445. un 446. punktā, ir jāsecina, ka ar to, ka šī apvienība zināja visas Savienības ražošanas nozares kopsavilkuma rādītājus par katru Komisijas izmantoto makroekonomisko rādītāju, pietika, lai tā varētu aizstāvēt savas intereses.

542 Tādējādi trešā daļa un līdz ar to viss trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu attiecībā uz tādu cenu salīdzināmību, kuras izmantotas, lai aprēķinātu dempinga starpību un analizētu kaitējumu

543 Ceturtais pamats ir balstīts uz trim daļām, kuras Komisija apstrīd.

– *Par ceturtā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz PKN pēc PKN metodi*

544 Pirmajā daļā prasītāji apstrīd vienkāršošanu, ko Komisija izmeklēšanas laikā esot veikusi attiecībā uz īpašībām, kas saistītas ar PKN un kas izmantotas dempinga starpības aprēķināšanai un zaudējumu analīzei.

545 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka PKN ir kodi, kas tiek izmantoti antidempinga izmeklēšanās, lai noteiktu atbilstību starp ražojumu veidiem. Izmeklēšanas laikā apzinātie uzņēmumi tiek aicināti klasificēt savus ražojumus kategorijās, kurām atbilst šie kodi. Šiem pēdējiem minētajiem ir īpašības, kas paredzētas attiecīgo ražojumu aprakstam.

546 Šajā lietā Komisija izmeklēšanas laikā izslēdza no attiecīgajiem kodiem konkrētas īpašības, kuras, lai gan sākotnēji bija pievienotas, tai nešķita atbilstošas. Tādējādi PKN, kas tika paziņots Indijas ražotājiem, lai tie varētu klasificēt savus ražojumus, sākotnēji bija piecpadsmit īpašības. Izmeklēšanas laikā tikai dažas no tām tika izvēlētas salīdzināšanai: tikai viena īpašība (izejviela) gadījumos, kad attiecīgo ražojumu izlasē iekļautais Indijas ražotājs nedz ražoja, nedz pārdeva, un trīs īpašības (izejviela, slodzes kategorija un ražojuma veids) – citiem gadījumiem.

547 Komisija uzskata, ka prakse, saskaņā ar kuru salīdzinājuma vajadzībām tiek izslēgtas noteiktas īpašības, ir ierasta prakse, ja ražojumu veidi ir sarežģīti, jo tā ļauj atrast zināmu atbilstību starp ražojumu veidiem, kurus citādi nevarētu salīdzināt.

548 Savā argumentācijā prasītāji pret šo pieeju izvirza divus iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

549 Pirmajā iebildumā prasītāji norāda, ka piecpadsmit īpašības, kas sākotnēji bija saistītas ar atbilstošajiem PKN, bija būtiskas un bija jāsaglabā visā izmeklēšanas laikā un Komisija nevarēja veikt vienkāršošanu, kas minēta šī sprieduma 546. punktā.

550 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ja attiecīgais ražojums ietver plašu tādu preču klāstu, kuras ievērojami atšķiras pēc to īpašībām un cenām, varētu izrādīties nepieciešams tās iedalīt vairāk vai mazāk viendabīgās kategorijās (spriedums, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory* /Padome, T-409/06, EU:T:2010:69, 172. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2015. gada 18. novembris, *Einhell Germany* u.c./Komisija, T-73/12, EU:T:2015:865, 76. punkts).

551 Saskaņā ar judikatūru šī darījuma mērķis ir ļaut veikt taisnīgu salīdzināšanu starp salīdzināmiem ražojumiem un tādējādi novērst kļūdas, pirmkārt, dempinga starpības un, otrkārt, kaitējuma starpības aprēķinā nepiemērota salīdzinājuma dēļ (spriedums, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory*/Padome, T-409/06, EU:T:2010:69, 172. punkts).

552 Ja prasītāji vēlas lietderīgi apšaubīt Komisijas izmantoto pieeju šajā ziņā, tiem ir jāpierāda, ka šīs iestādes piedāvātā kodifikācija ir acīmredzami neatbilstoša (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory*/Padome, T-409/06, EU:T:2010:69, 180. punkts).

553 Šajā lietā prasītāji nav iesnieguši nevienu konkrētu pierādījumu tam, kādā veidā šīs kodifikācijas rezultātā tika radītas acīmredzami neatbilstošas ražojumu kategorijas.

554 Ja šādu pierādījumu nav, nevar uzskatīt, ka prasītāji būtu pierādījuši Komisijas izmantotās kodifikācijas acīmredzami nepiemēroto raksturu, un līdz ar to pirmais iebildums ir jānoraida.

555 Otrajā iebildumā prasītāji pārmet Komisijai, ka tā nav izmantojusi tās pašas ar PKN saistītās īpašības, pirmkārt, dempinga noteikšanai un, otrkārt, kaitējuma analīzei.

556 Šajā ziņā ir jānorāda, kā tas ir darīts šī sprieduma 550. un 551. punktā, ka PKN nomenklatūra tiek izmantota, lai identificētu to īpašību veidus, kas kategorijā, ko veido attiecīgais ražojums, ļauj salīdzināt cenas un vērtības izmeklēšanas ietvaros.

557 Kā norāda Komisija, šīs nomenklatūras izmantošana kontekstā, kurā ir iesaistīta valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, izraisa to, ka šīs nomenklatūras īpašības ne vienmēr ir identiskas atkarībā no tā, vai runa ir par kaitējuma analīzi vai dempinga starpības noteikšanu.

558 Lai analizētu kaitējumu, Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ražojumi tiek salīdzināti ar Savienības ražojumiem. Tā kā mērķis ir pārbaudīt pirmo minēto importa ietekmi uz otro minēto cenu, lai veiktu šo salīdzinājumu, ir jāpastāv saiknei starp faktiski salīdzinātajiem veidiem.

559 Dempinga noteikšanas ietvaros salīdzinājums attiecas uz ražotāju eksportētāju pārdošanas cenām to iekšzemes tirgū un šo pašu ražotāju eksportētāju uz Savienību eksportēto ražojumu cenām. Lai veiktu šo noteikšanu šajā lietā, bija jāņem vērā fakts, ka Ķīnas Tautas Republika netika uzskatīta

par valsti ar tirgus ekonomikas īpatnībām. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu šis apstāklis padara neiespējamu salīdzinājuma veikšanai izmantot Ķīnas iekšzemes tirgū praktizētās cenas.

560 Tieši šajā kontekstā notiek normālās vērtības noteikšana. Lai noteiktu šo normālo vērtību, Komisija meklē valsti, kas no tām, kurām ir tirgus ekonomikas īpatnības, ir vistuvākā Ķīnas Tautas Republikai. Šajā gadījumā izvēlētā valsts ir Indijas Republika.

561 Lai veiktu iepriekš aprakstīto salīdzinājumu, Komisijai ir jāidentificē ražojumi, kas, ņemot vērā PKN īpašības, ir vistuvākie tiem ražojumiem, kurus Ķīnas ražotāji eksportētāji eksportē uz Savienību. Lai veiktu šo identificēšanu, Komisijas dienesti pakāpeniski noraida īpašības, kas neļauj atrast atbilstību starp attiecīgajiem ražojumiem, līdz brīdim, kad tie būtu varējuši identificēt tos, kas ļauj veikt salīdzinājumu.

562 Šādā kontekstā atšķirība starp PKN, kas tiek izmantoti dempinga noteikšanā, un PKN kaitējuma analīzes ietvaros, var tikt izskaidrota ar starpību starp salīdzināmiem ražojumiem, lai veiktu nepieciešamos aprēķinus šajos divos ietvaros.

563 Šo iemeslu dēļ otrais iebildums ir jānoraida, jo Komisijai nevar pārmest, ka tā nav izmantojusi tās pašas īpašības, kas saistītas ar PKN, pirmkārt, dempinga noteikšanai un, otrkārt, kaitējumu analīzei.

564 Tā kā abi iebildumi ir noraidīti, ceturtā pamata pirmā daļa ir jānoraida pilnībā.

– Par ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz informācijas neesamību saistībā ar salīdzināmo ražojumu īpašībām

565 Otrajā daļā prasītāji apgalvo, ka, lai gan Komisija ir izpaudusi izmantotos PKN, tā nav sniegusi nekādu informāciju par salīdzināšanai izmantoto ražojumu modeļiem, kā rezultātā tiem tika liegts noteikt, vai bija nepieciešamas korekcijas, lai nodrošinātu cenu salīdzināmību.

566 Šajā ziņā ir jānorāda, ka *CCCME* biedri un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, nav pierādījuši, ka būtu piedalījušies izmeklēšanā vai izteikuši lūgumu Komisijai, lai tiem tiktu paziņota attiecīgā informācija.

567 Tā kā *CCCME* biedri un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā, nav snieguši Komisijai iespēju izvērtēt problēmas, ko tiem varētu radīt šo elementu trūkums to rīcībā nodotajā informācijā, tie nevar atsaukties uz ceturtā pamata otro daļu savas prasības pamatošanai atbilstoši šī sprieduma 437. punktā minētajai judikatūrai.

568 Turklāt attiecībā uz šo daļu, ciktāl to ir izvirzījusi *CCCME*, ir jānorāda, ka šī pati argumentācija, ko šī vienība izvirzīja trešā pamata trešās daļas ietvaros, tika noraidīta šī sprieduma 519.–527. punktā.

569 Tādējādi ceturtā pamata otrā daļa ir jānoraida.

– Par ceturtā pamata trešo daļu attiecībā uz korekciju saistībā ar plastiskā čuguna ražojumu izmaksām

570 Trešajā daļā prasītāji norāda, ka Komisijai esot vajadzējis veikt Indijas cenu korekciju, lai nodrošinātu to salīdzināmību ar Ķīnas cenām. Indijas ražotāju specializācijas trūkums plastiskā čuguna ražojumu ražošanā ietekmējot ražošanas izmaksas, ko Komisija izmantojusi savā analīzē. Šīs izmaksas esot acīmredzami augstākas nekā Ķīnas ražotāju eksportētāju izmaksas, jo Indijas ražotājiem neesot apjomradītu ietaupījumu un zinātības.

571 Prasītāji šajā saistībā izvirza divus iebildumus, kurus Komisija apstrīd.

572 Pirmajā iebildumā prasītāji norāda, ka prasību par korekciju nevar noraidīt, balstoties uz pamatu (kuru Komisija noraida), ka tā ir pārliecinājusies par Indijas pārdevumu reprezentatīvo raksturu.

573 Šajā ziņā, kā norādīts apstrīdētās regulas 89. apsvērumā, Komisija pārbaudīja, vai vienīgā izlasē iekļautā Indijas ražotāja, kurš ražoja šādus ražojumus un kuru cenas tika ņemtas vērā, plastiskā čuguna ražojumu iekšzemes pārdevumi ir bijuši reprezentatīvi pamatregulas izpratnē, proti, vai saskaņā ar šīs regulas 2. panta 2. punktu tie veidoja vismaz 5 % no kopējā pārdošanas apjoma Savienībā, ja šie pārdevumi netika veikti ar zaudējumiem un ja tie atspoguļoja parastus tirdzniecības darījumus.

574 Pretēji tam, ko norāda prasītāji, šīs pārbaudes ļauj uzskatīt, ka, ciktāl šī ražojumu no plastiskā čuguna pārdošana iekšzemes tirgū veidoja vismaz 5 % no kopējā pārdošanas apjoma Savienībā, Indijas ražotājam, kura dati tikuši izmantoti, bija noteikta zinātība un ražošanas jauda, kas ir pretrunā iebildumam, kas ir balstīts uz to, ka Indijas ražošanas nozarē nav zinātības un apjomradītu ietaupījumu plastiskā čuguna ražošanai nelielā ražojumu apjoma dēļ.

575 Attiecīgi pirmais iebildums ir jānoraida.

576 Otrajā iebildumā prasītāji apgalvo, ka neesot bijis iespējams pamatot prasību par korekciju, ja tiem nebija piekļuves datiem par Indijas ražotāju ražošanas izmaksām, ne arī šīs informācijas kopsavilkumam. Tādējādi Komisija neesot ievērojusi judikatūru, kas izriet no 2008. gada 8. jūlija sprieduma *Huvis*/Padome (T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 77. un 78. punkts), kurā ir aizliegts personai, kura prasa veikt korekciju, uzlikt nesamērīgu pierādīšanas pienākumu.

577 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 10. punktā ir noteikts, ka eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi, vajadzības gadījumā izdarot korekcijas, ņemot vērā atšķirības faktoros, par kuriem tiek apgalvots un kuri norāda uz to, ka tie ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību.

578 Saskaņā ar judikatūru lietas dalībniekam, kas iesniedz pieteikumu, ir jāpierāda, ka prasītā korekcija ir nepieciešama, lai padarītu salīdzināmu normālo vērtību un eksporta cenu ar mērķi noteikt dempinga starpību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

579 Tādējādi, piemērojot šo judikatūru, prasītājiem šajā lietā bija jāpierāda korekcijas nepieciešamība.

580 Taisnība, ka no prasītāju norādītās un šī sprieduma 576. punktā minētās judikatūras var secināt, ka personai, kas lūdz veikt korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punktam un kurai ir jāpierāda lūgtās korekcijas nepieciešamība, nav jāuzņemas nesamērīgs pierādīšanas pienākums un ka iestādēm ir pienākums tai norādīt, kāda informācija ir nepieciešama.

581 Tomēr šajā lietā, pamatojoties uz prasītāju zināšanām par nozari, vismaz Ķīnas nozari, prasītāji būtu varējuši pamatot savu pieteikumu, norādot ražošanas modeļus un ražošanas rādītājus, kas nesasniedza pārmērīgas vienības ražošanas izmaksas.

582 Tomēr, saziņā ar Komisiju, *CCCME* tikai norādīja, ka Indijas ražotāji kopumā ražoja ierobežotu plastiskā čuguna daudzumu, no šīs situācijas secinot, ka to ražošanas izmaksām par vienību ir jābūt pārmērīgām un ka tādējādi to cenas nevarēja būt reprezentatīvas.

583 Šādā kontekstā, ko raksturo arī attiecīgās informācijas konfidencialitāte, Komisijai nebija neatbilstoši prasīt *CCCME*, lai tā sākotnēji pierādītu, ka pieprasījumam ir zināma ticamība un ka tas nebalstījās tikai uz vispārīgiem pieņēmumiem.

584 Ņemot vērā šos apsvērumus, otrais iebildums un līdz ar to ceturtā pamata trešā daļa ir jānoraida kopumā.

585 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas attiecas uz PVN korekciju

586 Ar piekto pamatu prasītāji apstrīd Komisijas veikto normālās vērtības PVN korekciju.

587 Vispirms ir jānorāda, ka, lai noteiktu, vai pastāv dempings, Komisija salīdzināja eksporta cenu un normālo vērtību. Principā normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz cenām, kas ir samaksātas vai ir maksājamas parastos tirdzniecības darījumos eksportētājvalstī, proti, Ķīnas Tautas Republikā. Tomēr, tā kā šī valsts netika uzskatīta par valsti ar tirgus ekonomiku, normālā vērtība šajā gadījumā tika aprēķināta, pamatojoties uz iekšzemes pārdošanas cenām Indijā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

588 No apstrīdētās regulas 79.–81. apsvēruma izriet, ka šajā lietā Komisija veica PVN korekciju, lai nodrošinātu eksporta cenas no Ķīnas Tautas Republikas salīdzināmību ar Indijas normālo vērtību, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu. Attiecībā uz eksporta cenu, ciktāl Ķīnas Tautas Republikā piemērojamā PVN likme eksportam bija 17 %, no kuriem tika atmaksāti 5 %, Komisija piemēroja eksporta cenu, kurā bija iekļauta PVN likme 12 % apmērā. Attiecībā uz normālo vērtību, tā kā Indijas cenās tika izslēgts PVN, Komisija vēlējās tām piemērot Ķīnas PVN 17 % apmērā, atskaitot 5 % no šīs procentuālās daļas, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu.

589 Piektais pamats ir iedalīts divos iebildumos, kurus Komisija apstrīd.

590 Ar pirmo iebildumu prasītāji norāda, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkts neļauj veikt aprakstīto korekciju. Prasītāji uzskata, ka no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka tajā ir atļauta korekcija vienīgi tad, ja normālās vērtības izmaksas netiek iekasētas vai tiek atlīdzinātas eksporta laikā. Tomēr šajā lietā neesot ne "netiešo nodokļu, ar ko apliek [Indijā tirgotu] ražojumu", ne arī "netiešo nodokļu, ar ko apliek [Ķīnas Tautas Republikā tirgotu] ražojumu". Faktiski Komisijas korekcijas mērķis esot labot situāciju, kurā pastāv tikai netiešie nodokļi par

Ķīnas Tautas Republikas eksporta pārdošanu uz Savienību, kuri netiek atmaksāti. Tomēr pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta teksts neļaujot veikt korekciju, lai ņemtu vērā šo situāciju.

591 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu eksporta cenas un normālās vērtības salīdzinājumam ir jābūt taisnīgam. Šajā ziņā salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību.

592 Ja normālā vērtība un noteiktā eksporta cena nav šādi salīdzināmas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un līdz ar to – cenu salīdzināmību.

593 Veicot korekciju, tās mērķis ir atjaunot simetriju starp ražojuma normālo vērtību un ražojuma eksporta cenu. Šī simetrija tādējādi ir galvenais elements, kas atbilst nepieciešamībai noteikt cenu salīdzināmību pamatregulas 1. panta 2. punkta izpratnē (spriedums, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, T-423/09, EU:T:2011:764, 42. un 43. punkts).

594 Pamatregulas 2. panta 10. punktā ir uzskaitīti faktori, kuru dēļ var veikt korekcijas, to vidū ir importa un netiešo nodokļu aplikšana ar nodokli. Minētās regulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā tādējādi ir noteikts, ka "normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visiem importa maksājumiem vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo izstrādājumu un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot izstrādājumu uz Savienību".

595 Pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktā ir precizēts, ka korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav paredzēti 2. panta 10. punkta a)–j) apakšpunktā, ja ir pierādīts, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, jo īpaši, ja patērētāji šo faktoru dēļ iekšzemes tirgū sistemātiski maksā dažādas cenas.

596 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru plašā rīcības brīvība, kāda iestādēm ir antidempinga jomā, attiecas uz to faktu izvērtēšanu, kas nosaka piemērotās salīdzināšanas metodes taisnīgumu, taisnīguma jēdziens iestādēm ir jākonkretizē katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā attiecīgo ekonomisko situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, T-423/09, EU:T:2011:764, 41. punkts).

597 Šajā lietā, pirmkārt, ir jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā nav tieši paredzēta analogās valsts normālās vērtības korekcija, lai ņemtu vērā PVN par eksportu valstī, no kuras nāk imports par dempinga cenām. Lai gan Komisija, piemērojot šo tiesību normu, ir pieļāvusi tiesību kļūdu, šai kļūdai šīs lietas apstākļos nebija nekādas noteicošas ietekmes uz tai iesniegtā lietas vērtējuma rezultātu, jo pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunkts ļauj Komisijai veikt šādu korekciju, lai atjaunotu simetriju starp normālo vērtību un attiecīgā ražojuma eksporta cenu un garantētu taisnīgu salīdzināšanu starp šīm abām vērtībām.

598 Otrkārt, ir jānorāda, ka Komisijas izdarīto izvēli šajā lietā salīdzināt normālo vērtību ar eksporta cenu, kurā "iekļauts PVN", nevar kritizēt, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas tai ir attiecībā uz piemēroto salīdzināšanas metodi.

599 2011. gada 16. decembra spriedumā *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome (T-423/09, EU:T:2011:764) Vispārējā tiesa atzina šādas metodes, ar kuru tiek salīdzināta atsevišķu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnēzija ķieģeļu normālā vērtība un eksporta cena, taisnīgumu. Tādējādi tika nospriests, ka, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Padome varēja uzskatīt, ka minētajā gadījumā normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšana, pamatojoties uz "iekļautu PVN", ir taisnīga salīdzināšanas metode, jo minētā salīdzināšana tika veikta, ievērojot prasību par normālās vērtības un eksporta cenas simetriju vienādā tirdzniecības līmenī vienlaicīgiem pārdevumiem gan iekšzemes tirgū, gan eksportam, attiecībā uz kuriem visiem tiek piemērota PVN likme 17 % apmērā.

600 Šajā lietā, tā kā Komisijai ir tiesības noteikt eksporta cenu, ieskaitot PVN, jo Ķīnas Tautas Republika piemēro PVN eksportam 17 % apmērā, no kuriem 5 % tiek atmaksāti, ir pamatoti, ka tā veic normālās vērtības korekciju, tai pieskaitot "neto" PVN likmi 12 % apmērā, lai atjaunotu simetriju starp šīm abām vērtībām.

601 Šo iemeslu dēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

602 Ar otro iebildumu prasītāji apgalvo, ka attiecīgā korekcija nevar tikt veikta, ja Komisija ir izmantojusi analogās valsts metodi. Šīs metodes mērķis esot nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, jo šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts. Tā kā Komisija PVN atmaksāšanas sistēmu esot uzskatījusi par vispārēju izkropļojumu Ķīnas ekonomikā, kas neļauj valstij piešķirt tirgus ekonomikas statusu, tas tieši ir apstāklis, kurš šai iestādei nebūtu jāņem vērā. Citiem vārdiem sakot, prasītāji norāda, ka, piemērojot analogās valsts metodi, jau esot novērsts apgalvotais PVN režīma izkropļojums.

603 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz importu no valstīm, kuras, kā Ķīnas Tautas Republika, nav tirgus ekonomikas valstis, normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību, kāda tā ir trešā valstī ar tirgus ekonomiku, šajā gadījumā – Indijas Republikā.

604 Saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta mērķis ir nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, ciktāl šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (skat. spriedumu, 2018. gada 28. februāris, Komisija/*Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

605 Tomēr tas nenozīmē, ka šādi noteiktā normālā vērtība nekādi nevar tikt koriģēta. Nekas pamatregulā nenorāda, ka šīs regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta vispārēja atkāpe no prasības veikt korekcijas, pamatojoties uz šīs pašas regulas 2. panta 10. punktu, salīdzināmības nolūkos.

606 Tādējādi tādā gadījumā kā šajā lietā, kad iestādes nosaka normālo vērtību, piemērojot analogās valsts metodi saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, tām parasti korekciju formā ir jāņem vērā atšķirības, kas tika konstatētas faktoros, par kuriem ir apgalvots un pierādīts, ka tie ietekmē cenas un tādējādi to salīdzināmību.

607 Tomēr gadījumā, kad normālās vērtības korekcijas ir paredzētas, pamatregulas 2. panta 10. punkts ir jāinterpretē šīs pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta gaismā un kontekstā. Lai šai pēdējai minētajai tiesību normai netiktu atņemta tās lietderīgā iedarbība, iestāžu analīzē veiktās korekcijas nedrīkst iekļaut elementus, kas saistīti ar parametriem, kuri šajā valstī, šajā gadījumā

Ķīnas Tautas Republikā, nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (šajā nozīmē skat. ģenerāladvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus apvienotajās lietās *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2016:928, 102. punkts).

608 Šajā lietā Ķīnas Tautas Republikā piemērojamās PVN likmes piemērošana normālajai vērtībai nenozīmē, ka, aprēķinot normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz analogās valsts metodi, tiek ieviests vai no jauna ieviests Ķīnas režīma izkropļojošais elements.

609 Lai gan Komisija prasītāju iesniegtajos dokumentos varēja uzskatīt Ķīnas PVN režīmu par tādu, kas rada izkropļojumus, tas, kā tā norāda, bija tikai veida – kādā Ķīnas Tautas Republika piemēroja PVN eksportam, paredzot atmaksāt šo PVN attiecībā uz noteiktiem ražojumiem,– dēļ, bet ne attiecībā uz citiem ražojumiem.

610 Visu šo iemeslu dēļ otrais iebildums un līdz ar to piektais pamats ir jānoraida.

Par sesto pamatu, kas attiecas uz PAV izmaksām, kā arī peļņu

611 Sestajā pamatā prasītāji norāda, ka, lai noteiktu to ražojumu veidu normālo vērtību, kurus nepārdeva trīs izlasē iekļautie Indijas ražotāji, bet kurus ražo vismaz viens no tiem, Komisija nevarēja izmantot PAV izmaksas, kā arī peļņu, kas saistīta ar šī ražotāja parastajos tirdzniecības darījumos veiktajiem pārdevumiem vietējā tirgū.

612 Prasītāji uzskata, ka Komisija nevar pamatot savu nostāju, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6. punktu, kā tā to ir darījusi apstrīdētās regulas 71. apsvērumā. Šī tiesību norma esot piemērojama vienīgi sabiedrībām, kuras darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam.

613 Komisija lūdz šo pamatu noraidīt. Tā precizē, ka, ciktāl prasītāji mēģina izvirzīt jaunu pamatu par pamatregulas 2. panta 6. punkta pārkāpumu, šis pamats ir jāuzskata par nepieņemamu, jo tas tika izvirzīts tikai replikas stadijā.

614 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Komisija nav pareizi izklāstījusi prasītāju izvirzītos argumentus. Tie norāda, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, kurā ir norādīts, kā normālā vērtība ir jāaprēķina analogās valsts metodes piemērošanas gadījumā. Prasītāji uzskata, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts tādējādi izslēdzot iespēju, ka Komisija varētu pamatoties uz minētās regulas 2. panta 6. punktu, kurā ir noteikta PAV izmaksu un peļņas aprēķināšanas kārtība, jo šī tiesību norma esot piemērojama vienīgi tāda importa gadījumā, kura izcelsmes valsts ir valsts ar tirgus ekonomiku vai tādas valsts sabiedrībām, kurā nav tirgus ekonomikas, un attiecībā uz kuru ir ticis nolemts, ka tās var gūt labumu no tirgus ekonomikas, piemērojot pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Šī argumentācija tika izvirzīta jau prasības pieteikuma stadijā un līdz ar to ir pieņemama.

615 Turpinājumā ir jāatgādina, kā Komisija ir norādījusi apstrīdētās regulas 67. apsvērumā, ka, ja neviens no izlasē iekļautajiem trim Indijas ražotājiem kādu ražojuma veidu iekšzemes tirgū nepārdeva, bet vismaz viens no tiem šo ražojuma veidu ražoja, tad tā izmantoja vērtību, kas iegūta, aprēķinot normālo vērtību. Šī vērtība tika iegūta, pamatojoties uz šī Indijas ražotāja ražošanas izmaksām, tām pieskaitot PAV izmaksas, kā arī peļņu, kas saistīta ar šī ražotāja parastajos tirdzniecības darījumos veikto pārdošanu iekšzemes tirgū.

616 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktu "[PAV] izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīga ražojuma ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs". Šajā tiesību normā pēc tam ir uzskaitītas citas metodes, ja šīs summas šādi nevar tikt noteiktas.

617 Prasītāji neapstrīd, ka Komisija būtu varējusi izmantot PAV izmaksas, kā arī vienīgā Indijas ražotāja, kas ražoja attiecīgos ražojuma veidus, peļņu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktu, ja tas būtu bijis piemērojams. Tie norāda, ka tādā gadījumā kā šajā lietā, kad normālā vērtība atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam tiek noteikta atbilstoši analogās valsts metodei, šī panta 1.–6. punkts nav piemērojams.

618 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to apgalvo prasītāji savas argumentācijas pamatojumam, ka no judikatūras izriet, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja ražojumus importē no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no šī paša panta 1.–6. punktā izklāstītajiem noteikumiem, normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. punkts).

619 Tādējādi no pamatregulas 2. panta 7. punkta formulējuma un struktūras izriet, ka Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ražojumu normālās vērtības noteikšana, piemērojot pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā paredzētos noteikumus, ir ierobežota ar īpašiem gadījumiem, kas šajā lietā nav sastopami un kuros katrs no attiecīgajiem ražotājiem attiecībā uz tiem ir iesniedzis pienācīgi dokumentētu prasības pieteikumu atbilstoši minētās regulas 2. panta 7. punktā minētajiem kritērijiem un procedūrām (spriedums, 2003. gada 23. oktobris, *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures* un *Zhejiang Yankon*/Padome, T-255/01, EU:T:2003:282, 40. punkts).

620 Šīs tiesību normas mērķis ir nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, ciktāl šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. punkts).

621 No tā izriet, ka Komisija nevar atkāpties no pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta priekšrakstiem, lai aprēķinātu normālo vērtību, proti, tai atbilstoši šai tiesību normai ir jānosaka normālā vērtība, "pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku, vai uz cenu, par kādu šī trešā valsts pārdod ražojumus uz citām valstīm, ietverot Savienību, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu saprātīgu pamatu, ietverot cenu, kāda Savienībā ir samaksāta vai tiks maksāta par līdzīgu ražojumu, – ja nepieciešams, šo cenu koriģē, ietverot saprātīgu peļņas procentu".

622 Tagad, kad tas ir precizēts, ir jānorāda, ka, izņemot izmantojamo cenu avotu vai izmaksas, kas atbilst Komisijas izraudzītai trešai valstij ar tirgus ekonomiku, proti, šajā gadījumā, Indijas Republikai, un izvēlēto metožu norādīšanas kārtību, kas ir jāievēro Komisijai, kā tas ir atgādināts judikatūrā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24.–26. punkts), pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā nav sniegtas norādes attiecībā uz cenas aprēķināšanas metodi vai aprēķināto vērtību analogajā valstī, īpaši attiecībā uz VAG izmaksām un peļņu.

623 Šajā kontekstā nav izslēgts, ka Komisija var pārņemt noteiktus metodikas elementus, kas ietverti pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā, ar nosacījumu, ka tie nav acīmredzami nepiemēroti un ka ar tiem netiek no jauna ieviesti izcelsmes valsts parametri, kas nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts.

624 Šajā lietā PAV izmaksas un peļņa, kas izmantota saliktās normālās vērtības aprēķinam attiecībā uz vienu plastiskā čuguna ražojuma veidu un diviem pelēkā čuguna ražojuma veidiem, ir vienīgā Indijas ražotāja, kurš ražoja attiecīgos ražojumus un kura ražošanas izmaksas tādējādi tika apstiprinātas, PAV izmaksas un peļņa.

625 Ņemot vērā Komisijai atzīto plašo rīcības brīvību antidempinga jomā, nevar uzskatīt, ka tai būtu acīmredzami neatbilstoši pieskaitīt šī ražotāja ražošanas izmaksām PAV izmaksas, kā arī peļņu, kas saistīta ar tā pārdevumiem. Turklāt, ņemot vērā tikai PAV izmaksas un šī Indijas ražotāja peļņu, no jauna netika ieviesti Ķīnas Tautas Republikas rādītāji, kas nebija parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts.

626 Līdz ar to sestais pamats ir jānoraida.

Par pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem

627 Pirmā pamata beigās prasītāji lūdz Vispārējo tiesu procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot Komisijai iesniegt informāciju, kas šai iestādei jau tika pieprasīta izmeklēšanas laikā, proti, aprēķinus un pamata datus saistībā ar importa par dempinga cenām apmēru, kaitējumu un Ķīnas un Indijas ražotāju eksportētāju dempinga starpību.

628 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru Vispārējai tiesai ir jāizvērtē procesa organizatorisko pasākumu lietderība (skat. spriedumu, 2015. gada 9. marts, *Deutsche Börse*/Komisija, T-175/12, nav publicēts, EU:T:2015:148, 417. punkts un tajā minētā judikatūra).

629 Šajā gadījumā lietas materiālos ietvertā informācija ir pietiekama, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem un lietas dalībnieku iesniegtajiem dokumentiem.

630 No tā izriet, ka lūgums noteikt organizatorisko pasākumu, kā arī prasība kopumā ir jānoraida, nelemjot par visu Komisijas apstrīdēto iebildumu, kas ir noraidīti pēc būtības, pieņemamību vai efektivitāti.

Par tiesāšanās izdevumiem

631 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* un pārējie prasītāji, kuru nosaukumi ir uzskaitīti pielikumā, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 19. maijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

Par pieņemamību 4

Par prasības skaidrības un precizitātes neesamību 4

Par prasības pieņemamību, ciktāl *CCCME* to ir cēlusi savā vārdā 5

– Par "locus standi" 7

– Par interesi celt prasību 10

Par prasības pieņemamību, ciktāl to ir cēlusi *CCCME* tās biedru vārdā, un par šīs prasības pamatojumam izvirzīto argumentu pieņemamību 10

– Reprezentatīvā rakstura neesamība 11

– Apstrīdētās regulas raksturs 13

– Izlasē neiekļautie biedri 14

– Izvirzāmo argumentu ierobežošana 16

Par prasības pieņemamību, ciktāl to ir iesniegušas citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir uzskaitīti I pielikumā 16

Secinājums par pieņemamību 17

Par lietas būtību 17

Par pārbaudes tiesā apjomu 18

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz kaitējuma un cēloņsakarības esamības noteikšanu 18

– Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz importa apjoma aprēķinu 19

– Par pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz makroekonomiskajiem rādītājiem, ko Komisija izmantojusi, lai noteiktu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu . 25

– Par pirmā pamata trešo daļu saistībā ar Savienības ražotāju rentabilitāti 30

– Par pirmā pamata ceturto daļu, kas attiecas uz Savienības ražotāju izlasi 31

– Par pirmā pamata piekto daļu, kas attiecas uz grupas iekšējo cenu iekļaušanu Savienības ražošanas nozares izmaksu aprēķinā 34

– Par pirmā pamata sesto daļu, kas galvenokārt attiecas uz atšķirību ražotāju eksportētāju darbībās atkarībā no tā, vai tie ir no Indijas vai Ķīnas 35

Par otro pamatu attiecībā uz cēloņsakarību 37

– Par otrā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz sakritības starp importa par dempinga cenām pieaugumu un Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos neesamību 37

– Par otrā pamata otro daļu attiecībā uz nepieciešamību veikt kaitējuma segmentētu analīzi 42

– Par otrā pamata trešo daļu, kas attiecas uz importa cenām un cenu samazinājuma nozīmīgumu 45

Par trešo pamatu, kas attiecas uz atteikumu sniegt noteiktu informāciju 49

– Par trešā pamata pieņemamību 49

– Par saistību starp tiesībām uz aizstāvību un pienākumu ievērot konfidencialitāti 51

– Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz lūgumu darīt zināmus Komisijas veiktos aprēķinus 53

– Par trešā pamata otro daļu attiecībā uz lūgumu paziņot aprēķinus apkopotā veidā . . . 59

– Par trešā pamata trešo daļu, kas attiecas uz citu *CCCME* pieprasīto informāciju 60

Par ceturto pamatu attiecībā uz tādu cenu salīdzināmību, kuras izmantotas, lai aprēķinātu dempinga starpību un analizētu kaitējumu 63

– Par ceturtā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz PKN pēc PKN metodi 63

– Par ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz informācijas neesamību saistībā ar salīdzināmo ražojumu īpašībām 65

– Par ceturtā pamata trešo daļu attiecībā uz korekciju saistībā ar plastiskā čuguna ražojumu izmaksām 66

Par piekto pamatu, kas attiecas uz PVN korekciju 67

Par sesto pamatu, kas attiecas uz PAV izmaksām, kā arī peļņu 70

Par pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem 72

Par tiesāšanās izdevumiem 72